

NOVI TEDNIK

številka 4 • leto XLII • cena 350 din

Celje, 28. januarja 1988

NOVI TEDNIK JE GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

Zimska pomlad

Toplo vreme z visokimi temperaturami brez snega je vse prej kot zimsko. Čeprav smo še vedno januarja, pa je letošnja vremenska zmeda že prinesla prve mačice, teloh, trobentice, pa tudi regrat, ki so ga gospodinje še kako vesele. »Za kosilo ga bo dovolj,« je povedala Rozalija Repas iz Klanca pri Dobrni, ki je ob robu njive nabrala polno skledo regrata. Njena sosedka Marija Pihler pa je narezala šopek mačic. Tako bo domača kuhinja prijetnejša.

FOTO: EDI MASNEC

Naš glasbeni vsakdan

Prerez glasbene scene na Celjskem – od sprostitve do škandalčkov. Stran 5.

Od »obešalnika« h glasbi

Pogovor s Simono Weiss. Stran 13.

Dolgoročni plan žalske občine je bil nestrokovno narejen

V občini že zbirajo denar za izdelavo novega plana. Stran 7.

Kongres gasilcev

V Celju se bodo junija zbrali slovenski gasilci

Občinska gasilska zveza Celje bo od 17. do 19. junija 1988 organizator XI. kongresa gasilskih organizacij Slovenije. Prvi dan, v petek se bo ob 16. uri začelo v veliki dvorani Narodnega doma plenarno zasedanje ter delo po komisijah, zvečer pa bo tovariško srečanje delegatov in gostov kongresa v gasilskih društvih občine Celje.

V soboto dopoldne bo nadaljevanje dela po komisijah, popoldne pa sprejem resolucije, volitve predsedstva, predsednika in podpredsednikov. Zvečer bo v centru mesta še taktična vaja, po njej pa v dvorani Golovec družabno srečanje vseh, ki bodo na kongresu. Zaključek bo v nedeljo, 19.

junija, ko bo ob 10. uri parada in po njej množično zborovanje.

Da bi to pomembno manifestacijo najmnogičnejše humanitarne organizacije v Sloveniji čimbolje izpeljali so pri Občinski gasilski zvezi že ustanovili izvršni odbor, ki ga kot predsednik vodi sicer tudi predsednik OGZ Celje Janko Rebov. Za boljše delo je ustanovljenih tudi devet delovnih komisij, saj organizatorji ničesar ne želijo prepustiti naključju. Obširneje so o pripravah na XI. kongres spregovorili tudi v torek zvečer v Šentjurju, kjer so se zbrali predstavniki območja Celje, Šmarje, Šentjur, Slovenske Konjice in Laško.

T. VRABL

Bo tremarski čep kmalu odpravljen?

Podvoz v Tremarjah, ki se najmanj trikrat letno znajde pod vodo, zaradi skromne višine pa tudi sicer omejuje promet med Celjem in Laškim, je že dolgo prometni zamašek, kakršnega ta magistralna cesta nikakor ne bi smela imeti. Ob oklevanju Republiške skupnosti za ceste in pomanjkanju denarja se je reševanja tega problema lani lotil Koordinacijski odbor sisov za ceste celjske regije.

Najprej so predstavniki sisov s celjskega uspeli doseči, da je republiški sis uvrstil odpravo podvoza v Tremarjah v svoj srednjeročni plan, nato pa so

na odboru izmed treh predlogov izbrali najustrežnejšega. Gre za rešitev, po kateri naj bi iz naselja Tremarje do zdajšnje ceste na drugi strani podvoza zgradili obvoznico, železnico pa premostili s cestnim nadvozom. Zdaj je celjsko Cestno podjetje naročilo pri Zavodu za projektiranje in izgradnjo idejni projekt, ki naj bi bil končan do sredine februarja. ZPI bo zbral tudi potrebno lokacijsko dokumentacijo, ob tem pa jih čaka nevhvalno delo, saj morajo uskladiti interese vodarjev, železničarjev, cestarjev, kmetov in komunalcev. Da bi bilo dogovarjanje lažje, je bil pred nedavnim ustanovljen

tudi poseben odbor za usklajevanje interesov in zagotovitev finančnih sredstev.

Po načrtu Republiške skupnosti za ceste naj bi z deli v Tremarjah pričeli prihodnje leto, dela pa končali leta 1990. Po besedah Boža Šole, predsednika odbora za izgradnjo obvoza Tremarje, pa bomo v to, da bo tremarski problem res odpravljen, lahko gotovi šele takrat, ko bodo delavci na Tremarjah zaorali z buldožerji; še vedno moramo namreč računati na to, da lahko republiko za Tremarje zmanjka denarja.

BRANE PIANO

Spet smo se tresli

Že takoj v začetku leta, 5. januarja, smo na našem območju začutili prvi potresni sunek z epicentrom nekoliko severno od Vranskega. Temu prvemu, ki k sreči zaradi svojega izredno lokalnega in enkratnega značaja z zmerno jakostjo ni povzročil nobene škode, pa je v nedeljo, 24. januarja sledilo novo tresenje.

Na Seizmološkem zavodu Slovenije so instrumenti observatorija na Golovcu že nekaj minut po polnoči zabeležili potres zmerne jakosti. Epicenter prvega potresnega sunka je bil v okolici Sevnice, dosegel pa je – prav tako kot sunek iz občasnega sproščanja seizmične energije zahodnega roba celjske kotline v okolici Vranskega – jakost 4. stopnje po Mercallijevi lestvici.

Prav tako v nedeljo, 24. januarja, vendar nekaj manj kot 6 ur kasneje, pa so seizmografi zabeležili še en potresni sunek z epicentrom 50 kilometrov jugozahodno od observatorija. Tudi ta potresni sunek ni povzročil nobene škode – kaže, da so se tresenja navadili tudi ljudje, saj se prebivalci epicentralnih naselij niso prav nič prestrašili. I.F.

V Žalcu sprejem za novinarje

Prejšnji teden je predsednik žalske občinske skupščine Ludvik Semprimožnik v Žalcu pripravil sprejem za novinarje s celjskega območja, ki s celjskega poročajo tudi iz žalske občine. O aktualnih gibanjih v občini, zlasti govnih, sta novinarje spodbudila predsednik izveščevalnega sveta Tone Bračuš in podpredsednica Danica Korent. Ob tej priložnosti se je predsednik Ludvik Semprimožnik zahvalil za dolgoletno novinarsko delo in objektivno in kritično poročanje dolgoletnemu novinarju večera Janku Volfu, ki odhaja v pokoj ter mu podaril skromno darilo.

JANEZ VEDENIK

Možnosti razvoja v okviru Merxa

Celjski SOZD Merx je pretekli teden obiskal predsednik slovenskega izvršnega sveta Dušan Šinigoj skupaj s podpredsednikom izvršnega sveta Janezom Bohoričem in predsednikom republiškega komiteja za tržišče in cene Alojzjem Klemenčičem. Govorili so o poslovanju tega velikega celjskega kolektiva, ki ima 7600 zaposlenih.

Dušan Šinigoj je ugotovil, da združuje sozd zelo različne delovne organizacije in jim hkrati daje nove možnosti razvoja, kar je še posebej razveseljujoče, saj se je precej ostalih slovenskih sozdov znašlo v krizi. O uspešnosti govori tudi podatek, da so lani kljub vsem težavam nekoliko povečali pridelavo

mleka, 3600 kmetov kooperantov pa je dokaz, da je glavna skrb Merxa stabilna kmetijska proizvodnja in nemotena preskrba ljudi.

Po besedah predstavnikov Merxa je bilo preteklo leto uspešno, saj so ga zaključili z desetimi milijardami dinarjev kapitala in brez izgub. Ugodno so ocenili tudi prvo leto sanacije Topra, saj so pokrili izgubo, prostore Top Sporta pa bo odkupil konjski Konus. Njegovo izgubo bo pomagala pokriti tudi republika.

V prihodnje pa bo lahko sozd podprl marsikatero naložbo svojih delovnih organizacij, saj ima s pomočjo interne banke 2,5 milijarde dinarjev, ki so jih zbrali s 25-odstotnim združevanjem amortizacije.

Šestnajsti izlet 100 kmečkih žensk na morje

Ni še tako dolgo, ko smo pripravili in uspešno izpeljali jubilejni petnajsti izlet 100 kmečkih žensk na morje, ko v uredništvu Novega tednika – Radia Celje že pripravljamo novega, zdaj šestnajstega! Ta bo v petek, 25. in soboto, 26. marca s startom v Celju in ciljem v Portorožu v hotelu Lucija. Z dvema izletnikovima avtobusoma bo tudi tokrat potovalo sto kmečkih žensk, ki si morja med svojim delom na kmetiji ne morejo ali zelo težko privoščijo.

V prihodnji številki Novega tednika, ki bo izšel v četrtek, 4. februarja, bomo objavili že prvi kupon. Skupaj bodo objavljeni štiri kuponi in dodatni s katerim bo možno nadomestiti samo enega manjkajočega od števil 1 do 4. Po objavi kuponov bo potek akcije tradicionalen: žrebanje prispelih dopisnic s kuponi, srečnih potnic, priprava vseh podrobnosti, da bo tudi ta izlet uspel in samo potovanje z obilo zanimivosti in prijetnih doživetij.

Veliko stalnih gostov izleta je obljubilo sodelovanje tudi letos, nekaj pa bo tudi novega, kot recimo ansambel za prijetne viže povsod, kjer se bomo ustavili. Torej še malo potrpljenja, od prihodnjega četrta dalje pa tiste, ki ste res kmečke ženske in z nami še niste potovale, začnite z zbiranjem kuponov, potem pa čakajte na ta nesrečni žreb, ki bo srečen samo za sto potnic.

T. VRABL

SUPER
MODEL

formulq 88

Elkroj

Dosedanje pisanje terja še nekaj utemeljenih odgovorov

Novinarska konferenca o uporabi namenskih sredstev za modernizacijo bolnišnice

Tiskovna konferenca je bila očitno preuranjeno pripravljena, je bila ena izmed ugotovitev na ponedeljkovi seji, ki jo je pripravila celjska občinska konferenca SZDL in na kateri naj bi dali točne odgovore, kaj se je dogajalo z denarjem, namenjenim za modernizacijo celjske bolnišnice.

Na seji je bilo poudarjeno, da je potrebno ločiti sredstva, ki se zbirajo za modernizacijo s pospešeno amortizacijo in druga sredstva, ki se zbirajo s prostovoljnimi prispevki, enodnevnim zaslužkom in celjskim samopriskom. Ta druga sredstva so pod strogo kontrolo Službe družbenega knjigovodstva in tega denarja tudi ni bilo mogoče posojati, niti ga nameniti (niti časovno) za plače.

Drugače je z denarjem, ki se zbira za modernizacijo s pospešeno amortizacijo (v obliki višjih cen zdravstvenih storitev, ki jih plačujejo

udeležili nekateri strokovnjaki, ki bi te stvari lahko pojasnili. Zato naj bi strokovnjaki pripravili nekatera dodatna pojasnila v zvezi z obrestmi za dane kredite, strokovna služba pa naj bi v svojem poročilu tudi ugotovila, ali lani v začetku leta res ni bilo mogoče investirati.

Na konferenci so se tudi dotaknili tudi spornih zapisnikov Izvršilnega odbora z dne 12. 5. 1987 in posebne finančne komisije z dne 2. 9. 1987, ki govorita o nenamenski uporabi sredstev za modernizacijo bolnišnice. Finančna komisija je na seji 22. januarja letos že ugotovila, da je »trditev po zapisniku 5. redne seje finančne komisije z dne 2. 9. 1987 pod tč. ad 2 neresnična in nedokumentirana«. Iz pogodb o kratkoročnem kreditiranju naj bi bilo razvidno, da so bili pogodbeni odnosi pri vsakem dodeljevanju kreditov sklenjeni le med Zdravstvenim

SOZD Merx, ki je poudaril, da je Merx delal uslugo Zdravstvenemu centru s tem, ko je od njega jemal kredite. Kot očitni primer je navedel kredit, ki ga je Merx najel 27. novembra lani (štirideset starih milijard) čes, da kaj bo Merx z denarjem med prazniki, ko ga takat ni mogoče obračati, kredit (ki je bil na odpoklic) pa so vrnilo že čez nekaj dni - 4. decembra. Le dan prej sta takšna kredita najela tudi Ingrad in Emo.

Kar precej ljudi, ki se malo spoznajo na finančno poslovanje, ve, da takšna izjava Franca Bana ne drži. Sredstva, ki so bila posojena ob koncu meseca, so bila najbolj kakovostna sredstva. Konec meseca so namreč banke morale dati poročila Narodni banki o zloglasnih limitih (limitih, ki so zakrivilo tudi afero Agrocommerce) in takrat je denar moral biti na računih v bankah. Skratka medmesečni krediti so lahko bili višji kot tisti ob koncu meseca in prav zato je bilo ob koncu meseca povpraševanje po denarju večje. Merx je torej dobil zelo kvalitetna finančna sredstva in nikakor ni delal usluge zdravstvenemu centru s tem, ko je jemal kredite za nekaj dni na odpoklic - prej narobe.

Naliti bo torej potrebno bolj čistega vina, zakaj to je v interesu modernizacije celjske bolnišnice s tem pa tudi velike večine ljudi na celjskem območju.

SREČKO ŠROT

Ciril Zlobec v Žalcu

Danes ob 16. uri bo v Kulturnem domu v Žalcu srečanje delavcev v vzgoji in izobraževanju žalske občine. Na srečanju bo spregovoril ugledni književnik in družbenopolitični delavec, podpredsednik RK SZDL Slovenije. Po kratkem kulturnem programu bodo podelili priznanja VIO. T. TAVČAR

Srečanje za duhovnike

Komisiji za stike z verski skupnostmi pri skupščini občine in socialistični zvezi v Laškem sta tudi letos pripravili tradicionalno novoletno srečanje za duhovnike, ki delajo na območju občine.

Srečanje je bilo prejšnje sredo, v sproščenem vzdušju pa je med predstavniki družbenopolitičnega življenja v občini in vabljenimi duhovniki stekel pogovor o marsikateri aktualni temi današnjega časa. NK

KOMENTIRAMO

Novinarji niso na »drugi strani«

V modernizacijo celjske bolnišnice je bilo vložena že veliko denarja; tudi zato poti nazaj ni in verjetno ga ni pametnega človeka, ki bi rekel, naj se zgrajeni objekti konservirajo, je ugotovil na konferenci za novinarje sekretar medobčinskega sveta ZK Dane Rinc. Tej njegovi ugotovitvi se verjetno pridružuje velika večina ljudi na celjskem območju in tudi vsi novinarji, ki so s svojim pisanjem pripomogli, da je akcija dobila takšen obseg in, ne nazadnje tudi, da je uspel celjski referendum za samopriskopek, ki je v celoti namenjen modernizaciji bolnišnice.

Skratka, ljudje na Celjskem so se za bolnišnico že odločili in ni potrebno, da bi se odločali še enkrat. Menim, da tudi sedanje pisanje v časopisih te odločitve ne bo

spremenilo, saj ni naperjen proti modernizaciji bolnišnice, kot nekateri hočejo na pačno interpretirati in diskvalificirati sedanje pisanje okrog uporabe sredstev za modernizacijo. Nasprotno, namen tega pisanja je, da se modernizacija bolnišnice čim bolj pospeši (od tod tudi vprašanje, zakaj se je lani tako malo investiralo v modernizacijo), pa čeprav moramo v isti sapi ugotoviti, da obljube, da bo Smelt napravil finančno konstrukcijo in v dveh letih izpeljal modernizacijo, ne držijo. Vsi, ki v teh dneh žolčno napadajo novinarje, bi lahko (moralno) doumeli, da novinarji niso na »drugi strani«, ampak so na strani ljudi, ki si prizadevajo, da bi Celje čimprej dobilo modernejšo bolnišnico.

S. ŠROT

Državna odlikovanja učiteljem

Jutri, v petek je Dan prosvetnih delavcev celjske občine. Program se bo začel ob 9. uri v dvorani kina Union. Udeležencem bo govoril Milan Kučan o aktualnih družbenoekonomskih gibanjih v Jugoslaviji. V kulturnem delu programa pa bo nastopil Marko Cvahte s pridigami Janeza Svetokriškega.

Nato bo celjski župan Tone Zimšek izročil državna

odlikovanja petim pedagoškim delavcem. Medaljo zaslug za narod bo dobila Irena Žganek z osnovne šole Franja Vrunča. Red dela s srebrnim vencem pa prejmejo: Milan Farčnik z OS I. celjske čete, Jožica Kovač z OS Štorskijh železarjev, Marija Martič z OS Ivanke Uranjek in Viktor Rožanc z Zavoda za usposabljanje Dobrna.

Občinska izobraževalna skupnost pa bo podelila še

Roševa priznanja Martini Bajc z OŠ Franja Vrunča, Ivanki Dješnič iz VVO Zarja, Emilu Koleniku s srednje tehniške šole Maršala Tita, Cilki Kranjec z OŠ Ivanke Uranjek, Antonu Krusiču s srednje šole za strojništvo kovinarstvo in metalurgijo Štore, Veroniki Kurnik z OŠ Štorskijh železarjev in Jožici Penič z osnovne šole Franja Kranjca Polule.

VVE

Na račun modernizacije celjske bolnišnice oziroma zbiranja sredstev je še nekaj pripomb (ki jim za spremembo nihče ne oporeka). Gre za zbiranje sredstev s pospešeno amortizacijo preko občinskih zdravstvenih skupnosti. Te skupnosti namreč zavlačujejo nakazila, potem pa obračunavajo nižje valorizacijske obresti kot so predpisane. Gre sicer za stisko skupnosti, ko nimajo dovolj denarja za redno dejavnost, gre pa tudi za to, da se na ta način iz tega vira nateče manj sredstev v sklad za amortizacijo.

Podobno ravna tudi precej delovnih organizacij; gre za enodnevni zaslužek, ki ga prispevajo delavci za modernizacijo. Takšen delovni dan (ponavadi je to sobota) v delovnih organizacijah organizirajo v začetku leta, potem pa ta denar obračajo in ga (realno seveda precej manj vrednega) nakažejo ob koncu leta.

občinske zdravstvene skupnosti). Ta sredstva imajo v začetku značaj obratnih sredstev (ki jih je mogoče časovno nameniti tudi za plače ali pa za kredite) in dobijo značaj investicijskih sredstev šele, ko se ob prijavi investicije izločijo na poseben račun. Prav ta sredstva (iz pospešene amortizacije) so sporna: namenjali naj bi jih za plače delavcem Zdravstvenega centra Celje (in jih kasneje seveda vračali) ter za kredite, večinoma Merxovi interni banki.

Klub temu, da so se Izvršilni odbor odbora podpisnic družbenega dogovora za modernizacijo bolnišnice Celje, razne komisije in strokovne službe potrudili ter na 31 tipkanih straneh predstavili, kako so obračali denar, namenjen za modernizacijo bolnišnice, pa je vseeno nekaj stvari ostalo še nedorečenih oziroma nepojasnjenih. Deloma tudi zato, ker se konference za novinarje niso

centrom Celje in posameznim koristnikom.

Dosedanje pisanje okrog uporabe sredstev za modernizacijo celjske bolnišnice terja še nekaj argumentiranih odgovorov, ki jih novinarji (mogoče so niso dobili) (mogoče bo potrebno še kakšno trditev v starih zapisnikih okvalificirati kot »neresnično in nedokumentirano«). Zagotovo pa razčiščevanju stvari najmanj pripomorejo površni odgovori, kot je bil na primer odgovor na pisanje novinarja v »Delavski enotnosti«. Precej površen je bil v tem odgovoru tudi seznam kreditov, ki so ga pripravili v Merxu, saj se zdaleč ni podoben tistemu seznamu, ki so ga pripravili za novinarsko konferenco v zdravstvenem centru. Ali gre za izjave »povprek«, ki naj bi zavajale? Nedopustno je, da so s takimi izjavami postregli tudi na novinarski konferenci, kot na primer Franc Ban, predsednik KPO

O resoluciji in odlagališču odpadkov

Člani šentjurskega izvršnega sveta so prejšnji teden še zadnji obravnavali predlog letošnje resolucije, ki jo bodo delegati vseh treh zborov občinske skupščine sprejemali na prvi februarski seji.

Resolucija je zdaj sestavljena in opredeljuje vse najpomembnejše razvojne usmeritve, o tem, kako bodo v občini uspeli slediti tem usmeritvam, pa bo več znano najbrž šele ob polletju, ko bodo znani tudi vplivi paketa protiinflacijskih ukrepov in interventnih zakonov. V večini delovnih organizacij so namreč prepričani, da splošni pogoji gospodarjenja, ki jih narekuje obstoječa zakonodaja, ne bodo

dopuščali 3-odstotne rasti industrijske proizvodnje in kmetijske pridelave.

Člani šentjurskega izvršnega sveta pa so govorili tudi o pripombah občanov na osnutek zazidalnega načrta stanovanjskih con A in B. Menili so, da bo nadaljnji postopek sprejemanja zazidalnega načrta preprostejši, če v občini ohranijo prejšnji zazidalni načrt Pešnica in Cona 3 ter vanj vnesejo nekaj dopolnitev in sprememb. Tako bodo osnutek zazidalnega načrta dali v javno razpravo še enkrat, pred razgrnitvijo urbanističnega dokumenta pa bodo zbrali vsa mnenja strokovnih služb za komunalno, ekološko in geološko ureditev. Že zdaj so namreč občani ob razgrnitvi zazidalnega načrta

zahtevali nekaj strokovnih mnenj za posamezna področja.

Ob tem pa v Šentjurju še vedno iščejo primerno lokacijo za centralno odlagališče odpadkov, saj zdaj takšnega prostora, ki bi bil tudi komunalno urejen, nimajo. V dogovoru s posameznimi krajevnimi skupnostmi v občini urejajo lokalna odlagališča, za centralno odlagališče pa predlagajo ureditev zemljišča v Zlatecah. Če bodo v občini lokacijo centralnega odlagališča odpadkov potrdili, pa jih še vedno čaka zahtevna naloga zbiranja potrebnega denarja, saj samoupravna komunalna skupnost nima dovolj sredstev za ureditev.

IVANA FIDLER

Očiščena resolucija

Predlog prihaja s seje izvršnega sveta med delegate

Predlog resolucije za letošnje od osnutka bistveno skoraj ne razlikuje, vendar pa so v konjiški občini večino pripomb z javne razprave upoštevali. Člani izvršnega sveta skupščine občine Slovenske Konjice pa so imeli prejšnje sredo, ko so obravnavali predlog resolucije, nanaj še vendarle nekaj pripomb in pomislekov.

Najdlje so se zadržali pri zaposlovanju. Srednjeročni načrt razvoja občine predvideva 1,5-odstotno letno rast zaposlovanja, ki mora biti vključena z rastjo uvoza in izvoza. Na seji so nekateri menili, da je odstotek rasti zaposlovanja odločno previsok, da bo težko doseči celo 1-odstotno rast. Ponujeni so bili tudi argumenti za takšno razmišljanje: delovne organizacije gredo vse bolj avto-

matizirani proizvodnji naproti, kar bo v prihodnje še zmanjševalo število prostih delovnih mest. Kazaleci gospodarjenja tudi vse bolj kažejo, da zlasti na področju izvoza nastaja vakuum. Treba pa bo izpeljati razvojne programe v turizmu, kjer bo še mogoče odpirati nova delovna mesta. Spet drugi so menili, da je odstotek zaposlovanja realno načrtovan in da bi bilo narobe in krivično do mladih, če bi ga zmanjšali, saj o kapitalno intenzivnih naložbah ni mogoče govoriti brez novega zaposlovanja. Zato, so menili, je treba še naprej biti bitko za nova delovna mesta. Zadolžili so delovne organizacije, da izdelajo podroben program potreb po zaposlovanju. Poldrugi odstotek pa naj ostane za obvezo takšni akciji.

MATEJA PODJED

Odslej manj ovir pred invalide

V Uradnem listu je izšel pravilnik o ukrepih za graditev objektov brez arhitekturnih ovir. S tem pravilnikom, ki dopolnjuje 30. člen zakona o graditvi objektov v Sloveniji, bomo omogočili tudi invalidom s težko telesno okvaro dostop do javnih prostorov, ki jih bomo gradili v bodoče. Hkrati pa se je v vsej republiki začela akcija za odstranjevanje ovir v že obstoječih zgradbah.

Smo šele na začetku te poti in ne gre kazati prevelikega optimizma. Konec koncev so invalidi in njihove organizacije že leta opozarjali na probleme, ki jih imajo vsakokrat, ko stopijo na ulico ali pa že kar pred lastnim pragom. Načrtovalci stavb so le izjemoma kdaj pomislili tudi nanje. Na splošno pa lahko rečemo, da so telesno težko prizadetim osebam vse javne stavbe težko ali sploh nedostopne.

Pravilnik določa, kako mo-

remo graditi v bodoče, da bodo vse javne stavbe dostopne vsem težkim invalidom. Pomembna novost pa je tudi to, da bomo morali v bodoče v stanovanjskih objektih na določeno število stanovanj zgraditi tudi kakšno stanovanje za težke invalide.

V Celju so že prejšnji teden ustanovili komisijo, ki bo načrtovala projekte novogradenj in le če bodo ti v skladu z novim pravilnikom, bo komisija dala soglasje za gradbeno dovoljenje.

Naloga komisije je tudi, da čim prej napravi seznam že obstoječih objektov, katerim bomo morali najprej odstraniti ovire. Sem sodijo vse tiste stavbe, ki so najbolj pomembne za delo in življenje občanov kot na primer zdravstveni domovi, kulturne institucije, občinske stavbe, sodišča, železniške in avtobusne postaje in podobno.

VVI

IZJAVE, MNENJA ...

Dr. Lilijana Ravnikar-Rizmal, delegatka za današnje sejo skupščine Zdravstvene skupnosti Slovenije iz Celja, o varčevalnih ukrepih v zdravstvu:

»Izvajalci ukrepov, ki zmanjšujejo pravice uporabnikov, ne sprejemamo, ker posegajo globoko v socialni položaj posameznikov. Posledice bi lahko bile tako daljnosežne, da izvajalci ne moremo prevzeti odgovornosti. Nesprejemljivo je, da bi morali bolniki z akutnim obolenjem sami plačevati zdravlila. Ker so zaradi bolezni in zopet nižjih nadomestil za čas odsotnosti z dela že tako prizadeti, je vprašanje, če se bodo odločili za nakup zdravila. Če zdravila ne bodo kupili in bo obolenje prešlo iz akutnega v kronično - potem bomo pa lahko našli denar za zdravljenje. Tu ni ne strokovne ne ekonomske logike. Mislim tudi, da je nepošteno, da komaj dobro sprejet samoupravni sporazum o pravicah iz zdravstvenega varstva spremenjamo. Besede, da bi bili ukrepi časovni, nas ne smejo preslepiti. Spomnimo se, kako je bilo s participacijo. Najprej smo rekli, da jo uvajamo poskusno, kot vzgojni ukrep. Tega učinka ni imela, vendar je nismo ukiniti, pač pa jo spremenili v ekonomsko kategorijo in jo še povečali.«

Bolan in škrbast delavec nas ne bo rešil

Varčevalni ukrepi so v zdravstvu potrebni - samo kateri so pravi?

Denarja za zdravstveno varstvo je premalo in še manj ga bo. Da se ne bi poslabšala raven zdravstvenega varstva in družbenoekonomski položaj zdravstvenih delavcev, so potrebni ukrepi za usklajitev programa zdravstvenega varstva z možnostmi. Kakšni bodo ti ukrepi, bomo vedeli po zasedanju skupščine Zdravstvene skupnosti Slovenije 28. januarja. O ukrepih, kakršne je strokovna služba te skupnosti najprej predlagala, pa so obširno spregovorili delegati na izrednih zasedanjih skupščin občinskih zdravstvenih skupnosti tudi na našem območju.

Zakaj je premalo denarja?

Že nekaj let, vsakič ko se odločimo, da bomo tokrat zares izplavali iz krize, je eden prvih ukrepov omejevanje vseh oblik porabe - osebne, skupne in splošne. Da bi to dosegli, je bila sprejeta posebna interventna zakonodaja, ki naj bi veljala začasno, a jo na državni ravni vsako leto podaljšajo še za eno leto naprej. Posledica je vedno večje pomanjkanje denarja za družbene dejavnosti. Tudi letos morajo sredstva za družbene dejavnosti v svoji rasti zaostajati za rastjo dohodka. Kot nam je razložil vodja skupnih strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti občine Celje Franc Sintič, bi samo letošnje omejitve pomenile za 3,5 odstotka manj denarja. V tem primeru tudi ne bi bili potrebni ukrepi.

Toda omejitve so veljale že lani. Večina družbenih dejavnosti je lahko prilagodila svoje programe tako, da se niso znašle v izgubah. V zdravstvu je to težje, saj ni mogoče natančno predvideti, koliko ljudi bo zbolelo, koliko jih bo potrebovalo pomoč drugod - v Jugoslaviji in svetu. Zdravstvene delovne organizacije so zato lani normalno opravljale svoje delo in porabile več, kot je bilo denarja. Občinske zdravstvene skupnosti so se skoraj brez izjem znašle v izgubah, saj so dajale denar za izvajanje programov iz bodočih sredstev. Ob letošnjih

omejitvah izgub ni mogoče tako pokriti, da bi ostalo še dovolj denarja za letošnje. Celo če bi bilo združeno delo pripravljeno prispevati dodatna sredstva, to ne bi nič pomagalo, ker zakonodaja tega ne dopušča. Osnova za letošnje lani zbrana sredstva, metodologija spremljanja izvajanja tega zakona pa je takšna, da bi se dodatna sredstva znašla na blokiranih računih pri SDK. Torej je boljše, da tega denarja niti ne poskušajo zbrati, saj ga lahko bolj koristno uporabijo v združenem delu.

Primanjkljavi občinskih zdravstvenih skupnosti na celjskem območju so na začetku leta veliki. V celjski tu-

Kaj od vsega tega, kar razburja zdravstvene delavce in nas uporabnike zadnji mesec, bo sprejeto, bomo vedeli še danes oziroma potem, ko bodo ukrepi dobili dokončno podobo v vsaki organizaciji, v vsaki občini posebej. Prelomnih odločitev delegati republiške zdravstvene skupnosti danes ne bodo mogli sprejeti - ena rizična skupnost za zdravstvo in ostale spremembe v organiziranosti zdravstvenih skupnosti in organizacij so v programu dela skupščine te skupnosti šele čez nekaj mesecev. Do takrat pa bomo verjetno varčevali »po malem«, po načelu dinar na dinar... Ampak ti dinarji se nam bodo bolj poznali, kot bi se nam bolj smotrna organiziranost zdravstva. Nam, zdravstvu samemu pa ne.

di zato, ker v občini za lani niso združili niti toliko denarja, kot je bilo predvideno in kot je dovoljevala interventna zakonodaja. Skupne prispevne stopnje so bile namreč dogovorjene omejene, usklajevanje med posameznimi interesnimi skupnostmi pa ni moglo rešiti zdravstva, ki porabi več kot polovico vsega denarja.

Temeljiti premislek o ukrepih

Občinske zdravstvene skupnosti in izvajalci so omejitvene ukrepe prvič sprejeli že leta 1983, lani pa so jih še dopolnili. Ponekod - a ne povsod - so jih tudi

uresničevali. V Slovenskih Konjicah so na primer na ta način veliko prihranili in je poraba v tej skupnosti nižja kot ostalih v regiji. Žal pa zaradi tega nimajo več takšnih rezerv, da bi lahko z njimi ublažili sedanje težke razmere. Že različen pristop do dosedanjih ukrepov zahteva prilagoditev konkretnih ukrepov vsaki organizaciji in skupnosti.

Vse občinske zdravstvene skupnosti zahtevajo enotno in dosledno izvajanje ukrepov v vsej Sloveniji. V občini Šmarje in Sentiur, ki sta prejemnici solidarnostnih sredstev, je ta zahteva še bolj odločna. Program ukrepov namreč predvideva, da bi občinam, ki prejemajo solidarnostna sredstva, to pomoč ukinili, če ne bi dosledno upoštevale programa ukrepov. Predlagajo, da bi bile z nižjo ceno zdravstvenih storitev kaznovane tudi vse druge zdravstvene skupnosti oziroma organizacije, ki ne bi upoštevale sprejetega programa ukrepov.

Vroče (in potrebne) so bile razprave o organiziranosti zdravstva in zdravstvenih skupnosti v Sloveniji. V Sentiurju so se na primer že leta 1980 opredelili za ukinitve medobčinskih zdravstvenih skupnosti in prenos njihovih pristojnosti na Zdravstveno skupnost Slovenije, ki bi naj predstavljala enotno rizično skupnost. Tudi vse ostale občinske zdravstvene skupnosti se zavzemajo za eno rizično skupnost v Sloveniji vsaj za bolnišnično in specialistično dejavnost, saj je bilo že zdavnaj ugotovljeno, da je občina premajhna.

Za zaščito zdravja uporabnikov

Uporabniki in izvajalci so brez izjem zavrnil predlog o začasnem ukinjanju nekaterih pravic uporabnikov, saj bi to povzročilo še večje razlike, zdravstvene in socialne posledice. Še posebej to velja za določilo o plačilu zdravil na recept za zdravljenje akutnih bolezni in drage specialistične preglede. Tudi zaradi skromnih prihrankov bi bili takšni ukrepi več kot neupravičeni, delegati pa so ob tem opozarjali, da ne moremo varčevati na račun zdrav-

ja ljudi, od katerih pričakujemo, da bodo z delom in prizadevanji potegnili voz gospodarstva (in s tem tudi zdravstva) iz krize.

Proti plačilu protetičnih del v zobozdravstvu v celoti so tudi sami zobozdravstveni delavci, saj se zavedajo, da tisti, ki so danes stari 30 in več let, niso bili deležni ustrezne zobozdravstvene skrbi. Strokovni svet za zobozdravstvo je zato predlagal, da še naprej ostanejo brezplačne preventivne storitve in zalivke živih zob, za vse ostalo pa predlagajo višje participacije, s tem da bi žlahtne kovine uporabniki plačevali v celoti.

Da ne bi varčevali tam, kjer ne bi nič privarčevali, na celjskem območju poleg ukrepov, ki so bili že sprejeti in zapisani v vrsti drugih dokumentov, predlagajo predvsem bolj smotno predpisovanje zdravil na recept (celjska regija daleč presega republiško povprečje) in zmanjšanje bolniškega staleža na povprečje v republiki. V Slovenskih Konjicah so ob tem predlagali, da bi proučili možnost organiziranja laične kontrole odsotnosti z dela in tako zmanjšali neupravičene odsotnosti. V Zdravstveni skupnosti Slovenije pa bi naj opredelili enotno doktrino izdajanja zdravil na recept ob povečanju možnosti izdaje zdravil brez recepta.

V Laškem so delegati menili, da s programom ukrepov ni mogoče rešiti težav zdravstva v republiki - predvsem zaradi neučinkovite organiziranosti izvajalcev zdravstvenega varstva in nepotrebno velikih zmogljivosti. V Celju so izvajalci ocenili, da so programi ukrepov Zdravstvene skupnosti Slovenije nesprijemljivi in ne morejo prevzeti odgovornosti za posledice, ki bi nastale z izvajanjem teh ukrepov. Na seji skupščine pa so tudi predlagali, da bi pri usklajevanju programov z možnostmi morali za financiranje zdravstvenega varstva iskati tudi druge vire (dohodek od davkov na alkohol in cigarete, ki dokazano povzročajo obolevnost), ker tudi izvajanje vseh predlaganih ukrepov ne bi dalo dovolj denarja za ureditev položaja zdravstvenega varstva.

MILENA B. POKLIČ

SVET MED TEDNOM

Piše Slobodan Vujanović

Konflikt prerasel v državljansko vojno

Z dnem ko so se množične demonstracije proti izraelski zasedbi palestinskih ozemelj preselile tudi v Tel Aviv, pri čemer ne pojenja tudi šest tednov trajajoči upor Palestinecev, je postalo povsem očitno, da tako imenovanega »statusa quo« zasedeni ozemelj pravzaprav ni več. Zamajali so se temeljni dvajset let trajajoče politike ekonomske integracije Palestinecev na zasedenih ozemljih Gaze in Zahodnega brega Jordana, kakor tudi taktike »čakanja«, da bodo arabske države sčasoma priznale zasedbo tudi mimo volje Palestinecev.

In prav v tem je jedro sedanje razžarjene krize: razgalila je dejstvo, da Izrael kljub svojim gospodarskim in vojaškim uspehom (ob krepki podpori ZDA) ni razrešil svojega osrednjega problema - vprašanja Palestinecev. Od bliskovite izraelske zasedbe Gaze, Zahodnega brega Jordana in drugih palestinskih ozemelj (dotlej pod Jordanijo in egiptovsko upravo) leta 1967 se je število tamkajšnjih Palestinecev povzpelo na 1,5 milijona, kar je trenutno 18 odstotkov vsega prebivalstva pod Izraelom oziroma polovica vseh Palestinecev v svetu.

Čeprav se je njihov življenjski standard od leta 1967 precej dvignil so gospodarsko, zlasti pa politično še vedno močno zapostavljeni. Večji gospodarski napredek je obenem pomenil tudi večjo odvisnost od Izraela, pri tem pa so Palestinci na zasedenih ozemljih (pravzaprav na lastni zemlji) ostali tudi brez državljanstvih pravic. V Gazi živi kar 70 odstotkov Palestinecev v begunskih taboriščih in med njimi jih večina že vse življenje živi pod okupacijo.

Ce ob tem upoštevaš še druge dejavnike zapletenega židovsko-palestinskega problema (zakoreninjeno medbojno sovraštvo, neuresničena zahteva Palestinecev po lastni državi, terorizem, fanatizem, interesi velesil itd.) je le na prvi pogled presenetljivo, da je nekaj decembrskih incidentov lahko sprožilo krizo tolikšnih razsežnosti. Medtem ko so izraelske oblasti računale, da bodo posamezne iskre upora zadušili s ostrim vojaškim nastopom, so dosegle ravno nasprotno: latentni konflikt je zažarel v pravcato državljansko vojno. Po trditvi voditelja Palestinske osvobodilne organizacije (PLO) Jaserja Arafata je njena dosežena tragična bilanca 83 mrtvih, 816 ranjenih in 7000 zaprtih Palestinecev.

Neposredne učinke upora je še zmeraj težko predvideti. Opazovalci se strinjajo, da gre za spontano gibanje nad katerim nima nadzora niti PLO in v katerem skušajo zase čimveč iztržiti tudi islamski skrajneži. Vrtnec nasilja je polariziral tudi izraelske politične kroge. Del teh je začel razmišljati o možnostih za politično rešitev krize, medtem ko skrajna desnica tej še bolj odločno nasprotuje.

Vendar pa je izraelski vladi najbrž že postalo jasno, da si je z akcijo na zasedenih ozemljih napravila medvedjo uslugo, saj si je nakopala ne le obsodbe večine mednarodne skupnosti, marveč je tudi sprožila politično solidarnost arabskega sveta z uporom. Te dni je ministrski svet na izrednem zasedanju v Tunisu ustanovil sedemčlanski komite za politično in diplomatsko podporo Palestincem na zasedenih ozemljih, v katerem je tudi PLO.

Vse kaže, da pot iz krize ne bo mogoča brez sklica mednarodne mirovne konference o Bliznjem Vzhodu. Za uresničenje te pobude pa bi morali tako Palestinci kot Izrael (ki tudi vztrajno zavrača pogajanja s PLO) pokazati bistveno več volje do političnih kompromisov.

ZDA: Kampanja pred predsedniškimi volitvami se razgreva. Po anketi uglednega tednika Newsweek je javno mnenje na splošno bolj naklonjeno kandidatom demokratov, med temi pa trenutno najvišje »kotira« guverner države Massachusetts Michael Dukakis.

Filipini: V 62 od 73 filipinskih provinc so bile volitve za 16.400 lokalnih funkcionarskih položajev. Kampanjo je spremljalo že »tradicionalno« nasilje, ubitih je bilo več kot 100 ljudi. Kandidati vladajoče koalicije predsednice Corazon Aquino so osvojili 60 odstotkov glasov, kar je manj od pričakovanih. Predsednica se je znašla na udaru obožbo o ustanavljanju nove politične dinastije.

Islamabad, Kabul: V prestolnicah Pakistana in Afganistana se je mudil posebni odposlanec generalnega sekretarja OZN Diego Cordovez. Po pogovorih je izrazil zadržani optimizem pred skorajšnjim novim krogom posrednih pakistansko-afganistanskih pogovorov pod pokroviteljstvom OZN v Ženevi.

Pariz: Po mesecu dni sta se že drugič sešla voditelj kampučijske uporniške koalicije princ Norodom Sihanuk in premier provietnamskega režima v PhnomPenhu Hun Sen. Sihanuk je Hun Senu ponudil ustanovitev dvojne (torej brez njegovih partnerjev v koaliciji, med njima Rdečih Kmerov)časne vlade še pred popolnim umikom vietnamskih sil iz Kampučije. PhnomPenh, Hanoi in poglaviti zaščitnik uporniške koalicije, Peking, o predlogu še molčijo.

Haiti: Po uradnih izidih predsedniških volitev je večino glasov osvojil kandidat vojaške hunte Leslie Manigat. Opazovalci poročajo o skromni udeležbi volilcev in goljufijah oblasti. Celotno strmooglavljeni diktator Jean Claude Duvalier (znan kot »Baby Doc«) je v svojem egzilu izjavil, da bi morale biti volitve »malce resnejše«.

Avstralija: 25. januarja je Avstralija svečano proslavila dvestoletnico naselitve Evropejcev na njenih tleh. Slavje so skalili protesti domorodnega prebivalstva (približno 1,4 odstotka od 16 milijonov prebivalstva), ki je opozorilo na zgodovinske krivice in sedanje težavne razmere, v katerih živijo.

Gre za nezaslišan birokratski cinizem

Velenjski sindikati so ocenili zadnji predlog republiške zdravstvene skupnosti

Dober mesec dni po zadnjem zvišanju participacij v zdravstvu je republiška Zdravstvena skupnost predlagala povsem nestrokovno, za delavce v združenem delu pa diskriminacijski program omejevalnih ukrepov na področju zdravstvenega varstva.

To je bila tudi ena osnovnih ugotovitev na ponedeljkovem sestanku predsedstva Občinskega sveta sindikatov Velenja. Člani vodstva velenjskih sindikatov so bili enotni v ocenah, da je določene predlagane ukrepe moč izvesti takoj, nakateri v daljšem časovnem obdobju, ostali pa so povsem nesmiselni in v nasprotju z zasnovano našega zdravstva in socialistične družbe nasploh. Ugotavljali so, da republiška Zdravstvena skupnost zahteva sprejem predloga v neznosno kratkem času, ukrepi pa niso sad spoznanj slovenskega zdravstva, temveč zgolj računovodskega zahtevka po 10-odstotnem zmanjšanju stroškov v zdravstvu. Pripravile so jih strokovne službe republiškega sisa, ki s predlogi rušijo solidarnost med zdravim in bolnim človekom in skušajo uveljaviti sistem, po katerem bi si zdravila in zdravljenje

lahko privoščili le delavci z visokimi prejemki.

Predsedstvo velenjskih sindikatov je sprejelo zaključke, po katerih odklanjajo sprejem predlaganih programov v paketu, se pa strinjajo z nekaterimi posamičnimi ukrepi. Večino odklanjajo, ker so ukrepi diskriminacijski do zdravstvenih zavarovancev, ker ne

Po predlogu naj bi se število zdravstvenih delavcev v Sloveniji zmanjšalo za 1 odstotek, število oskrbnih dni za 2 do 3 odstotke, število receptov za 5 odstotkov in prevozov za 10 odstotkov. Zobozdravstvene participacije naj bi se bistveno povišale, ob tem pa v republiki še vedno ne dovoljujejo zasebnih zobozdravstvenih praks.

upoštevajo posebnosti posameznih zdravstvenih skupnosti, obenem pa se zastavlja tudi vprašanje ustavnosti že prej sprejetega določila o 10-odstotnem zmanjšanju sredstev za zdravstvo. Že republiški sindikati so decembra menili, da je nujno zmanjšati stroške v zdravstvu, vendar sedanji predlog ne pomeni zgolj zmanjšanja stro-

škov, temveč tudi bistveno manjšo zdravstveno varstvo aktivnega prebivalstva. Obenem se v predlogu pojavljajo tudi nesmiselnosti kakršna je ta, da naj bi zdravstvenih uslug ne bili deležni delavci kolektivov v izgubah.

Zadeva spominja na staro vojaško sanitetno pravilo, po katerem je potrebno ranjene razdeliti v tri skupine. Na tiste, ki bodo preživeli tudi brez zdravljenja, na tiste, ki bodo zdravljenju navkljub umrli in na tiste, ki bodo preživeli le, če bodo zdravljeni. V najtežjih pogojih vojne nato saniteta zdravi le tiste, ki bi sicer umrli. Razlika med navedenim pravilom in sedanjimi predlogi je le v tem, da bi zdravili samo tiste, ki imajo za to denar.

Skupščina velenjske Zdravstvene skupnosti je republiške predloge obravnavala v torek, danes pa v Ljubljani zaseda Zdravstvena skupnost Slovenije. Tako bo najkasneje jutri jasno, ali se slovensko zdravstvo še naprej ne spreminja, ali pa se spreminja na slabše. Določene izboljšave in zmanjševanje stroškov so gotovo potrebni, vendar ne na tako laičen in nezakonit način kot je cinično predlagala republiška zdravstvena birokracija.

BRANE PIANO

Dobri programi, vendar še vedno znotraj občinskih plotov

Savinjsko-Šaleška gospodarska zbornica nekatere nove načrte že uresničuje

Da so občinske meje mnogokrat višje od republiških in državnih, potrjuje tudi letošnji delovni načrt gospodarske zbornice, ki sta jo ustanovili občini Mozirje in Velenje. Po drugi strani pa Plan dela Savinjsko-Šaleške zbornice dokazuje tudi, da sta miselnost in nivo realne zaznave družbeno-ekonomskega trenutka velenjskih in mozirskih gospodarstvenikov daleč nad nivojem, ki ga zaznavamo drugod na Celjskem.

Načrt dela za letošnje je izvršilni organ zbornice sprejel sredi januarja; med nalogami, ki so se jih namenili izvesti v letu 1988 pa velja posebej opozoriti na nekatere, ki dajejo njihovem delu nekakšen napreden ton. Tako velja omeniti načrt, da vzpostavijo pri zbornici svetovalne in arbitražne službe za pomoč velenjskim in mozirskim inovatorjem, da čimveč organizacij združenega dela sklene z Gorenjem Commercem sporazum o skupnem nastopu na tujih trgih in da organizirajo pravno, tržno in finančno svetovanje za potrebe drobnega gospodarstva. Savinjsko-Šaleška gospodarska zbornica bo skušala sprožiti tudi ustanovitev turističnega biroja, ki bi združil zdajšnja razdrobljena turistična prizadevanja posa-

meznih društev v občinah Velenje in Mozirje.

Po besedah Boža Lednika, sekretarja zbornice, se nekatere v načrtu zapisane naloge že lotevajo. Tako so predlagali, da v Rudarsko energetskem kombinatu sestavi strokovno skupino, ki bo ob predvidenem zmanjševanju obsega dela v rudniku in termoelektrarni iskala možne proizvodne preusmeritve in s tem tudi nova delovna mesta. Velenjskemu in mozirskemu združenemu delu so tudi predlagali, da morajo dobro proučiti vsako predvideno ukinjanje programov in delovnih mest, saj bi marsikakšen izdelek lahko prenesli v drobno gospodarstvo, hkrati pa naj ne prevzemajo programov od kooperantov oziroma zasebnikov kar počez, saj je znano, da so oziroma praviloma manj učinkoviti od zasebnikov. Obenem že zdaj razmišljajo, kako bi predvidene spremembe Zakona o združenem delu, predvsem tiste, ki prispevajo k večji učinkovitosti gospodarstva, uvajali s sklepi delavskih svetov še pred uradnim sprejetjem.

Med nalogami Savinjsko-Šaleške gospodarske zbornice je tudi v letu 1988 nekaj takšnih, ki se tičejo poslovnega sodelovanja in povezovanja. Predvsem bodo sku-

šali navezati stike in razširiti poslovno sodelovanje z manj razvitimi republikami in pokrajinama, vzpodbujali bodo sodelovanje z ozdi pobratanimi mest s Titovim Velenjem in Mozirjem, še zlasti s tistimi iz mest s Titovim imenom, vzpodbujali bodo sodelovanje gospodarstva Velenja in Mozirja med seboj in z drobnim gospodarstvom, za nerazviti krajevni skupnosti Luče in Solčava pa bodo skušali poiskati tudi sovlagateljce iz občine Velenje. Ob tem pa v letošnjem načrtu dela Savinjsko-Šaleške gospodarske zbornice ni zaslediti nalog, ki bi jih ob-

vezovala k sodelovanju, povezovanju z ostalimi občinskimi celjske regije in z drugimi sosednjimi občinami. Goto-vo bi gospodarstvo tako lahko našlo več možnosti za sodelovanje, za reševanje kadrovskih, tehnoloških problemov in za uveljavljanje znanja tam, kjer je potrebno. Pa so žal občinski plotovi očitno višji od republiških in državnih. To pa na sicer napreden načrt dela Savinjsko-Šaleške gospodarske zbornice meče tudi kanček sence, ki se je na Celjskem tudi drugod ne moremo nikakor odkrižati.

BRANE PIANO

Resolucija čaka zaradi počitnic

Ta pomembni občinski dokument naj bi sprejeli šele marca

Čeprav je velenjska skupščina ponudila osnutek občinske resolucije v javno razpravo že decembra, bo predlog izdelan šele prihodnji mesec, delegati vseh treh zborov občinske skupščine pa naj bi ga sprejemali v prvih dneh marca.

Javna obravnava Resolucije o politiki uresničevanja družbenega plana občine Velenje za obdobje 1986 do 1990, leto 1988, kakor se s polnim nazivom imenuje ta pomemben občinski dokument, je navrgla veliko pripomb. Zato bo pristojni občinski komite potreboval za dopolnitve in spremembe kar dober mesec dni. Velenjska resolucija bi lahko bila sicer izdelana že prej, če v javni obravnavi ne bi bilo toliko pripomb in če ne bi skoraj polovica vseh, ki se zdaj z njo ukvarjajo, odšla v minulih dneh uživati zimske počitnice s svojimi otroki. Tako gre to.

BRANE PIANO

Spet ukrep družbenega varstva v Topru

Konus kupil zgradbo Top Sporta - Toper ima preveč najetih kreditov za kritje stroškov

Celjski izvršni svet je sklenil, da občinski skupščini predlaga ponoven sprejem začasnega ukrepa družbenega varstva v delovni organizaciji Toper. Na osnovi poročila kolektivnega poslovnega organa in sanatorja SOZD Merx so namreč ugotovili, da sanacijskega programa v Topru še niso v celoti uresničili. Ukrep naj bi torej veljal za

delovno skupnost in za obeh temeljni organizaciji, to je Športno konfekcijo in Kemično čistilnico.

Ob tem se je na seji razvila živahna razprava, saj so predstavniki Topra najprej menili, da bi ukrep ne veljal za čistilnico, saj z njenim poslovanjem ni težav. Izvršni svet pa je predlagal, da bi bil ukrep enoten za vse, saj bi sicer prišlo do težav pri spre-

jemu ukrepa v šentjurski in šmarnski občini, kjer ima Toper svoje temeljne organizacije. Nazadnje je obveljal enoten predlog, o katerem bo na februarjski seji razpravljala še občinska skupščina.

Na seji so ocenili, da je Toper s pomočjo sanatorja, Ljubljanske banke - Splošne banke Celje in širše družbenopolitične skupnosti preteklo leto zaključil brez izgube. Vendar bodo o dolgoročni sanaciji lahko govorili šele takrat, ko ne bodo potrebovali dodatnih kreditov za kritje stroškov. Lani so imeli za 4,7 milijarde dinarjev najetih kreditov, kar je za 1,7 milijarde več kot konec leta 1986. Toper pa čakajo še številne druge naloge, ki jih bodo morali letos opraviti. To velja za urejanje kadrovske problematike, saj ugotavljajo, da strokovni delavci še vedno odhajajo, medtem ko delovna mesta zasedajo kadri brez ustrezne izobrazbe. Tako še vedno minajo člana kolektivnega poslovnega organa, ki bi bil zadolžen za finančno plat poslovanja Topra.

V prihodnje bodo morali rešiti tudi problem obrata v Donjem Vakufu, kjer ugotavljajo bistveno slabše rezultate kot v drugih delih delovne organizacije. Obrat ima sicer sodobno opremo, kljub temu pa je lani dosegal komaj 67 odstotkov načrtovane proizvodnje, pa tudi kakovost izdelkov ni bila ustrezna. Z višjimi osebnimi dohodki so skušali urejati razmere, vendar se položaj ni spremenil. Zato si bodo letos prizadevali, da bi se ta obrat

odcepil in se osamosvojil, kar pa bo glede na zakonodajo zelo težko.

V celotnem Topru po zadnjem decembrskem povišanju osebni dohodki niso več med glavnimi problemi v delovni organizaciji, saj znašajo v povprečju 230 tisoč dinarjev. Zato pa čaka kolektivni organ težka naloga tehnološke posodobitve proizvodnje. Ugotavljajo namreč, da prav zaradi zastarelosti opreme ne dohajajo več svojih konkurentov.

Precejšen problem pa ostaja tudi Top Sport v Pliberku. Stavbo je sicer odkupil konjiški Konus, vendar še vedno ostaja odprto vprašanje proizvodnega programa, ki bi dajal dovolj dohodka, pa tudi akumulacije. Zaenkrat načrtujejo proizvodnjo rokavic za nemškega kupca v obliki dodelavnega posla. Na teden bi izdelali 3000 parov, vendar še ni povsem jasno, kako je s cenejšo konkurenco azijskih držav.

T. CVIRN

Usmerjeno reševanje tehnoloških težav

Zaposleni v proizvodnih temeljnih organizacijah združenega dela Gorenje Gospodinjski aparati so lani prispevali kar 3337 inovacij. Večino med že tradicionalno akcijo »Predlagaj nekaj koristnega«.

Do konca preteklega leta je bilo od tega sprejetih 1774 inovacijskih predlogov, dosedaj pa so uresničili 1254 inovacij. Gospodarsko korist lanskih inovacij ocenjujejo na 1 milijardo in 863 milijonov dinarjev. Sicer pa v Gorenju Gospodinjski aparati že vrsto let organizirano vzpodbujajo inovativno dejavnost, prve inovacije pa so delavci predlagali leta 1972.

Z zadnjo, lansko akcijo »Predlagaj nekaj koristnega«, so delavce povabili k reševanju nekaterih proizvodnotehnoloških problemov. Prizadevajo si zmanjšati izmet pri pločevini in plastiki, povečati produktivnost, kakovost in zanesljivost izdelkov ter izboljšati delovne pogoje zaposlenih. Največ inovacij so v minulem letu predlagali delavci tozda Zamrzovalna in hladilna tehnika, kar 1510, ter tozdog Štedilniki in Pralnopomivalna tehnika.

Po akciji »Predlagaj nekaj koristnega« pa so začeli v Gorenju Gospodinjski aparati razpisovati rešitve posameznih tehnoloških problemov v temeljnih organizacijah združenega dela, pri čemer so podrobno opisali posamezni problem in željeno novo stanje.

MARJAN LIPOVŠEK

Izvoz rešuje šentjurski Tolo

Več kot tretjino celotne proizvodnje bodo vnovčili na tujem - Izvoz tudi dohodkovno zanimiv

V Tolu so lani izvozili 150 tisoč parov obutve, letos pa načrtujejo, da bodo na tuja tržišča prodali 370 tisoč parov. V fizičnem obsegu proizvodnje je rast izvoznih del več kot opazna, saj so v letu 1986 izvozili 5 odstotkov, lani 12 odstotkov, za letošnje pa načrtujejo kar 35 odstotkov celotne proizvodnje za prodajo na tuje.

Izvoz postaja za Tolo tudi dohodkovno vse bolj zanimiv. Čeprav so lani, tako pa bo najbrž še tudi letos, z izvozom pokrili le stroške dela in vse obveznosti iz tega naslova, pa ostaja izvoz tudi v zdajšnjih pogojih gospodarjenja najbolj zanimiva oblika prodaje. V Tolu pravijo, da z dodelavnimi deli na izvoznih programih izboljšujejo kakovost svojega dela, hkrati pa si tudi iščejo prostor na tujih tržiščih. S tujimi poslovnimi partnerji imajo sklenjene trdne pogodbe, ki natančno opredeljujejo obveznosti obeh partnerjev, in doslej z izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti še niso imeli težav.

V Tolu bodo letos izdelali 1 milijon 50 tisoč parov obutve in to le s 320 delavci. Načrtujejo namreč 10 odstotkov manjšo zaposlenost, saj ne bodo zaposlovali novih delavcev.

Izvoz v takšni obliki je za Tolo še toliko bolj zanimiv, ker ne potrebuje veliko lastnih obratnih sredstev. V proizvodnjo namreč dobijo vse potrebne surovine, zagotovljena pa je tudi prodaja njihovih izdelkov. Le-ti se sicer prodajajo pod tujimi priznanimi imeni obutvene industrije, vendar morajo v Tolu sorazmerno s tem tudi višati svoje standarde ka-

kovosti. V skladu s tem so tudi sestavljali letošnji delovni plan, saj so obseg proizvodnje skrčili za petino. Krčenje fizičnega obsega proizvodnje gre pripisati tudi na račun 10-odstotnega zmanjšanja zaposlenosti, največ pa seveda zahtevnejšim izvoznim programom, ki bodo letos dosegali že več kot tretjino celotne proizvodnje.

V delovni organizaciji na-

Tekstilna, konfekcijska in obutvena industrija v Sloveniji ustvarja v primerjavi z ostalimi dejavnostmi največji neto devizni priliv v republiko, hkrati pa osebni dohodki zaposlenih zaostajajo v poprečju za petino za povprečnimi osebnimi dohodki v slovenskem gospodarstvu.

črtujejo 5,5 milijard dinarjev celotnega prihodka, nekaj več kot 20 odstotkov pa ga bodo ustvarili z izvozom. V strukturi celotnega prihodka načrtujejo manj kot polovico porabljenih sredstev, le 2 milijardi 600 milijonov dinarjev. Odstotek porabljenih sredstev, iz katerega bodo za amortizacijo namenili 115 milijonov dinarjev, bo v primerjavi z letom 1987 nižji zato, ker bodo imeli manj denarja v zalogah. Dodelavna dela na izvoznih programih za zahodno in izhodno nemško, nizozemsko ter italijansko tržišče so namreč delovcem Tola zanimiva tudi zato, ker s tem odpadajo stroški skladiščenja.

Sicer pa v Tolu iščejo tudi dolgoročne razvojne možnosti za svoje proizvodnjo, čeprav - to je treba priznati - večino energije vendarle usmerjajo v preživetje. Z dodelavnimi deli na izvoznih programih, večinoma sode-

lujejo z ljubljanskim Kottom, si iščejo možnosti za kooperacijska dela in kasnejši izvoz gotovih izdelkov. Z nakupom stroja za avtomatsko vlivanje PVC podplatov so začeli razvijati tudi program obutve za šport in prosti čas. Program je zdaj že izdelan, vendar v Tolu nimajo denarja za nakup dodatne strojne opreme, tržne raziskave pa so pokazale, da v Jugoslaviji ne bi bilo dovolj povpraševanja po takšni obutvi.

Možnost za zahtevno proizvodnjo novega programa obutve za šport in prosti čas v Tolu spet vidijo v povezavi s tujimi poslovnimi partnerji. Prvič zato, ker domače tržišče ni dovolj veliko za rentabilno proizvodnjo, drugič pa tudi zato, ker kupna moč doma vse bolj pada. Že zdaj čakajo na plačilo za svoje izdelke od 90 do 120 dni, vse to pa draži proizvodnjo.

IVANA FIDLER

Ugodna ponudba Gorenja

V vseh Gorenjevih razstavnoprodajnih centrih, torej tudi v obeh na našem koncu, v Titovem Velenju in Nazarjah, veljajo v teh dneh ugodnejši plačilni pogoji za nakup Gorenjevih izdelkov. Nekatere vrste pralnih strojev, barvne televizorje in druge izdelke elektronike široke potrošnje prodajajo pri gotovinskem plačilu s 15 odstotnim popustom. Stavbno pohištvo, podstrešne stopnice, strešna okna in pohištvene elemente pa prodajajo pri plačilu z gotovino 20 odstotkov ceneje. Pri gotovinskem nakupu kuhinjskih elementov pa je popust še višji, kar 25 odstoten. Izdelke Gorenje je v omenjenih prodajalnah mogoče kupiti na 4 ali 6 obrokov.

BP

Popravek

V članku Tekstilni zmaji krojijo modo, ki je bil objavljen 21. januarja na 4. strani Novega tednika s podnaslovom Zdaj še dva zmaja je prišlo do manjše napake glede izvoza nogavic Tovarne nogavic Polzela. Prejeli smo pojasnilo, ki se glasi: "...da imamo 40 odstotkov izvoza na konvertibilno prodajno področje. Uporabljen odstotek v konkretnem primeru 80 odstotkov znaša proizvodnja ženskega asortimana nogavic, 20 odstotkov pa asortima moških in otroških nogavic."

Nehotena napaka zahteva tudi naše opravičilo, tovarni nogavic Polzela pa želimo za dobre izdelke še kakšnega zmaja!

Uredništvo

Ideja v Celju

Zavod športno rekreacijski center »Golovec« je začel razpošiljati ponudbe za sodelovanje na letošnjem sejmu »Ideja 87«. Prvi specializirani jugoslovanski poslovni sejem naj bi bil od 22. do 25. marca v Celju, predstavili pa naj bi več dejavnosti; od računalniških programov in računalniške opreme ter predstavitev računalniških mrež in poslovnih programov do predstavitev idej, patentov, inovacij in prototipov novih izdelkov. Poseben razstaveni prostor pa bo namenjen predstavitvi poslovnih in noveletnih propagandnih sredstev.

Organizator bo ob sejm pripravil tudi več predavanj in posvetovanj. Našejtmo samo nekaj naslovov: preverjanje in raziskave zaščite in njeni praktični vidiki, inovacijska dejavnost, trženje inovacij, kaj je dobrega in slabega pri računalnikih, uvajanje računalnika v procesno industrijo, računalniške mreže in racionalna uporaba majhnih računalnikov, poslovni programi itd.

S. Š.

Naš glasbeni vsakdan

Prerez glasbene scene na Celjskem – od duhovne sprostitve do škandalčkov

Verjetno še ni prepozno, da ob vseh letnih poročilih, obračunih, pregledih in podobnih inventurah naše (ne)uspešnosti v preteklem letu zapišemo še nekaj stavkov o glasbenih dogajanjih v celjski regiji. Gre namreč za kulturnoprosvetno dejavnost, ki je prav gotovo na tem področju najbolj razvejana, zavzema vse socialne in starostne strukture prebivalstva in, ne nazadnje, je tudi po kvalitativnih dosežkih med najvidnejšimi v slovenskem merilu.

Če zanemarimo dejstvo, da je glasba za večino ljudi bolj ali manj abstraktna umetnost, ki jo le malokdo razume, pa vendar neprenehoma izpolnjuje naš vsakdan, nas duhovno sprošča, zabava, zaradi nje se vnaša ljubezen, vzbuja navdušenje, točijo solze, neti nerazpoloženje, bolesto rivalstvo, porajajo se škandalčki in morda še kaj drugega. Vse to je bilo v minulem letu prisotno tudi v našem »regijskem« glasbenem življenju. Nekje bolj, drugje manj – odvisno od aktivnosti ali »konkurenčnosti« v posameznem kraju.

Prav gotovo najbolj razvejana je dejavnost naših pevskih zborov, o čemer pričajo brezštevilni koncerti, revije in priložnostni nastopi. Ravno v preteklem letu so se vrstili kar skozi vse leto, čeprav vemo, da je sezona delovanja večine zborov zelo kratka, omejena zgolj na 7-8 mesecev. In če je nekaj veljalo pravilo, da so vsi zbori za nastope bolj ali manj pripravljene šele aprila ali maja, smo bili v minulem letu priče pripravljenosti tudi v poletnem in celo jesenskem času. Zlasti se je ta pripravljenost izražala ob koncu leta s takimiimenovanimi novoletnimi koncerti. To pa je vsekakor rezultat kvalitetnega dela z zbori na našem področju, o čemer pa ne nazadnje priča tudi število udeležencev na letošnji »Naši pesmi« v Mariboru, kjer bo iz celjske regije nastopilo največ, kar osem zborov. Če je to dobro, se bo izkazalo aprila letos. Morda bi bilo le dobro ponekod sile tudi združiti.

Seveda ne moremo o zborovstvu govoriti, če ne omenimo mladinskega in s tem v zvezi Mladinski pevski festival. Prireditev je organizacijsko in vsebinsko utečena, poznana širom Evrope, zapisana v svetovnem zborovskem biltenu, odmeva v jugoslovanskem merilu, privlačna je za tuje, zlasti »vzhodne« zборе, pa vendar zelo slabo upoštevana v domačem okolju. Le tako si lahko razlagamo dejstvo, da se koncertov festivala ne udeležuje domače (celo niti glasbeno) občinstvo, da celotno celjsko gospodarstvo prispeva nekaj več kot milijon dinarjev, ko v istem kriznem letu podpre razne nedomače šahovske festivale, »lojtrce« in podobne zadeve z nekajkrat večjimi vsotami. Pa vendar gre v tem primeru za našo mladino, ki bi naj se s petjem in glasbo vzgajala v lepem in postajala kulturna. Gre za mladino tudi delavcev celjskega združenega dela, ki je zaradi štirih milijonov ostala brez najlepše festivalske prireditve – množičnega koncerta v parku. In če vemo, da so se

Kulturniki se kaj radi primerjajo s športom, zlasti ko gre za trošenje financ. Le-te pa so tudi stvar organizacije in organiziranosti. Primer: z nogometom se v celjski občini ukvarja okrog tisoč ljudi – organizacije, ki jih financira družba (klubi, društva) so štiri. Z zborovskim petjem se na istem območju ukvarja približno isto število občanov – organizacij na družbenem finančnem bremenu (društva, sekcij) je 24. Med njimi so tudi take, ki jih ni niti za moštvo malega nogometa.

osnovnošolski zbori iz skoraj vse Slovenije več kot šest mesecev pripravljali na ta dogodek, si lahko mislimo, da na tak način ne bomo odvracali mladine od navdušenosti predvsem nad tistim, kar je v glasbi plehko in drugorazredno. Razen tistih, ki bodo po svoji volji, predvsem pa po volji staršev, obiskovali glasbene šole.

Na področju glasbenega šolstva je bilo v preteklem letu marsikaj zanimivega. Predvsem tu prednjačijo v Titovem Velenju, kjer poleg uspešnega pedagoškega dela beležijo lepe dosežke z organiziranjem pomembnih glasbenopedagoških akcij. Tako so v preteklem letu organizirali tekmovanje glasbenih šol Slovenije za klavir in komorno igro, teden kitare in komorne igre v juniju mesecu ter julija mednarodno violinsko šolo pod vodstvom našega vrhunskega umetnika in pedagoga Igorja Ozima. Nova šola, sposoben pedagoški in organizacijski kader ter splošna družbena podpora velenjskim glasbenim delavcem zagotavljajo, da bodo z uspehi še nadaljevali.

Zelo pestra je bila v preteklem letu tudi dejavnost glasbene šole v Žalcu, ki je proslavila 30 let obstoja z nekaj odmevnimi prireditvami. Takimi (npr. »Pesem in mladost«), ki mlade precej spodbujajo tudi k ustvarjalnosti. Nasploh glasbene šole v regiji (poleg omenjenih zlasti Sentjur in Slovenske Konjice) opravičujejo svoj obstoj s prisotnostjo v splošnem kulturnem dogajanju svojega kraja. Predvsem z instrumentalnim poukom skrbijo tudi za podmladek v raznih instrumentalnih ansamblih, zlasti godbah. Menda še najmanj za to skrbijo v celjski glasbeni šoli (razen bolj ali manj osebne angažiranosti vodje pihalnega orkestra štorskih železarjev), kar pa je najbrž povezano tudi s pomanjkanjem ustreznega pedagoškega kadra. Marsikaj bi se lahko rešilo s primernim štipendiranjem. Ponekod – zlasti v T. Velenju – so se tega že zavedli in so vedno bližje izpolnitvi načrta, po katerem bodo njihovi pedagoški kadri povsem »domači«.

Naloga glasbenega šolstva naj bi bila tudi vzgoja mlade koncertne publike. Tu pa je stanje nekoliko slabše, saj se le redko zgodi, da bi pri koncertih umetniške glasbe med poslušalci zasledili kaj več kot peščico mladih. Sicer pa tudi kaj prida vzgledov med

glasbenimi pedagogi nimajo. Tako je vsaj v Celju, kjer je koncertno življenje gotovo najbogatejše tako po količini, kot po kakovostni ponudbi.

Čez 150 koncertov in glasbenih večerov (proslave niso vštete) se je vrstilo v raznih prostorih in na prostem v vseh letnih časih za vse vrste poslušalcev. Le-ti pa so

Da je amaterski (ljubiteljski) Celjski godalni orkester lahko pripravil novoletni koncert, si je moral pomagati z vrsto najetih instrumentalistov, zlasti iz ljubljanske AG. Najemniki seveda niso bili zastoj. Zasluzili so nekateri več, drugi manj. Najbrž glede na velikost instrumenta, ki so ga morali držati v rokah. Če je to še amaterizem (ljubiteljstvo), je druga stvar.

se zbrali v glavnem tam, kjer je bila na sporedu bolj ali manj lahko glasba. Po številu prireditev je prednjačil celjski mladinski »KLJUB«, v katerem so vsakovrstni glasbeni nastopi ena glavnih vsebin delovanja. Za njimi je bil najbolj zaseden Narodni dom, kjer se odvijajo tudi vsi abonmajski koncerti (razen simfoničnega), ki pa počasi izgubljajo na pomembnosti in so dobro zasedeni le ob izjemno poznanem imenu izvajalca. Skratka, za obisk koncertov umetniške glasbe poklicnih gostujočih glasbenikov ni prevelikega zanimanja. Pa vendar lahko mirno trdimo, da je v preteklem letu v Celju glasbene prireditve poslušalo vsaj 15.000 občanov. Toda, če že ni šlo za atraktivne koncerte v Golovcu, so v glavnem poslušali domače ansamble in zборе, v katerih nastopajo sorodniki ali kvečjemu sosedje. To pa za širjenje glasbenega obzorja najbrž ni najboljšje. Tako imamo v Celju kar več kategorij poslušalcev. Še na najboljšem so tisti »mimoidoči« na Tomšičevem trgu v poletnem času. Če hočejo, poslušajo, če pa ne, grejo mimo. Vstopnine jim tako ni treba plačati. Primerne prostora za večje glasbene

prireditve v letnem času na prostem ni, zato tudi ne more zaživeti kakršnakoli poletna festivalska oblika.

Sicer pa Celjani lahko v poletnem času prisostvujejo bogatim glasbenim večerom v Rogaški Slatini, ki je bila zlasti v minulem letu po tovrstnih prireditvah izredno razgibana. Seveda je to za tamkajšnje turistično ponudbo nujno, nenazadnje pa tudi spodbudno za boljše domače in bližnje amaterske skupine, ki poleg vrhunskih umetnikov izpopolnjujejo rogaški spored glasbenih večerov. Precej razvejana je glasbeno koncertna ponudba v Žalcu, kjer se prireditve vrstijo v novem kulturnem domu, v Savinovem salonu (predvsem ob otvoritvah slikarskih razstav), dobro pa izkoriščajo tudi letno gledališče v Grižah. Seveda imajo v glavnem besedo domači amaterski izvajalci, ki pa znajo pripraviti npr. tudi musical. Velenjčani imajo nekaj zanimivih prizorišč za koncertno dejavnost, tudi število prireditev ni majhno, žal pa so v zadnjem času ukiniteli koncertni abonma, kar vsekakor ni v vzpodbudo že omenjeni zavzeti glasbeni dejavnosti na področju umetniške glasbe. Koncertna ponudba v ostalih občinah je navezana predvsem na domače izvajalce, tu in tam pride do izmenjave gostovanj amaterskih skupin – predvsem pevskih zborov, predstavi se kakšen narodnozabavni ansambel, nastopajo gojenci domače glasbene šole, koncerti izvajalcev umetniške glasbe pa so prava redkost. Vse po načelu »za malo denarja malo muzike«.

V splošnem pa to načelo ne velja. Vse kar je bilo omejeno v tem zapisu vendarle označuje dokaj bogato glasbeno življenje v celjski regiji, čeprav se zdi, da bomo še dolgo tarnali zaradi pomanjkanja denarja, strokovnih kadrov, neustreznih zastarelih instrumentov, slabe organiziranosti in po-

dobno. To tarnanje je dostikrat upravičeno, marsikaj pa bi morali reševati glasbeni delavci sami. Prav gotovo ni dobro, da v Celju že dolgo ne deluje več nekdanj uspešno društvo glasbenih pedagogov, da je bolj ali manj zamrlo delo področnega združenja pevskih zborov, da v Celju ni kvalitetne mestne godbe na pihala, da marsikje v regiji ni ustreznega zborovskega kadra (na tem mestu delujejo tudi organisti, trgovci, upokojeni vojni glasbeniki, veterinarji, profesorji, itd.) in da so prostorski pogoji za vadbo glasbenih skupin v glavnem siromašni.

Tudi ni dobro, da se v Celju že več kot leto dni dviga prah zaradi prepira v takozvani klavirski aferi, ko se ambicije – po dvigu osebnega standarda na poceni način – tepejo z željo po osebni uveljavitvi, obojestransko prizadetost pa škoduje predvsem glasbeno pedagoškemu delu. In če pride pri tem celo do manipuliranja z mladino (kot lahko beremo

Evfirijo novoletnih (božičnih) koncertov je na celjskem območju izkoristil tudi Slovenski oktet. Samo na koncertu v farni cerkvi v njihov prodajalec vstopnic »pokasiral« preko 7 milijonov (seveda novih), ki so jih vrli pevci brez vsakih dajatev dali v žep. Imeli so 12 koncertov v desetih dneh. Komentar?

iz časopisnih člankov), je to škandalozno obnašanje prve vrste. Lepota glasbe ob tem povsem izgubi svoj čar, srčna kultura – značilnost dobrih glasbenikov – je potisnjena ob stran. Sicer pa, kot je glasba le dobra in slaba, so taki tudi glasbeniki. Prizadevajmo si, da bo dobrega v naši glasbi čim več.

EDVARD GORŠIČ

KOVINSKO OBRTRNO GRADBENA DO LAŠKO

Trubarjevo nabrežje 9
63270 LAŠKO

Delavski svet Kovinsko obrtno gradbene DO Laško

razpisuje prosta dela in naloge

1. direktorja delovne organizacije
2. vodje finančno računovodskega sektorja
3. finančnega knjigovodje

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje pogoje za zasedbo del in nalog:

pod 1:

- da ima visoko ali višjo šolsko izobrazbo tehniške, ekonomske ali druge ustrežne smeri oziroma, če kandidat dokazuje strokovno izobrazbo z delom pridobljenimi delovnimi zmoglostmi,
- da ima 3 leta delovnih izkušenj na vodilnih ali vodstvenih delih in nalogah
- da je družbenopolitično aktiven
- da ima pravilen odnos do samoupravljanja

pod 2:

- da ima višjo šolsko izobrazbo ekonomske smeri
- da ima 3 leta delovnih izkušenj na vodilnih ali vodstvenih delih in nalogah v finančno računovodski službi

pod 3:

- da ima srednjo izobrazbo ekonomske smeri in 3 leta delovnih izkušenj na enakih delih in nalogah

Za razpisana dela in naloge pod tč. 1 velja reelekcija.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh od dneva razpisa na Kovinsko obrtno gradbeno DO, Trubarjevo nabrežje 9, Laško, pod tč. 1 z oznako – za razpisno komisijo.

O izbiri bomo kandidate obvestili v 8 dneh po sklepanju na DS KOG DO.

Zaradi štirih milijonov dinarjev smo lani v Celju ostali brez najlepše prireditve Mladinskega pevškega festivala – množičnega koncerta v parku (na fotografiji je množičen nastop posnet leta 1979) Slovenski osnovnošolski zbori so se na ta dogodek pripravljali več kot pol leta, zato je bilo razočaranje mladih toliko večje. Ob tem pa celjsko gospodarstvo s precej večjimi denarji podpira nedomače šahovske festivale, »lojtrce«...

Dolgoročni plan občine Žalec je bil nestrokovno narejen

Predstavniki Skupščine občine Žalec in njenega izvršnega sveta v teh dneh obiskujejo številne organizacije združenega dela. Ne le, da bi se na mestu samem seznanili s težavami in problemi, ki tarejo gospodarstvo, pač pa tudi za to in morda celo predvsem za to, da bi pri nosilcih načrtovanja, ki imajo vsaj še nekaj denarja, dobili denar za izdelavo novega dolgoročnega plana razvoja občine. To se navsezadnje čudno sliši, če vemo, da sta občinski izvršni svet in Zavod za načrtovanje iz Žalca v prvi polovici leta 1984 sklenila pogodbo o izdelavi dolgoročnega programa občine.

Izvajalec, Zavod za načrtovanje, naj bi po tej pogodbi prejel za opravljeno delo 7.935.000 dinarjev. Na zadnjem zasedanju zborov občinske skupščine pa se je vsa stvar zataknila. Delegati naj bi namreč dali soglasje k imenovanju direktorja novoustanovljenega Zavoda za planiranje. S tem se niso strinjali, kajti dolgoročni plan in kot posledica tudi srednjeročni, sta bila do take mere vsebinsko in strokovno pomanjkljivo izdelana, da so nekateri zahtevali celo moralno politično odgovornost tistih, ki so vso stvar tako površno opravili. V prvi vrsti pa naj bi vso odgovornost prevzel na svoja pleča direktor ukinjenega Zavoda za načrtovanje oziroma kandidat za direktorja novega Zavoda za planiranje na občini, ki sedaj to dolžnost opravlja kot vršilec dolžnosti. Ob vsem tem pa se pojavlja še vrsta drugih vprašanj. Občutek prenekaterih je, da gre zlasti za osebna obračunavanja. Te stvari je seveda težko dokazati, lahko pa o njih le sumimo, če imamo pred sabo informacijo o stanju in nekaterih pojavih na področju urejanja prostora, ki naj bi bila nekakšen odgovor na dopis Zavoda za načrtovanje žalskemu izvršnemu svetu. Vsa zadeva okrog tega, da naj bi bil dolgoročni plan občine nestrokovno pripravljen, sega namreč še v čase, preden je kdorkoli sploh izpostavil vprašanje moralnopolitične odgovornosti.

Odgovornost za to naj bi torej nosil predvsem tisti, ki naj bi nalogo opravil in zanjo dobil tudi denar. Pri vsem skupaj pa je malce nerodno še to, da je Zavod za načrtovanje kot izvajalec naloge sklenil tudi posebne pogodbe z zunanjimi sodelavci. Le-ti so seveda to delali za ustrezen honorar. Verjetno ni naključje, da je bilo med njimi tudi precej delavcev upravnih organov skupščine občine. V prejšnjem mandatu so bili nekateri še analitiki, danes so sekretarji sekretariatov ali pa na drugih delovnih mestih, zlasti v gospodarstvu, kar precej zunanjih sodelavcev pa je bilo tudi od drugod.

Tako se seveda septeta v savinjski metropoli in okrog nje, teh septetanj pa izvršni svet ni neposredno zanimal tudi na zadnjem zasedanju zborov občinske skupščine, konec lanskega decembra. Res je, da delegati niso dobili v pisni obliki odgovora izvršnega sveta glede odgovornost za nestrokovno pripravljene dolgoročni plan, zato pa je bila podana ustna informacija.

Na kratko povzeto: Dolgoročni plan občine Žalec je bil tako nestrokovno pripravljen, da ga je republiška medresorska komisija zavrnila. Zdaj je potreben denar za izdelavo novega plana, nekateri v občini pa se ne morejo kar tako sprijazniti z dejstvom, da bo vso stvar treba še enkrat plačati. Tokrat nekomu drugemu. Čigav pa naj bi bil ves denar se ve: zlasti od nosilcev planiranja.

Žalska občina ni izjema

Pravzaprav sodi žalska občina med večino slovenskih občin, katerih dolgoročni plan je bil zaradi nestrokovnosti v republiškem merilu zavrnjen. Če bi hoteli napisati vse ugotovitve Zavoda SR za planiranje in medresorske komisije, bi za to porabili vsaj še dvakrat toliko prostora kot je namenjen temu zapisu. Pa naštejmo le nekaj ugotovitev: Dolgoročni plan nima vseh predpisanih sestavin v skla-

du z zakonom o urejanju prostora. Kartografski del dolgoročnega programa občine ima nepopoln naslov. Kartografska dokumentacija k dolgoročnemu planu občine ni predložena. Dolgoročni plan ni podpisan in overjen s strani predsednika skupščine. V dolgoročnem planu niso upoštevana vsa obvezna izhodišča dolgoročnega plana SR Slovenije, saj so v tekstualnem delu le deklarativno naštet, v kartografskem delu dolgoročnega plana občine pa niso označena in prikazana...

Vrsta konkretnih pripomb pa seveda leti na področje kmetijstva, gozdarstva, vodnega gospodarstva, rudarstva in naravne ter kulturne dediščine. Ne nazadnje velja omeniti še pripombe na račun prometa, poselitve naselij, energetike in krajinske zasnove. Glede urbanističnih zasnov pa so v medresorski komisiji menili, da so v dolgoročnem programu v tekstualnem delu splošni interesi in cilji razvoja slabo podani glede na predvideni demografski razvoj, razvoj industrije, potrebe po družbeno oskrbnih in storitvenih dejavnostih ter stanovanjske izgradnje. V kartografskem gradivu pa je slabo razvidna razlika med obstoječim in predvidenim stanjem.

Spet bo treba zbrati denar

Dolgoročni plan skupaj s prostorskimi sestavinami so zbori občinske skupščine sprejeli na sejah decembra 1985. leta, družbeni plan za tekoče srednjeročno obdobje pa marca leta 1986. Strokovna priprava družbenih planskih dokumentov je sovpadala s časom uveljavitve nove prostorske zakonodaje. Od takrat dalje je bil dan poseben poudarek varovanju prostora ter hkrati s tem tudi prostorskim sestavinam družbenih planskih dokumentov. O tem, kako naj ti prostorski deli izgledajo oziroma kakšni naj bodo na sploh prostorski dokumenti, ki jih uporablja občina pri urejanju prostora, se

niso mogli zediniti niti na nivoju republike. Vzroke za nestrokovno narejen plan je treba iskati tudi v tem. Navodila o vsebini in metodologiji izdelave strokovnih osnov in prostorskih sestavin planskih aktov občin, v času strokovne izdelave planskih aktov še ni bilo. Sprejeto je bilo šele junija 1985. leta, med tem ko je izvršni svet podpisal pogodbo z Zavodom za načrtovanje že marca leta 1984. Občine so tako v dogovoru s pristojnimi republiškimi organi pripravljale takšne dokumente, ki bi po eni strani zadostili zahtevam zakona in gledanjem republiških organov na to problematiko, po drugi strani pa naj bi bilo občinam omogočeno pravočasno izdelati in sprejemati planske dokumente. Tako takrat niso izrecno zahtevali izdelavo krajinskih zasnov v merilu 1:5000. Tako so se takrat dogovorili z republiškim komitejem za urejanje prostora in varstvo okolja.

Prav to, da niso izdelane krajinske zasnove v merilu 1:5000 pa se danes šteje za osrednjo pomanjkljivost v prostorskih delih planskih dokumentov. Res je tudi to, da kart v občini niso mogli izdelati, ker ni bilo dovolj ustreznih podlag, pa tudi ne dovolj denarja. Skratka, za nestrokovno delo je bilo tudi precej objektivnih okoliščin, za izdelavo novega plana pa bo treba sedaj zbrati okrog štirideset milijonov dinarjev. Kdo bo prispeval ta denar? Nekateri temeljni nosilci planiranja se ne zavedajo, da so dolžni prispevati denar za izdelavo družbenih planskih aktov. Tako največ denarja zberejo iz proračuna. Tu pa se pojavlja problem limitirane proračunske porabe in v občini se odločajo pač za izdelavo najnujnejših prostorskih dokumentov, reševanje preostalih pa odlagajo. Vse to pa je seveda izredno drago, saj stane samo izdelava navadnega izvedbenega dokumenta več kot deset milijonov dinarjev. Denar za izdelavo novega plana, ki ga dela celjski Razvojni center bodo morali v ob-

čini zagotoviti iz proračunskih sredstev, v obliki sofinanciranja s strani ustreznih republiških institucij ter seveda temeljni nosilci načrtovanja: organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in krajevne skupnosti.

Kako je z odgovornostjo?

Kako pa je ob vsem tem z odgovornostjo tistih, ki so slabo pripravili zaupano in seveda plačano nalogo, se sprašujejo ljudje v žalski občini. Takole meni predsednik izvršnega sveta Anton Bratuša: »Izvršni svet ni niti politično, niti strokovno in disciplinsko verificiran, da bi ugotavljal odgovornost vseh nosilcev političnih funkcij v občini v prejšnjem mandatu.

Za pripravo planskih dokumentov je bilo neposredno in pogodbeno zadolženih štiriindvajset posameznikov. Pogodbeni izvajalec strokovnega dela planskih dokumentov je bil bivši Zavod za načrtovanje, za neposredni nadzor izvajanja pogodbenega dela, pa sta bila zadolžena bivši predsednik komiteja za družbenoekonomski razvoj in takratni sekretar občinskega sekretariata za urejanje prostora, varstvo okolja in gradbeništvo.

Celotno gradivo je pregledala in izdelala prečiščeno besedilo tudi posebna komisija. Jasno pa je treba povedati tudi to, da odgovornosti za pomanjkljivo izdelane plane ne moremo ocenjevati z vidika današnjega vedenja o planih in razvoja stroke, pač pa je treba upoštevati objektivna dejstva, ki so bila prisotna leta 1985 in so pogojevala izdelavo planov (pomanjkanje denarja, obdobje uvajanja nove prostorske zakonodaje, pomanjkanje ustrezne metodologije, spreminjanje se republiške usmeritve in drugo).

Kljub množici očitkov za nestrokovno opravljeno delo, pa je ob koncu vendarle treba povedati še nekaj. V posameznih prostorskih sestavinah so planski dokumenti iz Žalca predstavljali celo vzorčne primere za ostale občine, nekateri posamezniki pa so svoje delo za takratne razmere opravili sorazmerno dobro. O vsej tej problematiki bodo v Žalcu seveda še govorili, vse sile pa bodo morali usmeriti v vsebinsko reševanje nalog, ki jih zahtevajo nova resolucijska izhodišča. JANEZ VEDENIK

Mladinci med rudarji

Mladinci s Celjskega, ki delajo v občinskih in republiški organizaciji Zveze socialistične mladine Slovenije, so si minuli teden ogledali jamska delovišča v jamah Rudnika lignita Velenje. Po ogledu so dejali, da je bilo zelo zanimivo videti, kako rudarji v resnici delajo, saj iz pripovedovanj, ki so jih dosedaj poslušali, niso imeli pravih predstav o delu v rudniku.

LOJZE OJSTERŠEK

Novo gasilsko vozilo

Minuli konec tedna so se tudi v laški občini pričeli občni zbori gasilskih društev. Med prvimi so ga pripravili prav v Laškem. V program so zapisali tudi pridobitev novega gasilskega vozila za potrebe kraja, v razpravi pa so se dotaknili tudi nalog, ki jih predvidevajo v zvezi s kongresom gasilcev v Celju. V vseh društvih v občini ocenjujejo, da je bilo njihovo delo v minulemu letu uspešno, prav tako pa uspešno ocenjujejo požarno varnost. V minulemu letu je bilo potrebno intervenirati v desetih primerih, pri katerih ni nastalo večje materialne škode. Pri Občinski zvezi pravijo, da jih takšno stanje ne sme uspavati, ampak morajo nadaljevati s preventivnimi aktivnostmi in strokovnim usposabljanjem. VM

Odpreti vrata otroški domišljiji

V šmarnskih vrtcih mislijo tudi na nadarjene otroke

V družbeno predšolsko varstvo in vzgojo je v občini Šmarje pri Jelšah vključeno razmeroma malo otrok in s tem ta občina še zdaleč ne dosega republiškega normativa na tem področju.

Program celoletne priprave na šolo obiskuje le nekaj čez tisoč otrok, torej jih okoli dva tisoč nikoli ne prestopi praga otroškega vrtca. Napraviti korak naprej v tej smeri je zato ena glavnih nalog tistih, ki se v občini Šmarje pri Jelšah ukvarjajo s predšolsko vzgojo in varstvom otrok.

Z dejavnostmi predšolske vzgoje se na Šmarnskem ukvarjajo v vzgojnovarstveni organizaciji Rogaška Slatina, kjer neprestano iščejo in snujejo nove programe za popestritev življenja v vrtcih in za čim bolj celovit razvoj malčkov in cicibanov, ob sočasnem upoštevanju želja in potreb njihovih staršev. Poslovni čas so uspeli vskladiti v obojestransko korist, še bolj pomembno pa je, da so s kadrovskega zasedbo v vrtcih zadovoljni. Večina delavcev ima potrebno strokovno izobrazbo, ostali se izobražujejo ob delu.

Ekonomska cena za varstvo in vzgojo predšolskega otroka je v občini Šmarje pri Jelšah med najnižjimi v Sloveniji, saj znaša le sto tisoč

dinarjev, medtem ko je bila za lansko devetmesečje v naši republiki potrjena ekonomska cena v višini 190 tisoč dinarjev. Torej za skoraj enkrat manj denarja opravljajo enako kakovostno delo kot v ostalih vzgojnovarstvenih organizacijah. V občinski skupnosti otroškega varstva jim je uspelo organizirati tudi celoletno pripravo na šolo, kjer pa starši prispevajo le denar za prehrano svojih otrok.

Pomemben korak pri neposrednem vzgojnem delu z otroki so prizadevanja, ki izhajajo iz dejstva, da vsi otroci niso enako sposobni oziroma nadarjeni. Zavedajo se, da smo do sedaj otrokom, ki so nadporečno nadarjeni

(teh je po statističnih podatkih vsaj 15 odstotkov), posvečali premalo pozornosti.

V tem šolskem letu so v šmarnskih vrtcih organizirali najrazličnejše krožke, v katere so vključili nadarjene otroke. Letos posvečajo posebno pozornost spoznavanju okolja in skrbi zanj. Ena od tovrstnih oblik dela je urejanje vrtcev in okolja ter medsebojno tekmovanje med enotami. Zаметki »znanstveno-raziskovalnega dela« so eksperimentalni kotički, kjer otroci z mikroskopi, lupami in podobnim raziskujejo živo in neživo naravo in s tem bogatijo znanja, ki jih že imajo. V nove programe vključujejo tudi stare otroke, ki prihajajo iz vrtca ali pa jih otroci obiskujejo na domu ali na delovnem mestu. Gre za predsta-

vitve najrazličnejših poklicev. Letos se bodo otroci tudi redno obiskovali. Na teh obiskih med posameznimi enotami bodo skupaj ustvarjali, se zabavali, tekmovali in se med sabo bolj spoznavali. Te aktivnosti načrtujejo v maju, mesecu mladosti.

Oblik, s katerimi bogatijo življenje v otroških vrtcih na Šmarnskem je še veliko, še bolj pomembno pa je, da jim neprestano dodajajo nove, takšne, ki izvajajo iz otroka čim več njegovih sposobnosti, ob tem pa se otrok še vedno igra. V pretirani želji, da bi bil naš otrok čim bolj popoln, pozabljamo na igro in otroški svet domišljije. To pa je največja krivica, ki jo lahko storimo otroku.

MARJELA AGREŽ

Varčevanje je še predrago

Tudi pri sestavljanju letošnjega načrta Komunalne skupnosti občine Velenje se je pokazalo, da je potrebnosti več kot denarja.

Čeprav so se sestavljanja komunalnega programa za leto 1988 lotili tako, da so lahko naloge predlagali vsi zainteresirani, ki pa naj bi ob pomanjkanju sredstev le-ta tudi zagotovili, se račun ni izšel. Tako je bilo potrebno

že med oblikovanjem osnutka črtati precej nalog.

V Velenju optimistično trdijo, da jih niso črtali za vedno, saj naj bi prišli na vrsto prihodnje leto. Posebej velja poudariti, da je iz programa izpadlo že zdavnaj obljubljen vgrajevanje merilcev toplote. Črtanje so predlagatelj osnutka načrta Komunalne skupnosti Velenje utemeljili s tem, da sredstev ni dovolj, povrh pa sistem vgrad-

nje ni dovolj dodelan. To je še en dokaz, da se do energije obnašamo vse preveč rasipniško. O varčevanju, ki bi kaj kmalu povrnilo vložena sredstva, torej še ne moremo govoriti. Zdajšnji osnutek bodo delegatom skupščine velenjske Komunalne skupnosti predlagali v sprejem v začetku februarja, saj naj bi ga kar na zasedanju tudi preoblikovali v predlog. BP

Jurčičev Deseti brat

Premierna predstava Jurčičevega Desetega brata v režiji Bogomira Verasa in v izvedbi združenih sil gledaliških entuziastov velenjske občine s pevci in folkloro v petek, 22. januarja v kulturnem domu v Titovem Velenju, je posredovala občinstvu v nabitno polni dvorani posrečeno obliko slikanice, kot je režiser sam okvirno opredelil način postavitve.

Jurčičev Deseti brat se skoraj v rednih presledkih pojavlja na naših gledaliških odrih, pred leti smo ga videli tudi v celjskem poklicnem gledališču, na filmsko platno ga je preselil Vojko Duletič. Tokrat so se ga lotili gledališniki iz velenjske občine. Zakaj pa ne. Vsebinsko sporočilo je še vedno aktualno, dramsko zapletanje in način (ali več načinov), ki so na voljo režiserjem, ki delajo predstavo, pa je primeren v tem smislu, da ga lahko dovolj suvereno prilagajajo ansamblu s katerim delajo, vse seveda s ciljem, da bi bili vsi pri svojem početju prepričljivi.

Veras se je tokrat odločil, da bo združil več skupin v velenjski občini – iz gledališkega lista vzemo, da je bila to tudi želja igralcev samih in ker so se uspeli združiti, naj bi bila ta njihova poteza napredna. To je vsekakor hvalevredno dejanje, ni pa nujno za uspeh predstave, kajti za izvedbo ni nič pomembno iz katerega gledališča ali skupine so igralci – biti morajo pač ustrezno zasedeni.

Vsekakor je bila posrečena osnovna scenska zamisel, v kateri so levji delež odigrali in odpeli pevci mešanega pevškega zbora DPD Svoboda Šoštanj, ki so sodelovali dovolj smiselno, le izbor posameznih pesmi na dogajanje na odru ni bil ves čas

dovolj sinhroniziran s pomenskim sporočilom. Premalo jasno so bile izrisane tudi tiste črte, ki naj bi pojasnjevale ali utrjevale pri gledalcu osnovni odnos do načina uprizoritve. Tako pa je ta jasnost nihala med resnostjo in ironizacijo – k tej nejasnosti lahko pripisemo mestoma prenatrpana izražila, čeprav je bila sama scenska celota dokaj čista, estetska in funkcionalna. Smiselno in učinkovito so svojo vlogo dobesedno odigrali trije godci, ki so spominjali tudi na pionirske dneve zvočnega filma, kjer so pred platnom v živo spremljali dogajanje z glasbo. Če ostanemo torej pri oznaki slikanica, je predstava po načinu podajanja posameznih vsebinskih sklopov (krčma, Slemenice, dogajanja na Piškavovem gradu, Krjavljev dom, kjer Martinek Spak umre) dovolj tekoča. Igralci so radi sodelovali, čeprav je težko (večno trd dramski oreh), iz sicer mlačnega sporočila izvleči kaj več. Ne smemo pozabiti, da je Jurčič napisal roman (1866), odrsko adaptacijo pa 1964 leta Andrej Inkret. Kaj več, kot to, da mora dobro zmagati nad slabim, nam predstava ne sporoča. Pri igri so izstopali **Jože Robida** kot Lovro Kvas, **Karel Čretnik** kot Piškav, **Franc Rudnik** kot Krjavelj in **Emil Šterbenk** kot Martinek Spak, deseti brat.

Sodelovali so še igralci iz skupin Gledališče pod kozolcem Šmartno ob Paki, AGV Titovo Velenje, KD Stane Sever Škale, KUD Lipa Konovo, PD Ivan Cankar Plešivec, MPZ DPD Svoboda Šoštanj, ŠFS Koleda Titovo Velenje. Pevski zbor je vodila Anka Verdnik, kostumi, scena in režija predstave, ki jo bodo ljudje brez dvoma radi gledali, pa je delo Bogomira Verasa.

DRAGO MEDVED

Nova »streja« za knjižnico

Občinska knjižnica Slovenske Konjice, kjer so zaposlene tri delavke nima statusnih pogojev za samostojno delovno organizacijo, čeprav zaenkrat to je. Da bi v Slovenskih Konjicah zadostili tudi črki zakona, zdaj tečejo pogovori, da bi knjižnico vzela pod svoje okrilje Delavska univerza, ki upravlja že s kulturnim domom, v katerega prostorih je tudi knjižnica.

Čeprav je v resnici vmesno vprašanje, kako ta del kulturne dejavnosti v občini spraviti na isti imenovalec z organiziranjem različnih tečajev pri Delavski univerzi, od avto šole do računalništva, je zaenkrat kot možno rešitev videti samo takšno ženitev. Tega se zavedajo tudi pri Delavski univerzi.

Delavski svet je problematiko knjižnice obravnaval minuli petek, ko pa bo zadoščeno nekaterim pogojem, ki jih je postavil, se bodo o priključitvi izrekli tudi na zboru delavcev. Predvsem bodo potrebna vsaj 50-odstotna amortizacijska sredstva za vzdrževanje kulturnega doma, olajšati bo treba breme za ogrevanje, ki že zdaj znaša 1,2 milijona dinarjev na mesec, sredstva za delovanje knjižnice pa naj bi se naprej namenjala kulturna skupnost. Delavska univerza bo pomenilo upravljanje s kulturnim domom in knjižnico v finančnem smislu 4 odstotke vrednosti vseh dejavnosti. Če bo na te in še na nekatere druge komite za družbene dejavnosti pri skupščini občine pristal, bi Delavska univerza knjižnico dejavnost sprejela 1. aprila letos.

MATEJA PODJED

»Izba« na stežaj odpira okna

Prodajna galerija je doživela zaupanje med umetniki in kupci

Dober mesec in pol potem, ko so pod streho Zavoda za kulturne prireditve Celje odprli Izbo, se je izkazalo, da smo v Celju takšno prodajno galerijo res potrebovali.

Alenka Domjanova, kustosinja Likovnega salona Celje in srce Izbe zadovoljno ugotavlja, da je bila prodaja pred novoletnimi prazniki dobra, da je poulični sejem ni zajezil, čeprav se Izba nekoliko skriva na Tomšičevem trgu (pri Glasbeni šoli). Prizna, da so se nekoliko bali sušnih januarskih dni, pa so se tudi ti izkazali za dobre. To vliva novih nad.

Alenka Domjan, ste torej optimistično razpoloženi in zadovoljni z Izbo, katere rojstvo gre v precejšnji meri pripisati prav vam, medtem ko je krstno ime za galerijo izbral Dalibor Zupančič.

Ljudje veliko prihajajo v Izbo, si eksponate ogledujejo in tudi kupujejo. To so bodisi zasebni nakupi, ali pa za delovne organizacije. Predvsem pa stremimo za tem, da bi ljudi navadili in naučili, da je Izba, ki meri res samo 28 kvadratnih metrov, prostor, kjer ni prostora za kič. Ker nam zaenkrat to uspeva, ni razloga za pesimizem.

Govoriva o galeriji, Izba pa je pravzaprav simpatična galerijica, ali... po vašem: kaj je pravzaprav Izba?

To je pravzaprav res neke vrste posebna galerija; nikakor ji ne želimo reči trgovina, kjer lahko kupec razen likovnih del, steklenih in keramičnih eksponatov, dobi tudi nasvet, napotek. Opažamo pa tudi, da kupci še vedno ne segajo po drobni grafiki, ampak da so še vedno aktualna klasična dela, zlasti olja. Zanimivo je, da smo že na začetku prodali več draž-

jih in večjih eksponatov. To nas po eni strani veseli, po drugi strani pa bi z vzgojo kupcev v estetskem smislu tudi radi dosegli namen odprtja Izbe. Spomniti se namreč moramo, da je galerija Izba prišla v srednjeročni program Kulturne skupnosti Celje predvsem zato, ker so tako narekovala potrebe.

V Likovnem salonu pa ste že pred tem gojili prodajo likovnih eksponatov in, če sežemo nekaj let nazaj, je bila ta prodaja izredno aktualna v rednih likovnih programih. Ker pa je program Likovnega salona usmerjen na prerez trenutne likovne tvornosti na Slovenskem, prodaja ni mogla biti zadovoljiva za vsak okus in žep. Je to razlog več za rojstvo Izbe?

Tudi to. Mladi avtorji se večinoma likovno izražajo na velikem likovnem polju in takšna prodaja ni bila umestna za individualen nakup. Mi pa smo zvesto zbirali izkušnje, jih tehtali, bili bitko za denar in prostor in pri Kulturni skupnosti Celje smo naleteli na moralno in gmotno podporo.

Izba je zadihala, odprla svoja okna navzven, vi pa imate najbrž še veliko načrtov za njeno sprotno osvežitev, ali ne?

Imamo velike načrte, imamo pa tudi velike probleme. Galerija Izba je sicer dotirana s strani Kulturne skupnosti kar tiče najemnine in polovične zaposlitve kustosa galerije. Stojimo pa na pragu, ko je treba razmišljati o redni zaposlitvi strokovnjaka, ki bo delal v galeriji. Ubadamo se tudi s celostno podobo galerije, s stalno informacijo o njenem bivanju in življenju na Tomšičevem trgu 3 v Celju. Le tako bomo, se zavedamo, hitreje plasirali našo dejavnost.

nost, ki ni vezana samo s prodajo v galeriji, temveč tudi na opremljanje notranjih prostorov delovnih kolektivov z eksponati iz Izbe. Prav na tem področju vidimo še veliko možnosti in upamo tudi na sodelovanje.

Koliko pa avtorji vedo za Izbo?

Na začetku je vse delo slonelo na nas, na Likovnem salonu kot pobudniku izbor za prodajno galerijo. V kratkem času se je izkazalo, da znajo avtorji sami najti pot do nas. Vrata Izbe so seveda odprta kakovostnim delom. Mi smo posredniki, gre torej za komisijško prodajo. Da bi zajamčili kakovost, imamo tudi posebno komisijo, ki pregleda in oceni ponujen delo.

Za čas plitkih žepov bomo marsikoga zanimalo tudi cene...

...te so še novembrske vendar jih bomo morali vsaj čas valorizirati, saj smo v primerjavi z ostalimi galerijami v Sloveniji najcenejši, tudi s stališča avtorjev samih, ki so zelo uvidni za mlado likovno umetnost. Trenutno imamo na zalogi še delo slikarja Antona T. Stenjak in delo prav tak pokojnega Mihe Maleš. Prav te dni pa bomo v prodajo prejeli delo znanega slovenskega impresionista Frana Klemenčiča. S tem bomo povedali, da je galerija v kratkem času res doživela zaupanje med umetniki in lastniki zasebnih zbirk. Raje, odprla je okna.

MATEJA PODJED

Likovna dela Doroteje Hauserjeve v Vojniku

Pokrajinski muzej Celje namerava pripraviti leto v Vojniku občasno razstavo del slikarke Doroteje Hauser. V ta namen zbira muzej že dlje časa podatke o njenem življenju in likovne ustvarjanju. Ker je doslej znanih le malo njenih del, naproša muzej lastnike in skrajžezov slikarke Doroteje Hauser, da podatke sproščijo Pokrajinskemu muzeju Celje. Tako bi pomagali obogatiti doslej skromno zbrano gradivo in veliko prispevali k pripravi za razstavo v Vojniku.

Slehernik v žalski knjižnici

Prostor matične knjižnice v kulturnem domu v Žalcu je bil znova prizorišče prijetnega kulturnega dogodka. Tokrat so organizatorji povabili v goste Ervina Fritza, sicer Preboldčana, zdaj pa že nekaj desetletij živečega v Ljubljani, zaposlenega na tamkajšnjem radiu, sicer pa priznanega slovenskega pesnika, dramatika, pisca šansonov, skratka razgledanega človeka srednje generacije. Na klepet ob njegovi najnovejši pesniški zbirki Slehernik je prišlo veliko ljubiteljev poezije, ki je stvarna, jedrnata, nabrušena, ostra pa tudi ljubezniva.

V eni vaših pesmi iz najnovejše zbirke Slehernik smo lahko prebrali tudi verz »vse bolj se spreminjam v Slehernika...« Kaj je to?

E. Fritz: »Ime Slehernik je kot »every man« ali »jederman«, ki je znan iz srednjeveške ljudske krščanske dramatike. Tam se Slehernik bori z naglavnimi grehi in iz oči v oči s smrtjo. In ta posamezni človek iz oči v oči s smrtjo je pravzaprav sleherni izmed nas. Ker so v moji knjigi s to problematiko obarvane pesmi, sem dal naslov Slehernik.«

Ni to v vaši srednje življenjski dobi malce prezgodaj?

E. Fritz: »Za tako reč ni nikoli prezgodaj! Če se prav spominjam, pravi Hamlet o smrti »če ne bo zdaj bo kdaj kasneje, če ne bo kdaj kasneje bo zdaj, če ne bo zdaj bo kdaj kasneje. Pripravljen bodi in to je vse.« In te Hamletove besede so tako neko pametno vodilo za vsakega človeka v vsaki živ-

ljenjski dobi. Ta odnos do takoiimenovanih zadnjih vprašanj seveda spremlja vsakega razmišljujočega človeka. Zato tudi niso potrebna nikakršna posebna leta, ker ko človek pride v ta posebna leta je za take stvari žal že mnogokrat prepozno.«

Zanimivo je, da govoriva o smrti, o smrti zdajje in smrti kasneje, vendar vas le poznamo kot človeka, ki je sorazmerno vedre narave, velikokrat pikar, zajedljiv, veliko takšnih pesmic, katerim se veselo ali trpko nasmejemo?

E. Fritz: »To seveda ni v nikakršnem nasprotju. Treba je taka razimiranja o poslednjih vprašanjih jemati kot posebno razkošje. Treba je pomisliti, da mnogo ljudi ne samo da se ukvarja z vsakdanjo trdo tlako za preživetje, ampak se tudi niso šolali in bi imeli takšen miseln ter pojmovni aparat, da bi lahko na kakšen poseben ali ose-

ben način razmišljali o teh vprašanjih. Zato je treba jemati to vrsto razmišljanja pravzaprav kot nek privilegij tistega človeka, ki o tem razmišlja. To namreč pomeni, da se s takšnimi rečmi – pomeni v narekovanju – lahko kratkocasi.«

Slehernik je za vami. Ali je v predalu že kaj pripravljene za novo objavo?

E. Fritz: »Zbirko Slehernik, ki je pravkar izšla pri DZS, sem pripravil zadnjih pet let. Vmes sem delal še kaj drugega. Tako sem napisal dve radijski igri za otroke ter libreto za musical »U slovenačkim gorama«, ki je bila lani uspešnica v Mestnem gledališču ljubljanskem. Posebno sem ponosen, da sem ponovno prevedel vse pesmi, vse sonete in moritate iz Brechtove Beraške opere.«

Ste iz Savinjske doline, konkretno Prebolda. Dijaška leta ste preživljali na relaciji Prebold-Celje...

E. Fritz: »To so bila seveda krasna leta! Bili smo mladi, vse je bilo pred nami, vse se je nekako boljšalo. Na splošno vzeto so bila to res lepa in prijazna leta. Vse to pa še ne pomeni, da je stiske, ki jih doživlja vsak mladoletnik, preživljal in preživel kdo namesto nas. To smo morali preboleti sami kot ošpice in čimprej odrasti. Nekateri smo, nekateri manj, nekateri pa ne.«

Kakšno je vračanje v domači kraj, v domačo dolino?

E. Fritz: »To je vedno posebno doživetje. Tu imam cel kup znanec in prijateljev in kot vidim tudi ljubiteljev mojega literarnega dela. V Žalcu je bil dober obisk literarni večer in vesel sem, da moje pesmi

niso odzvanjale v prazno dvorano.«

Ob koncu tega intervjuja...

E. Fritz: »Tu je bilo lepo, vendar se ne smemo bati položaja, ki nas obdaja. Ne smemo biti malodušni, prevladati mora srčnost. To pa je malo manj in malo več kot bojevitost. Skratka ne smemo mirovati. Treba je stopiti skupaj; pa ne samo kot Slovenci, ampak kot delovni ljudje. Poskrbeti moramo za ljudi, ki so odvisni od sprotne zaloge olja, sladkorja in kruha. To je glavno. Pa solidarnost recimo...«

Še bi lahko naštevala?

E. Fritz: »Lahko, lahko.«

Hvala za pogovor.

TONE VRABL

Foto: LJUBO KORBER

»Napotnik« še brez glave

Velenjski Kulturni center v kadrovskih in finančnih zagatah

Petindvajset delavcev velenjskega Kulturnega centra Ivan Napotnik je največ »pripomglo« k temu, da je center danes v finančnih, programskih in kadrovskih težavah. Gotovo gre delavcev za takšno stanje pripisati omejevanju denarja namenjenega kulturi, vendar v centru niso niti skušali izkoristiti vseh notranjih rezerv in urediti medsebojnih odnosov.

Po besedah zdajšnjega vršilca dolžnosti ravnatelja centra, **Jožeta Hudales** je slednje tudi vzrok, da niti po treh razpisih niso uspeli dobiti novega ravnatelja centra. Poleg tega pa so se de-

lavci centra v preteklosti ob različnih polemičnih sestavkih in razpravah o njihovem delu obnašali vse »preveč brambovsko, zanemarjali pa so priložnosti za dialoge in razčiščevanje problemov v posameznih dejavnostih kulturnega centra.

Zato so v »Ivanu Napotniku« ob koncu minulega leta sestavili nekakšen preddanačjski program, s katerim bodo skušali odpraviti dosedanje slabosti. Predvsem bodo skušali s pomočjo velenjske politične koordinacije pridobiti stalnega ravnatelja centra in natančno opredeliti njegovo vlogo ter pristojnosti, razmejiti pristojnosti vo-

dij posameznih dejavnosti centra, urediti zmedo v administrativnih aktih in z njihovo pomočjo določiti seznaniti vse delavce, uvesti red pri spremljanju finančnega poslovanja in kupiti nekaj prepotrebnih opreme za svoje delovanje.

Ob tem pa ostaja najpomembnejša naloga urediti medsebojnih odnosov v centru, ki so tako porušeni, izničujoči tudi vse dotlej kar v centru uspejo narediti. Kulturni center Ivan Napotnik naj bi se v prihodnosti tudi bolj povezal z velenjskim združenim delom, lahko le tako zagotovijo volj denarja za svojo dejavnost. BRANE PIAČIČ

Komaj zadovoljiva turistična sezona

Manj prenočitve in izletnikov, večji devizni priliv, dobre prireditve

Ob koncu glavne turistične sezone (prve dni septembra) smo bili še kar optimistično razpoloženi, saj so bili turistični dosežki zadovoljivi, pričakovali smo tudi, da bo posezona rezultate še izboljšala. Doslej je bilo tako, žal ne letos.

V jugoslovanskem merilu je bilo do konca leta približno enako število nočitev kakor leto poprej, v Sloveniji in na našem območju pa jih je bilo nekaj manj. Glavni namen je bil dosežen, družba je pospravila milijardo in 600 milijonov dolarjev deviznega priliva, ki ga je še enkrat več, če bi ga obračunali po realnih tečajih in metodologiji. Dodajmo še 30% deviz, ki so šle v zasebne žepce. Tako gledano, bi bili rezultati še kar po devizni plati zadovoljivi, čeprav nazadujemo v evropskem merilu. Pred leti smo bili deležni štirih odstotkov skupnega evropskega turističnega deviznega priliva, za leto 1987 pa bomo udeleženi samo še s slabima dvema odstotkoma. Turistično smetano so pobrale Španija, Grčija in Italija, izreden hit pa sta bili Madžarska in Turčija, ki sta dosegli nadpovprečne rezultate. Zakaj? Imeli so zelo zmerne cene in predvsem kvalitetne stori-

tve, da o prijaznosti ne govorimo.

Kaj je vplivalo na rezultate

K slabim turističnim rezultatom v letu 1987 so pripisovali svoj delež najprej preskromne priprave na sezono, nepravilna ocena naše konkurenčne sposobnosti na inozemskem in previsoke cene na domačem tržišču.

Cene so zapletena zadeva. V inozemstvu se je pojavila fama (še bolj kakor pa je dejansko res), da smo dražji od sosedov, naša preskromna propaganda pa teh govoric ni znala ovreči, saj smo od dobre propagande in sistematične informatike, predvsem pa od sodobnega trženja še vse preveč oddaljeni. K temu dodajmo še izredno visoko inflacijo in z njo povezan nerealni tečaj dinarja, večkratno podražitve izvenpensionskih storitev, trgovskega blaga in storitev nasploh, da o našem vedno slabšem življenjskem standardu sploh ne govorimo. Če se primerjam z Madžari, velja povedati, da so tam kruh, živila, storitve (še posebej zobozdravstvene in zdravstvene)

do polovice cenejše od naših, kar je bila izredna vaba, predvsem za avstrijske in deloma tudi nemške (bavarske) turiste. K sreči pri nas ni bilo težav s pitno vodo - toda inozemska protipropaganda kar rada posploši takšne težave. Ko smo našli teh nekaj neugodnih pojavov, dodajmo še naše slabe ceste, gnečo in čakanje na mejnih prehodih, nasploh skromno infrastrukturo pa še marsikje neprijaznost gostinskega, trgovskega in prometnega osebja, številne drobne goljufije s cenami, pa slabo stimulacijo gostinskih delavcev in gostinstva kot panoge, ki ji še vedno ni priznan status izvoznika, pa z velikimi zamudami izplačevane preskromne stimulacije, itd.

Naša trgovinska ponudba je skromna, preštevilne brezcarinske trgovine pa prodajajo vse preveč uvoženih cigaret in pijač in mnogo premalo domačega blaga, predvsem kristala, usnja, pletenin, izdelkov iz zlata in srebra, vin itd. Tu prihaja do navzkrižja med Yu boutiki, ki se trudijo z domačimi izdelki, ter z zaslužkarstvom brezcarinskih trgovin z uvoženimi pijačami in cigaretami. Teh negativnih lastnosti se je nabralo toliko, da so že

precej zasenčile naše naravne lepote, nekatere naše dobre gostinske in zdraviliške storitve pa tudi še relativno ugodne cene, ki so glavni privlačni dejavnik za inozemske goste. Kako je z domačimi gosti, pa nam je menda znano in jasno.

Zasedenost prenočitvenih zmogljivosti

Zapišimo, da so bile še kar dobro zasedene primarne zmogljivosti - hoteli in zdravilišča, slabo ali pa zelo slabo so bile zasedene zasebne sobe in campingi, medtem ko je bila zasedenost v kmečkem turizmu boljše kakor v letu 1986, pa še vedno preskromna, da bi bili zadovoljni.

Zasedenost v primarnih zmogljivostih (hoteli, zdravilišča) je bila pri nas 68%, kar presega naše in evropsko povprečje, v zdraviliščih pa je bil ta odstotek še precej višji.

Zasedenost v zasebnih sobah in v kmečkem turizmu se je vrтела okoli 10%, v naših campingih (Menina in Dolina) okoli 50%, v Menini manj kakor v letu 1986.

Primerjava nočitev v indeksih 1987/1986

	Skupaj	Domače	Inozemske
SFRJ	100	98	102
Slovenija	99	98	99
Območje	98	99	94
Celje	96	95	98
Dobrna	100	102	92
Laško	96	97	68
Mozirje	110	99	198
Podčetrtek	102	102	102
Prebold	97	69	214
Rogaška Slatina	90	86	100
Slovenske Konjice	106	143	68
Titovo Velenje	87	89	83
Topolšica	97	95	148
Zreče	80	112	52
Zalec	95	93	99

Številke pokažejo, da imajo izpad domačih nočitev predvsem v Preboldu, Rogiški Slatini (zelo velik) in v Titovem Velenju. Pri inozemskih nočitvah so se dobro odrezali v Mozirju (Golte), Preboldu (nizozemske skupine), Rogiški Slatini in Topolšici. Drugod je bil trend žal negativen.

Na širšem celjskem turističnem območju je bilo leta 1987 okoli milijon in 100 tisoč nočitev, kar je za 60 tisoč manj kakor v letu 1986. Od tega je bilo domačih 880 tisoč, inozemskih pa 220 tisoč.

Finančni dosežki na območju

Ko pišem te vrstice, finančni rezultati še niso znani, saj v OZD šele zbirajo podatke za zaključni račun. Vemo pa, da bo akumulacija skromna in da vsi gostinci z zdraviliščih vred ne bodo zbrali niti toliko akumulacije, da bi zadoščala za zgraditev polovice skromnega hotela, z rdečimi številkami se bodo morale sprijazniti (kakor vse kaže) tri OZD.

Devizno realizacijo iz čistega turizma ocenjujemo zadovoljivo v znesku okoli

11 milijonov mark, kar je vsekakor več kakor v letu 1986. Sicer pa je devizna realizacija kaj zapletena zadeva, od nerealnega uradnega obračuna do različnih strokovnih ocen, različne metodologije, pa do močne črne menjave. Kaj več bomo o finančnih dosežkih, pa tudi o drugih podatkih, zvedeli po zaključnih računih, ko se bo dalo lansko turistično sezono vsestransko ovrednotiti.

Izletniški turizem in prireditve

Dodajmo še, da je bil izletniški turizem za spoznanje skromnejši od tistega v letu 1985 s pripombo, da ima vedno več izletnikov hrano in pijačo v torbici ali v nahrbtnikih.

Podobno je tudi s planinstvom. Zadovoljni smo s turističnimi prireditvami ter s prireditvami za turiste, ki jih je bilo več, bile so kvalitetnejše in tudi dobro obiskane.

Če upoštevamo vse kar smo zapisali, smo lahko s turističnimi rezultati v letu 1987 še kar zadovoljni.

ZORAN VUDLER

Deklarativna podpora ne prinaša kapitala

Z nekaj izjemami bodo slovenska naravna zdravilišča tudi letos bolj skrbela za svojo okolico kot pa gradila nove prepotrebne objekte. Kljub temu, da so (po ocenah) v vseh slovenskih zdraviliščih lani ustvarili za blizu 50 milijard dinarjev celotnega prihodka, so zaradi znanih vzrokov brez investicijskega denarja. Do tu so v primerjavi z ostalim gospodarstvom na istem. V enakem položaju so tudi pri možnostih pridobivanja investicijskega kapitala od tujih sovlagateljev. Tujci se namreč niso zmožni prebiti skozi približno 150 zakonov in predpisov, skozi nekaj kilogramsko maso papirja, ki opredeljuje vse pogoje partnerstva, niti jim niso dani jasni odgovori na to, kaj bodo pravzaprav imeli od sovlagateljstva. Če ostanemo samo pri zdraviliškem turizmu, lahko rečemo, da tovrstno nekajletno vztrajanje naše politike pri takšnem opredeljevanju pogojev sovlagateljstva že meji na butalsko politiko.

Zdraviliški turizem namreč skorajda ni potreben nikakršnega posebnega prestrukturiranja, ob tem, da je z zasedenostjo svojih postelj vseskozi absolutno v vrhu našega turizma, so mu potrebne (kar tudi vemo že vrsto let) v glavnem postelje. Tudi izvoz, ki ga dosega v zdraviliščih, je vreden precej več od tistega, kar počenja večina

ni, tudi tu spoznanje o tem, kako »poceni« zasluge je mogoče iztržiti v turizmu, še ni našlo svoje materialne osnove. Do turizma imamo mačehovski odnos. Če cesta, ki vodi na Dobrno in skozi njo je dober dokaz temu, da ne naštevamo naprej.

Tudi letos na Dobrno ne bodo pričeli graditi (in obnavljati) zdraviliškega doma. Kljub optimizmu, ki je velo iz poročila o obisku Dušana Šinigoja v sodbu Merx, objavljenem prejšnji četrtek in kjer je pisalo, da bo interna banka sodba letos podprla marsikatero prednostno investicijo v delovnih organizacijah sodba, smo na poslovni skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč dobili pojasnilo, da gradnje letos ne bo. Ker to seveda ni edini primer, lahko rečeno, da turizmu še naprej ostaja edina uteha le deklarativna podpora. Ta je, priznajmo, zelo dobra, a žal razen skupka ambicij turizem od te nima druge koristi.

RADO PANTELIC

KOMENTIRAMO

naših organizacij, ki se gre na tujem razprodajo, izgubo pa krije z višjimi domačimi cenami. Prednosti pa je seveda še več.

Politika, ki še vedno takšne programe podpira z besedami, z denarjem pa gradi železarne in podobne mastodontne, je torej res butalska, pa najsi gre za zvezni, republiški ali zgolj občinski nivo.

Kajti, če za konec ostanemo v občini,

razpravi problematiko preložili za teden dni, na razširjeno sejo izvršnega sveta.

Zdi pa se umestno razmišljanje enega izmed članov izvršnega sveta, ki je na minuli seji menil, da bo spore težko zglediti s politično akcijo, v tem primeru z ukrepom družbenega varstva in nezaupnico direktorju tozda Jelen. Torej bo potrebno najti bolj Salomonsko rešitev, že zavoljo gosta, ki mu je gostinska ponudba v bistvu namenjena. Če pravi pregovor, da dober glas seže v deveto vas, smemo tudi trditi, da slab seže še dlje!

MATEJA PODJED

Bo sij petih zvezdic zbledel?

Notranja nesoglasja v Dravinjskem domu škodijo delavcem in gostom

Notranja nesoglasja, ki so se pred meseci pojavila v Dravinjskem domu Slovenske Konjice, in sicer na ravni delovna organizacija - tozda Jelen gostinstvo, še vedno niso pogašena. Nasprotno, zdi se, da se kot požar širijo z enega konca na drugega in povzročajo sive lase tudi občinskim možem.

Na seji izvršnega sveta skupščine občine Slovenske Konjice so eno točko dnevnega reda namenili tudi problematiki v Dravinjskem domu. Čeprav smo v našem časopisu o teh problemih že pisali, velja primer vseeno nekoliko osvetliti. V delovni organizaciji je prišlo do hude krvi, ko je direktor tozda Jelen Boris Klančnik septembra lani vrgel vodstvenim strukturam pod nos vrsto očitkov in nepravilnosti, od vodstvenih, samoupravnih in političnih. Te trditve je

kasneje predložil tudi pismeno konferenci sindikata Dravinjski dom in nekaterim institucijam izven delovne organizacije. Trdi, da je vodstvo delovne organizacije Dravinjski dom nesposobno, kar cel kolektiv pelje v propad, da Dravinjski dom nima ustreznega razvojnega koncepta, da vodi »kvazi« samoupravljanje in podobno.

V zadnjih mesecih so se v Dravinjskem domu vrstile seje za sejo, tudi na ravni sodi Merx pod čigar streho sodi Dravinjski dom. Nabirali so se kupi papirjev z zapisnikov sej, zaznamkov in pogovorov, obtožb in očitkov, ki so se znašli tudi na prejšnji seji izvršnega sveta, 20. januarja, in ki si bodo utrlji pot še na februarso sejo občinske skupščine. Bodo delegati kos zamotani situaciji, ko bodo morali dati na

tehtnico odločitev: družbeno varstvo za tozda - da ali ne?

Kakorkoli že, eno drži; namreč, da takšni skrhanji odnos škodijo celemu kolektivu, zlasti tozdu Jelen, delovni enoti hotel Dravinja, ki je vsaj doslej slovel po svoji kakovosti. Bo mar zavoljo nespoznanemu pet zvezdic na vratih Dravinje obledelo? Na to niso znali odgovoriti niti na izvršnem svetu, ko so po

Eno najstarejših društev

Šoštanjko turistično društvo je imelo lani 85 let. Sredi januarja je Turistično olepševalno društvo opravilo programsko volilno konferenco, na kateri so pregledali svoje dosedanje delo, opredelili letošnje naloge in dosedanja predsednica svojega odbora, Milojko Plamberger izvolili še enkrat.

Na konferenci so si ogledali 20 let star film o Šoštanju, ki ga je posnel Franjo Mašek, ocenili dosedanje in posebej lansko delo društva ter dodelili priznanja vsem, ki so v minulem letu društvu kakorkoli pomagali.

VIKTOR KOJC

Zdravilišča še bolj računajo na tujce

V slovenskih naravnih zdraviliščih in njihovi poslovni skupnosti s sedežem v Celju so zadovoljni z lanskim poslovanjem. Izgub ni, povprečna zasedenost je z 80 odstotki še vedno zelo dobra, tudi struktura gostov je podobna tisti iz prejšnjih let. Edino kar je zaskrbljujoče in znano že precej časa je to, da zdravilišča sama niso zmožna uresničevati vseh svojih razvojnih načrtov.

Bilanc še ni, a na osnovi ocen je pričakovati, da bodo slovenska zdravilišča ustvarila za približno 50 milijard celotnega prihodka, tista na našem območju med 18 in 20 milijardami. Tako nočitev kot tudi gostov je bilo letos več kot lani. Pri domačih gostih sta indeksa za goste in in nočitve 105 in 107, pri tujih pa 117 in 101.

Na našem območju je upadlo število domačih obiskovalcev, tujcev pa je bilo z izjemo Laškega in Atomskih Toplic nekoliko več. Malce drugačna je slika pri tujih nočitvah, ki jih je v nasprotju s porastom obiskovalcev nekaj manj, kar opozarja na krajšo dobo bivanja.

V vseh zdraviliščih uspešno pripravljajo nove programe, ki bi pritegnili več tujcev. Ti so namreč tudi rešili zdravilišča v letu 1987, je v pogovoru za novinarje dejal Božo Zorko, direktor poslovne skupnosti Slovenskih naravnih zdravilišč. Sicer pa pri tujcih v strukturi gostov prevladujejo Avstrijci, Nemci in Italijani, vse več pa je tudi Fincev (Dobrna) in Izralcev (Čatež, Rogiška Slatina). V poslovni skupnosti

upajo, da bo letos prvič tudi nekaj več Nizozemcev, radi pa bi se uveljavili tudi na angleškem tržišču.

Več tujcev bi lahko pridobili že z večjim številom postelj v objektih višje kategorije, vendar zaradi nezmožnosti lastnega investiranja in sovlaganja tujcev zdravilišča ubirajo drugo, sicer tudi zelo pomembno in potrebno pot. Gre za spremembe programov (v določenem obsegu), tako da bi bil precejšen del ponudbe bolj omejen na preventivo in rekreacijo oziroma bolj v ohranitev zdravja kot pa zdravljenje samo. Poleg tega naj bi letos v okviru možnosti poskrbeli še za lepšo ureditev zdravilišč in zdraviliških krajev.

Pri domačih gostih se struktura gostov ni bistveno spremenila, kar je v veliki meri zasluha dobrega sodelovanja zdravilišč in posameznih specializiranih zdravstvenih ustanov. Zato je približno polovica domačih gostov prišla lani v zdravilišča z napotnico in tako bo najbrž tudi letos.

In kakšni so načrti zdravilišča z našega območja? V Rogiški pripravljajo projekte za igralnico in igrišče za golf in vse ostalo, o čemer smo že poročali. V Laškem razen vrtnarje nove vrtnice nimajo drugih načrtov, medtem ko se v Atomskih Toplicah pripravljajo na izgradnjo apartmajskega naselja. V Topolšici nameravajo urediti park in okolico zdravilišča, na Dobrno pa bodo obnovili Beograjski dom in zaključili vse ostale priprave za izgradnjo zdraviliškega doma.

RADO PANTELIC

Kmetje so bogati reveži

Kmet Anton Stoklas iz Dvora pri Šmarju se huduje nad nespametno kmetijsko politiko

Dvor je velika in hribovita vas v krajevni skupnosti Šmarje. Okoli šestdeset kmečkih domačij je posejanih po gričih in skromnih ravninah, vendar pa v teh domačijah ni niti enega moškega kmetovalca, ki bi bil star manj kot petdeset let. Vsi so šli v službo. To je povedal Anton Stoklas, zdaj že upokojeni kmet, kooperant Hmezadovega Kmetijskega kombinata Šmarje, ko smo ga obiskali na njegovi kmetiji.

Stoklasova kmetija velja za eno večjih v Dvoru in krajevni skupnosti Šmarje. Enajst hektarov meri z gozdom vred, tri hektare zemlje imajo v najemu. To je tista zemlja, ki je na ravnem, a kaj prida ta zemlja ni, preveč je kisla. Ostalo zemljo je z mehanizacijo, ki je tako rekoč popolna, težko obdelovati. Še pred nekaj meseci so Stoklasova in vse ostale kmetije v Dvoru veljala za višinske, kar po oceni laika tudi je, danes pa sodi med nižinske; tako so se pač odločili v občini. So pa s tem prilili dodatno

merico olja na ogenj nezadovoljstva našega kmeta.

»Še zadnje voljo do dela, ki sem jo imel, so nam s tem vzeli. Odkar je naša kmetija nižinska, sem samo pri bikih izgubil trideset starih milijonov; pri vsakem, ki sem ga dal v zakol, pet milijonov premije. Podobno je pri mleku. Vse naše njive pa so po hribih, ostala zemlja je kisli-

ca,« se ob tem huduje Anton Stoklas.

Stoklasovi so usmerjeni v živinorejo; pitanje in mlečna proizvodnja sta glavna vira dohodka. V hlevu je vedno okoli dvajset glav goveje živine: molznice, biki in plemenske telice. Biki vzredi do teže 700 kilogramov; pred tremi tedni jih je dal pet v zakol. Nič novega ne pove, ko se zgraža nad cenovnimi nesorazmerji in nesmisli, ki kmeta silijo na rob obupa. »Bik veliko poje, krmila za teleta so draga, draga so škropiva, umetna gnojila; za vse, kar delaš in vlagáš, ne dobiš niti toliko plačila da bi pokrili stroške. Delamo zgolj zato, da preživimo. Mehanizacijo sicer imamo, a ko bo dotrajana, nove ne bo mogoče kupiti. Obresti so previsoke in kar imamo, imamo; da bi le to lahko vzdrževali.« Odkar je odkupna cena mleku nekoliko porasla, je okoli te proizvodnje manj hude krvi, z zbiralnico v Dvoru pa so kmetje zadovoljni.

Za živino pripravljajo hrano doma. Koruzo prideluje-

jo, jo delno silirajo, spravljeno imajo seno. »Edinole za majhna teleta kupujem krmila, sicer pa jih hranim z mlekom. Z zadrugo pa imam dobre odnose. Dobre kmetijske pospeševalce imajo. Dobil sem ugodno posojilo, da sem si lahko postavil nov hlev. Vem, da tudi v drugi za nas kmete ne morejo kaj dosti narediti, ko pa nam v Beogradu režejo kruh,« pove Anton Stoklas in se pri tem kisló nasmeje. Kot dober gospodar ima vso živino zavarovano, četudi je to za kmeta danes kar precejšnji strošek.

Tri sinove ima, vsi trije so v službah. »Ko se vrnejo domov, pridno pomagajo vsi trije. Eden ima kmetijsko šolo; ta bo najbrž bodoči gospodar. Ne morem jim braniti, jih siliti, naj bodo doma, ko pa vem, da jim jaz tistega, kar jim nudi služba, danes ne morem dati ali obljubiti,« razmišlja Anton o svojem nasledstvu.

»So taki, ki nam očitajo traktorje, naše premoženje, ki zares ni majhno, pri tem pa se ne zavedajo, da proizvajamo za druge, družbi v korist. Žal smo kmetje v resnici bogati reveži in če se bo zgodilo, da bodo prazne štale in lakota... no, o tem nam je zgodovina že dovolj povedala...«

MARJELA AGREŽ

Uporabnost fungicidov na osnovi bakra

Fungicidi na osnovi bakra so najstarejša sredstva za varstvo rastlin pred glivičnimi boleznimi. Leta 1878 so z zelo odporno ameriško trto prinesli iz Amerike v Francijo tudi glivico peronospora vinske trte (Plasmopara viticola).

Bolezen se je kmalu razširila po Evropi in je spravljal v obup vinogradnike. To je bil povod za začetek intenzivnih raziskav za njeno preprečevanje. Leta 1885 je Francoz Millardet ugotovil, da je mogoče z bakrovim sulfatom (CuSO₄) ali modro galico uspešno zatirati to nevarno bolezen. Ker je raztopina modre galice močno kisla (pH=3-4), so ji primešali apno v obliki kalcijevega oksida (CaO) ali kalcijevega hidroksida (Ca(OH)₂). Nastala kombinacija je še danes množično uporabljena škropivo-bordojska brozga. Aktivna snov je bakrov ion (Cu⁺⁺), apno pa je samo sredstvo za nevtralizacijo. Po nanosu na rastlino se tvori kompleksna spojina (Ca/OH)₂. CuSO₄, ki je na rastlini zelo obstojna, bakrovi ioni se iz nje izločajo postopoma.

Priprava bordojske brozge je zelo zamudna, poleg tega je potrebna precejšnja mera previdnosti, da ne pride do ožigov listja. Zato so začeli uporabljati soli bakra, ki so primerne za direktno uporabo. To so sredstva na osnovi bakrovega oksiklorida (Bakarni kreč, Bakreno vapno, Kupropin, Bakrocid). Fungicidov na osnovi bakra v različnih oblikah in z različnimi dodatki je še precej. Ena izmed zelo znanih kombinacij je kompleks bakrovega hidroksida in kalcijevega klorida z dodatkom cinkovega sulfida (pripravek CUPRABLAU - Z).

Med pozitivne lastnosti omenjenih fungicidov vsekakor sodi, da so praktično nenevarni za ljudi, toplokrvne živali in insekte (čebele). Poleg tega imajo širok spekter delovanja. V vinogradništvu npr. delujejo poleg na peronosporo še neugodno na razvoj sive plesni (Botrytis cinerea) in sušice karbnkov (Phoma glomerata). Znana lastnost bakra je, da nekoliko zaviralno deluje na rast. Zaradi tega se navedeni pripravki v vinogradništvu uporabljajo predvsem za zadnja škropljenja, da les dobro dozo-

ri in s tem bolje prezimi. Slabost pa je v tem, da pripravki z visokim odstotkom bakra lahko v primeru hladnega vremena (pod 10 °C) povzročijo ožige na listju.

Da bi odpravili nevarnost ožigov in zaviralni učinek na

Pregled uporabnosti pripravka CUPRAMIX

Kultura	Bolezen	Čas škropljenja	Koncentr. v %
Vinska trta	peronospora (Plasmopara viticola) rdeči listni ožig (Pseudopeziza tracheiphila) črna listna pegavost (Phomopsis viticola)	VSA škropljenja v razmaku 10-12 dni mladice 8-10 cm	0,30-0,35 0,30-0,35
Krompir	krompirjeva plesen (Phytophthora infestans)	odpiranje brstov, pojavljanje lističev VSA škropljenja v razmaku 14 dni	1,0 3,5 kg/ha
Hmelj	peronospora (Pseudoperonospora humuli)	do začetka cvetja v razmaku 10-12 dni	0,25-0,35
Paradižnik	plesen paradižnika (Phytophthora infestans) črna listna pegavost (Alternaria solani) okrogla listna pegavost (Septoria spp.)	od pojava znakov bolezni dalje vsakih 14 dni	0,30
Čebula	čebulna plesen (Peronospora destructor)	od pojava znakov bolezni na vsakih 10-14 dni	0,25-0,35
Zelje	plesen kapusnic (Peronospora brassicae)	od pojava znakov bolezni na vsakih 10-14 dni	0,30-0,35
Jablane in	jablanov škrlup (Venturia inaequalis)	prvič v času mirovanja	1,0
Hruške	hrušev škrlup (Venturia pirina)	drugič v času odpiranja listov	0,5
Breskve	breskova kodravost (Taphrina deformans)	1-2 v času mirovanja	1,0
Češnje in višnje	luknjičavost, monilija, bakterioza	prvič v času brstenja nato 1-2 škropljenja ob odpadanju listja	1,0
Ribez	oglatna listna pegavost (Mycosphaerella ribiz) ribezova rja (Cromaticum ribicola)	od aprila dalje vsakih 10-14 dni	0,30
Maline	malinova sušica (Didymella appianata)	v času nastanka cvetnih brstov	0,30

Iz navedenega je razvidno, da je uporabnost kombinirane bakrovega pripravka resnično široka.

V letošnjem letu so na Institutu za zaščito bilja v Zagrebu preizkušali učinkovitost Cupramixa proti paradižnikovi plesni.

Škropljenje so opravili trikrat (20. 7., 30. 7. in 10. 8.).

Rezultati preizkusov učinkovitosti Cupramixa proti paradižnikovi plesni (Phytophthora infestans), Zagreb, 1987:

fungicid	doza	% okužbe	učinkov. v %
Cupramix	3 kg/ha	1,98	91,27
Ridomil MZ	3 kg/ha	1,45	93,60
Bordojska brozga	15 kg/ha	2,66	88,25
kontrola	-	22,70	-

Iz rezultatov je razvidno, da lahko s Cupramixom uspešno zatiramo plesen na paradižniku. Če upoštevamo še dejstvo, da pri pripravkih na osnovi bakra praktično ne poznamo rezistence, potem je njegova uporaba vsekakor priporočljiva.

Na osnovi navedenih dejstev vidimo, da baker kot sestavina novejših pripravkov ponovno dobiva veljavo. To pa je pomembno tudi z vidika varstva okolja.

MIRAN GORINŠEK, dipl. ing.

HMEZAD AGRINA ŽALEC

Komisija za delovna razmerja
Hmezad Agrina Žalec,
Delovna skupnost Skupnih služb

ponovno objavlja
prosta dela in naloge

1. VARSTVO PRI DELU 2. ČIŠČENJE POSLOVNIH PROSTOROV

Pogoji:

- inženir varstva pri delu, opravljen strokovni izpit, 2 leti delovnih izkušenj, poskusno delo 3 mesece
- končana osemletka, 1 leto delovnih izkušenj, poskusno delo 1 mesec

Kandidati naj vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v roku 8 dni od objave na naslov Hmezad Agrina Žalec, Kadrovska služba, Celjska cesta 7, Žalec.

Delavski svet delovne skupnosti skupnih služb

SOZD MERX Celje

razpisuje
dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi

direktorja sektorja za ekonomiko in organizacijo

Kandidati morajo poleg splošnih, z zakonom predpisanih pogojev, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da imajo VII/1 ali VI/1 stopnjo strokovne izobrazbe ekonomske usmeritve
- da imajo 3 oz. 5 let delovnih izkušenj pri vodenju in organiziranju področja ekonomike in organizacije
- da so družbenopolitično aktivni
- da predložijo program realizacije ciljev, opredeljenih v skupnih temeljih za pripravo srednjeročnega plana SOZD ter opredelijo svojo vlogo pri njegovi realizaciji.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev za razpisna dela in naloge naj kandidati pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov SOZD MERX CELJE - DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB, Sektor za kadre in samoupravno organiziranost (za razpisno komisijo) 63000 Celje, Ul. 29. novembra 16.

Kandidati bodo o izidu obveščeni po opravljeni izbiri.

DS TOZD Gostinstva in turizma Celje

razpisuje
prosta dela in naloge

računovodja TOZD

Kandidat mora poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom izpolnjevati še naslednje pogoje:

- VI. zahtevnostna stopnja - ekonomist in 3 leta delovnih izkušenj
- V. zahtevnostna stopnja - ekonomski tehnik in 5 let delovnih izkušenj
- družbeno politična razgledanost in uveljavljanje načel socialističnega samoupravljanja
- organizacijske in vodstvene sposobnosti

Izbrani kandidat bo imenovan za štiri leta.

Kandidati naj svoje vloge z dokazili o izobrazbi pošljejo na naslov: SOZD MERX CELJE DO HOTELI-GOSTINSTVO CELJE, kadrovska služba, Cankarjeva 1.

Kandidati bodo o izbiri obveščeni v 30 dneh po opravljenem izbirnem postopku.

»Koliko življenj je rešila Ivanka«

V časopisu NOVI TEDNIK št. 1. z dne 7. 1. 1988 ste objavili članek dopisnika Lojzeta Ojsterška pod naslovom: »Koliko življenj je rešila Ivanka«, na katerega vam podajamo naslednje pojasnilo:

Prav je, da se o osebah, kakršna je tov. Ivanka Brinovšek piše, na vsak način si tako in še daleč večje javno priznanje tudi zasluži, kakor si zasluži tudi vsa priznanja, ki ji kot krvodajalki pripadajo, vendar naj bo pisanje realno.

Občinska organizacija RK Žalec je za njeno tolikokratno darovanje, zvedela nekaj tednov pred objavo od njenega moža, ki je bil do leta 1975 tudi predsednik Krajevne organizacije RK Andraž, v kateri je tov. Ivanka do leta 1969 darovala kri 9-krat za Transfuzijski oddelek bolnišnice Celje. Zakaj za to ni prejela priznanja, ni krivo sedanje vodstvo občinske organizacije RK Žalec in Krajevne organizacije RK Andraž, ampak prejšnje vodstvo.

Po letu 1969 je pričela tov. Ivanka na poziv Zavoda za transfuzijo krvi Ljubljana darovati kri (31-krat) in plazmoferezo (92-krat) direktno na Zavodu za transfuzijo krvi Ljubljana. Zavod za transfuzijo krvi Ljubljana nam teh podatkov ne posreduje in tako mi nismo mogli vedeti za njena darovanja. Torej je neopravičen očitke dopisnika, da s strani občinske organizacije RK Žalec ni prejela nobenega priznanja kot krvodajalka.

Na vsak način bi, bo in je do sedaj občinska organizacija RK Žalec podeljevala priznanja (prav tako jih bo sedaj prejela tudi tov. Ivanka), če je za taka humana dejanja vedela.

Naj pojasnimo še enkrat, da je za to kriv Zavod za transfuzijo krvi Ljubljana, ki te krvodajalce poziva, opravlja odvzeme, ne javlja pa občinskim organizacijam RK imena in števila darovanj posameznih krvodajalcev, niti sam ne podeljuje priznanj.

Dopisniku članka tov. Lojzetu Ojsteršku in uredništvu NT očitamo enostranskost članka in blatenje Občinske organizacije RK Žalec, ki si za svoje aktivno in požrtvovalno delo, ter delo vseh njenih prostovoljnih aktivistov RK to ne zasluži.

DRAGICA PEČAR
Sekretarka občinske organizacije RK Žalec

Celje še nima imenoslovja

V našem mestu imamo 242 ulic, trgov in cest ter 25 krajevnih skupnosti. Vse ulice, trgi in ceste nosijo imena po znamenitih zgodovinskih dogodkih ali zaslužnih osebah.

Stanovalci, ki živijo v posameznih hišah, pa večinoma ne vedo, kaj pomenijo nazivi njihovih ulic, trgov ali cest, kar je menda važno in zanimivo. O potrebi imenoslovja sem v Novem tedniku že pisal, a doslej je bil odziv malenkosten. Od vseh 25 krajevnih skupnosti sta se do sedaj le dve lotili tega dela in izdali lepi brošuri; to sta bili KS Center in Nova vas.

Takšno delo ne bi smelo predstavljati prevelikih težav. Pritegniti bi bilo treba zgodovinarja in kakšnega javnega delavca, ki bi gotovo brezplačno pomagala rešiti to zanimivo opravilo. Lahko bi se v ta namen združilo več krajevnih skupnosti.

Stroški za izdajo brošur ne bi bili veliki in bi se lahko krili s primerno ceno za izvod brošure, saj bi stanovalci radi posegli po svojem imenoslovju.

Kakor mi je znano, še doslej noben kraj z ulicami ni izdal imenoslovja v Sloveniji pa tudi v Jugoslaviji ne. Zakaj Celje ne bi tudi v tem pogledu prednjačilo?

Imenoslovje bi lahko bilo dobrodošel pripomoček v osnovnih in srednjih šolah. Predsedniki še 23 KS zganite se in veselo na delo!

Dr. ERVIN MEJAK,
Celje

Kako kulturni smo

Človek z nejevoljo in razočaran gleda neurejeno in opustošeno okolje okrog sebe, predvsem pa številne stanovalce moti umazanija okrog stanovanjskih blokov po vsem mestu. Socializem naj bi bil tisto stanje, v katerem se naj bi državljani počutili svobodne itd., predvsem pa zadovoljne. No, tega še dolgo ne bo, vendar pa bi košček zadovoljstva le lahko dosegli, če bi ljudje, predvsem odgovorni, storili to, kar jim je dolžnost.

V mislih imam skrb za čisto in urejeno okolje okrog stanovanjskih blokov, ki dajejo, posebno še v tem času, ko ni snega, res prav žalostno podobo. Če človek samo pogleda, kakšne so travnate površine okrog stanovanjskih sosesk na Hudinji (Ul. Milčinskega), v Novi vasi (Škapinova), na Ljubljanski

(plava laguna) in še kje, se lahko samo zgrozi, v kakšnem degradiranem okolju živimo na pragu 21. stoletja. In to v državi, ki se šteje, da pripada srednji Evropi! Kaj ni dovolj, da nam Cinkarna zastruplja zrak in vodo (zadnje zastrašujoče ugotovitve o prisotnosti škodljivega PCB v vodotokih, zemlji, hrani itd.), še sami občani ne zmoremo oziroma ne moremo poskrbeti za čistejši, lepši in kulturnejši bivalni prostor. Samo primer: v naštetih stanovanjskih soseskah živi na tisoče ljudi pa praviloma ni nobenega, ki bi vzel v roke metlo in grablje ter očistil okolico smeti, listja in druge nesnage. Seveda: vsakdo si misli, zakaj ravno jaz, ko pa drugi samo gledajo in svinjajo okrog sebe in jim je vseeno, v kakšnem okolju živijo. No, na zavest ljudi res ni mogoče računati, to je jasno kot beli dan. Rešitev bi se po mojem mnenju lahko našla v akciji, ki bi jo izpeljala Samoupravna stanovanjska skupnost Celje, skupaj s hišnimi sveti in sicer tako, da SSS izda ustrezen regulativni predpis, da so hišni sveti dolžni poiskati osebe, ki bi za ustrezno plačilo vsak teden čistile okolico blokov. Samo tako bomo prišli do čiste in človeka vrednega okolja. Hišni svet bi moral poskrbeti za nakup ustreznega orodja, stroške takšnega delavca pa bi plačevali stanovalci kot funkcionalne stroške in to po osebi.

Veliko je danes ljudi, predvsem upokojevcev, ki so še sposobni za lažja dela, imajo pa nizke pokojnine in bi za primeren honorar bili pripravljeni opravljati takšno delo. Tako bi rešili dva problema na en mah: okolje bi bilo čistejše, pomagali pa bi tudi ljudem s skromnejšimi dohodki.

Slovinci se imamo za kulturni narod, vendar pa je videti naših mest, tudi Celja, takšen (ali pa še slabši) kot kje na jugu (npr. v Zenici ali Banja Luki), kamor Slovenci zremo precej zviška. Ni vse denar in premoženje, ljudje si želimo tudi drugih stvari, med njimi tudi lepše in bolj urejeno okolje v katerem prebivamo in delamo. Le z malo truda in volje bi bilo naše okolje lahko dosti lepše in prijetnejše, predvsem pa človeka ne bi bilo sram, da živi v mestu in ne na vasi, ki so čistejše od mest.

Zato naj Samoupravna stanovanjska skupnost in hišni sveti takoj izpeljeta akcijo za čisto okolje, da ne bosta čistoča in urejenost dvorišč odvisni le od zagnanosti zelo redkih posameznikov.

FRANJO ZUPANIČ,
Škapinova 4, Celje

Kot invalidski upokojenec večkrat potrebujem zdravstvene usluge. Predlani sem med zdravljenjem težke pljučnice v Topolšnici dobil še nadvse neprijetno in verjetno neozdravljivo trombozo leve noge. Lani pa sem dobil v celjski bolnišnici izvid in predpisano antikoagulantno terapijo. Imam še druge bolezni, ta pa mi najbolj greni življenje. Zaradi tega potrebujem tudi več zdravil in prav tu se včasih pojavijo težave.

V bolnišnici so mi naročili, naj si večkrat na dan namažem nogo. Ko pa grem k svemu zdravniku, ga težko pripravim, da mi na recept napiše vsaj toliko zdravil, da jih imam za nekaj tednov. Saj ne morem kar naprej hoditi k zdravniku. Seveda se zavedam, da so z zdravili težave, toda, če so na zalogi, jih pa menda le lahko dobim kolikor jih potrebujem.

Problem so tudi naša dvo-

Večkrat sem že rekel, da ne bom šel več k zdravniku, ampak bom zdravila kar sam kupil. Vendar pa vseh ne do- bimo brez recepta, pa še draga so, predraga za mojo majhno pokojnino.

Enkrat sem tudi v celjski lakarni slišal pogovor med starejšim občanom in prodajalko. Občan, ki je tudi imel trombozo, je hotel kupiti zdravila brez recepta, prodajalki pa je dopovedoval, da ne gre k zdravniku, ker mu tako nerad napiše recept.

Po vsej verjetnosti so tu v ozadju občinske zdravstvene skupnosti, ki zdravnikom določajo, koliko zdravil lahko predpišejo bolnikom oziroma, koliko lahko to stane. Tako se zgodi, da človek včasih raje malo potrpi in ne gre k zdravniku.

KONRAD KRAJNC,
Prebold 10

Opravičilo

Osnovna šola Polzela je dobila TURISTIČNI NAGELJ za vsestransko, pestro in uspešno dejavnost na šoli, njen turistični podmladek pa za iniciativo in ustanovitev turističnega društva v kraju.

Preklicujem članka »Kitijo se z uspehi hortikulturne« NT 29. X. 1987, »Zaradi obrekovanja pred poravnalnimi sveti«, NT 21. I. 1988, ker so v njih napačno dejstva. Osnovni šoli »Vere Šlander« pa se opravičujem.

VILI VYBIHAL

Zagate stanovalcev

Nekoliko sem bom razpisal o higienskem problemu dvorišč skupnosti stanovalcev Zidaniškova 2 in 4 ter Tomšičev trg 14 in 16. Kot predsednik si dovoljujem pisati v imenu hišnega sveta, lahko pa smatrate to pismo tudi kot osebno opozorilo stanovalca te skupnosti.

Gre predvsem za stanje okrog dveh kovinskih zabojnikov, ki sta nameščena na dvorišču in namenjena za odpadke. Vabim vse, da si zadevo ogledate sami, čeprav kaj novega pravzaprav ne boste videli. Zadnje ustno opozorilo je doseglo KS Center oziroma tajnika ob koncu preteklega leta, nekaj metrov proč od spornih zabojnikov sem na problem opozoril še oba občinska stražnika. Rezultat je nikakršen.

Pogled na te odpadke je »čudoviti« del celjske razglednice in dokaz neučinkovitosti služb, ki bi takšen problem lahko razrešile in so dolžne takšne malomarnosti sankcionirati. Kdo bi lahko trdil, da je za to kriva naša skupnost stanovalcev. Organizirali naj bi torej 24-urno dežurstvo in prijazno opozarjali stranke, delavce lokalov in mimoidoče, da so zabojniki za smeti. Čuvaj naj bi imel obvezno tudi metlo in smetišnico, pravzaprav bi v našem primeru najbolj ustrezala kar lopata.

Tipičen primer, kako se trudimo in zmagujemo, je propadajoči avtomobil brez lastnika. Surovina ga je menda lani odstranila, a je za to potrebovala kar dve leti.

Ostanimo še nekoliko pri zabojnikih; eden je namenjen za odlaganje odpadkov stanovalcev, ističasno pa tudi za odpadke Ljudske restavracije. Čudovita kombinacija sodelovanja stanovalcev z gostinci in obojih z že udomačenimi insekti in večjimi hišnimi živalmi, ki rajajo v za njih pravem paradižu. Si predstavljate, da stanujete blizu teh žarišč smrada in nehigijene? Kaj nam pomagajo lepo negovane ločnice na balkonih, ko pogled na zabojnik izniči vse.

Problem so tudi naša dvo-

PRIREDITVE

Kulturni center Ivan Napotnik Titovo Velenje: V dvorani doma kulture bodo danes in jutri uprizorili Jurčičevega Desetega brata. Ljudsko slikanico Deseti brat v priredbi Bogomira Verasa bodo predstavili združeni amaterji občine Velenje - gledališčniki, pevci in folkloristi.

V galeriji kulturnega centra pa si lahko v teh dneh ogledate razstavo perorisb Celjana Daliborja Zupančiča. Zupančič razstavlja 21 perorisb iz ciklusa »Ljubezen, oblast, smrt«, njegove risbe pa si lahko ogledate do 9. februarja.

Zdravilišče Laško: V zdravilišču pripravljajo večer s starimi ljudskimi instrumenti in pesmijo slovenskih pokrajin, ki jih bosta predstavila vrhunska glasbenika - etnologa Mira in Matija Terlep s pevko. Glasbo bosta izvajala na opreklu, cimbalih, citrah, pojoči žagi, žveglah, drumlici, okarini. Koncert se bo pričel ob 20. uri, po koncertu pa bodo narodne v plesnem ritmu igrali godci kulturno umeniškega društva Anton Tanc iz Marija gradca.

Zdravilišče Rogaška Slatina: V Razstavnem salonu Zdravilišča bodo jutri ob 19.30 uri odprli razstavo likovnih del Franje Grčar in Andreje Peklar. Ob otvoritvi bo v kulturnem programu nastopil Moški pevski zbor Zdravilišča pod vodstvom Franca Plohla.

Pokrajinski muzej Celje: V razstavnem prostoru Pokrajinskega muzeja je odprta razstava celjske zbirke starih grafik. Razstava bo odprta do 1. maja.

Knjižnica Edvarda Kardelja: V študijskem oddelku knjižnice je odprta razstava Celje na starih razglednicah. Razstavo so podaljšali do konca meseca februarja.

Razvojni center Celje: V avli Razvojnega centra je na ogled razstava akademskega slikarja Vojka Pogačarja. Razstava bo odprta do 9. februarja.

KLJUB - Mladinski kulturni center Celje: V KLJUBu bodo danes ob 19.30 uri zavrteli video film Busting loose, v petek, 29. januarja ob 20.30 uri bo v okviru jazz kluba nastopil Vanja Lisac Quartet iz Zagreba v soboto pa bo plesni večer z d.j.-jem Goranom Schmidtom. V torek, 2. februarja pa bo v KLJUBu na ogled video film Children of the corn.

Zdravilišče Dobrna: V avli hotela na Dobrni je odprta razstava akvarelov Erike Kurelac. Razstava bo odprta do 3. februarja.

rišča, ki že dolgo niso več samo naša, ampak so kar javne površine z vsem svojim javnim neredom. Ta nered se prične že kar na začetku Trga V. kongresa. Avtomobil trumoma silijo v ta stari del mesta opozorilnim tablom navkljub. Vsak bi se rad pripeljal z avtomobilom čisto do šanka. Da ne govorim o mesarjih in steklarjih, ki stalno »mašijo« Zagato in Ozko ulico. Če mogoče kdaj zagori (naša sporna zabojnika sta že dvakrat zagorela) ali če mora kdo k zdravniku (pa ne more hoditi), pač naj počaka. Zabojnik naj zgori, bolnik pa naj poskuša preživeti...

DANIEL MAJČEN,
Celje

Pismo je bilo poslano tudi celjskemu občinskemu inšpektoratu, Krajevni skupnosti Center, Samoupravni stanovanjski skupnosti Celje, uporabnikom poslovnih prostorov in stanovalcem.

Pohod na Reško planino

Ob 15-letnici planinskega društva iz Prebolda je bil uspeh pohod na koč pod Reško planino, ki se ga je udeležilo veliko krajanov. Organizatorjem pohoda je šlo na roke tudi lepo vreme.

Večina pohodnikov se je odločila za že znano markirano pot od tovarne proti Dežnikarjevi domačiji. Pot vodi tudi mimo rojstne hiše našega predvojnega komunista in spomeničarja Antona Kotnika, malo pod njegovo domačijo pa se nam je odprl lep razgled na Spodnjo Savinjsko dolino.

Ko pot pripelje na vrh hriba Žvajga, se razgled odpre na malo Marija Reko, kjer so razmetane posamezne domačije. Pri Lobnikarju (po domače pri Završnikovih) je prva postaja za žig in kakšen požirek.

Od tam naprej je vseskozi lep razgled na okoliško hribovje, vidi pa se tudi že cilj - koč pod Reško planino. Pri koči se nas je zbralo približno 450 planincev iz skoraj vseh planinskih društev iz žalske občine, precej pa jih je bilo tudi iz celjskih društev, iz Ptujja, Ljubljane in drugih krajev.

Na krajši slovesnosti je Anton Ajdič, predsednik Planinskega društva Prebold z nekaj besedami orisal razvojno pot tega društva, nato pa so podelili nagradi. Kot najstarejši pohodnik jo je dobil 85-letni Franc Zagožen, ki se je vse doslej zvesto udeleževal pohodov tega društva, kot najstarejša pohodnica pa jo je dobila Olga Ribič.

Organizator pohoda se zahvaljuje vsem, ki so ta dan prišli na slovesnost pod Reško planino, hkrati pa vabi vse, ki si želijo čistega gorskega zraka in lepega razgleda, da se kdaj odtrgajo od dela v mestni betonski džungli in pridejo pod Reško planino.

KONRAD KRAJNC,
Prebold 10

Kaj pa lepo vedenje?

Ko sem se 11. januarja vrátila iz Celja domov, sem doživela neprijetnost, ki je zlepa ne bom pozabila. Vlak za Rogatec se je počasi pomikal po tretjem tiru, vagon z vrati pa se je ustavil ravno pred menoj. Okoli mene ni bilo gneče, takrat pa, o groza, z desne strani so pritisnili proti vratom dijaki, tako da sem padla na tla. Kot da so podivjali, so kar preko mene vstopali v vlak in verjetno bi me poteptali, če mi neka deklica ne bi pomagala vstati. Zahvaljujem se ji sedaj, zakaj takrat verjetno od ogroženja nisem našla pravih besed.

Med potniki so bili večinoma mladi, ki so ves dan predsedeli v šolskih klopeh, in le nekaj starejših. Ker so bili mladi starejši, so seveda zasedli vse sedeže ali pa jih rezervirali s torbami. Mar ne bi bilo lepo, če bi ti dijaki pomagali starejšim vstopiti v vlak in bi jim potem odstopili sedeže, saj prav gotovo niso vse dopolne sedeli kot oni v šoli.

Sprašujem se, ali imajo ti dijaki kdaj v šoli kakšno urico pouka o lepem vedenju in odnosu do starejših. Kako bodo ti otroci ravnali s svojimi starši, ko bodo stari in betežni? Pomislijo pa naj, da bodo tudi sami enkrat stari.

M. E., Grobelno

Zdravilišče Dobrna

V zimskih dneh je vaša koža izpostavljena različnim vplivom, ki pustijo na njej neprijetne sledi. Zaradi premajhne telesne aktivnosti, nepravilne prehrane, psihične napetosti... se na stegnih, trebuhu... pojavi celulitis, ki pa ga brez pravilne terapije le težko odpravimo.

Tudi pri teh težavah vam bomo v našem zdravilišču radi pomagali, zato smo za vas pripravili kozmetični paket, ki obsega:

- 2 x kompletne nego obraza,
- 3 x uporaba savne
- 10 x kopanje v termalni vodi bazena v Hotelu Dobrna
- zdravljenje celulitisa s celutronom (10 x 25 minut) cena paketa: 84.000 din

Dodatno se lahko dogovorite tudi za hujšanje z akupunkturo, masažo...

Seveda lahko vse te storitve koristite tudi posamezno, vendar je v paketu upoštevan 10% popust.

Za informacije in rezervacije pokličite našo kozmetičarko - telefon 778-000.

V Celju je doma dober rokomet

Mladi Celjani so se že devetlič prebili do finala

»Na koncu smo lahko vsi zadovoljni z osvojenim drugim mestom in mislim, da je Crvena zvezda zaslužno prva. Tudi mi smo imeli v finalni tekmi majhno priložnost za zmago, vendar so na koncu odločale drobne nianse; to je: domač teren, ambient, sodniki... Tako je Zvezda na koncu zaslužno zmagala z golom razlike.«

To je med drugim povedal Slavko Ivezic, trener mladih rokometišev, v nedeljo zvečer, ko smo se vračali z mariborskega letališča z avtobusom v Celje. Ob boku mu je v Beogradu ves čas stal Miloš Rovšnik, vsi ostali, ki smo spremljali ekipo, pa smo se lahko prepričali, da Slavko Ivezic zna ravnati s svojimi fanti. Čeprav je razlika v letih med mladinci in njim že kar precejšnja, pa vlada med njimi prijateljski odnos in pri trenerju Ivezicu mladi rokometiši vedno nabetijo na odprta vrata. Pa naj gre za dodatek pri obrokih, ki so bili za lačne rokometi-

še kar premajhni, ali za to, če bodo raje pili sok kot mineralno vodo, pa do tega, da Slavku Ivezicu ni težko stopiti med fante, se z njimi kaj pogovoriti in pošaliti.

Tudi mlade celjske rokometiše, ki so prišli v Beograd, je treba vse, brez izjeme, pohvaliti. Obnašali so se izredno disciplinirano, kot pravi športniki, zato nam je bilo tistim, ki smo bili med gledalci, kar toplo pri srcu, ko smo lahko s ponosom dejali, da smo Slovenci. Mladi Celjani so tako z obnašanjem kot z rezultati več kot dostojno zastopali našo republiko. Za to gre gotovo priznanje tudi obema trenerjema in vodstvu kluba.

Na državnem prvenstvu v Beogradu je Petrit Fejzula, zvezni selektor mladinske državne reprezentance na svoj seznam uvrstil tudi štiri Celjane: Straška, Šafariča, Pungartnika in Catra.

Če je bilo v petek zvečer v hotelu Mladost v Beogradu, kjer smo stanovali, raz-

položenje klavrno, ker so Celjani iz srečanja s Proleterjem iztržili le eno točko, pa je bilo toliko bolj veselo v soboto, ko so najprej močno premagali Vlaznimi, zvečer pa so z lahkoto ugnali še Zamet. Kakor hitro smo se v soboto zvečer vrnili v hotel, se

Končni vrstni red: 1. Crvena zvezda, 2. Aero Celje, 3. Proleter, 4. Rade Ličina, 5. Mornar, 6. Zamet, 7. Vlaznimi, 8. Pelister.

je iz sob, kjer so spali Celjani, pričela razlivi udarna glasba Agropopa. Fantje pa so pri večerji lačna usta raztegnili tudi v nasmeh. Toda pred njimi je bil še finalni obračun s Crveno zvezdo in nastop pred televizijsko kamero, zato so po večerji odšli k počitku. Še prej so poklicali domov in sporočili, naj jih doma gledajo po televiziji.

Odločilni dan je prišel. Vzdušje v polni dvorani Voždovac na Banjici, je bilo pravo, prava pa je bila tudi rokometna tekma. Tako lepega rokometista kot smo mu bili

Slavko Ivezic: »Mislim, da na prvenstvu nismo pokazali vsega kar znamo. Poznala se je odsotnost Šafariča in Privška na pripravah v Poreču. V Beogradu smo igrali najbolj kolektivno in najbolj disciplinirano. To je bila ocena vseh športnih delavcev, ki so spremljali to prvenstvo. O naši igri so govorili pohvalno. Ob bok so nas že pred finalno tekmo postavili k Crveni zvezdi in so vsi napovedali, da bo to pravo finale. Pohvalil bi naslednje igralce: Catra, Privška, Šafariča, Franca in Straška.«

priča v nedeljo v finalnem srečanju, že dolgo nismo videli. Čar sta nekoliko pokvarila sodnika, ki sta tu in tam močno pogledala skozi prste domačinom. Kljub vsemu je bila Crvena zvezda zaslu-

Aero : Proleter 18:18, Aero : Vlaznimi 46:17, Aero : Zamet 21:16, Aero : Crvena zvezda 23:24.

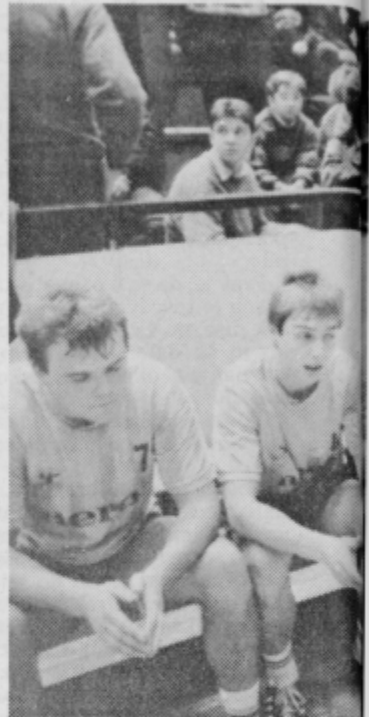
no prva, veliko aplavza in simpatij pa so poželi tudi mladi Celjani.

Veseljju se je pridružil kanček grenkobe, ko so mladi rokometiši nasmejani poklicali starše in izvedeli, da televizijskega prenosa pri nas sploh ni bilo. Toda smeh in šale so se razlegale še pozno v nedeljski večer na beograjskem letališču in kasneje v letalu. Če je medtem, ko smo nekje na nevemkoliko tisočih metrih potovali proti Celju, v oddaji Zdravo veleumno klepetal o svojih uspehih kakšen, gotovo pomemben športnik iz Ljubljane ali okolice, pa so se mladi Celjani tolažili z mislijo, da lahko slava človeku zmeša glavo, nihče pa jim ne more vzeti

Čeprav so nam v Beogradu organizatorji zagotavljali še po finalnem srečanju, da so Slovenci lahko gledali prenos te tekme, ste lahko tisti, ki ste zastoj sedeli ob televizijskih sprejemnikih videli, da niste nič videli. Ljubljancani so namreč ignorirali uspeh Celjanov. Finalno srečanje je bilo za njih očitno nezanimivo, zagotovo pa bi bilo drugače, če bi šlo za ekipo Slovana. Ne dvomim, da je vse, kar se dogaja v slovenskem »velemestu« bolj pomembno od rezultatov, ki jih dosega »provinca«, vendar bo lepega dne morda le treba pogledati resnici v oči, zarzdeti in priznati, da so morda izven Ljubljane še športniki, ki dosegajo vidne rezultate in ki bi jim bilo lahko to, da bi tekmo prenašala tudi ljubljanska televizija, dodatna vzpodbuda za delo v bodoče.

tistega, kar so pridobili v treh dneh, ki so jih skupno v prijateljskem vzdušju preživeli v Beogradu.

NATAŠA GERKEŠ
Foto: EDI MASNEC

Trener Ivezic daje zadnje napovedi v finalni tekmi s Crveno zvezdo

Pungartnik je eden izmed štirih mladinske rokometne reprezentance

Celjska ekipa. Stojijo iz leve: Vlado Privšek, sekretar RK Aero, Slavko Ivezic, trener, Miloš Rovšnik, pomočnik trenerja, Aleš Anžič, Roman Pungartnik, Boštjan Strašek, Tomaž Čater, Aleš Franc, Robi Šafarič, Uroš Privšek, Sebastijan Oblak in Dani Novak, čepijo od leve: Boštjan Tome, Marko Šusterič, Željko Vešligaj, Peter Novak, Marko Cvetko in Trivko Matovič.

Dve Mariji – dve zgodbi

Rodili sta se v prejšnjem stoletju

»Midve pa sva še iz prejšnjega stoletja,« je kar na začetku našega obiska razložila Marija Vanovšek iz Klanca pri Dobrni. Sedli smo ob staro kmečko peč, pridružila se nam je še Marija Založnik in skupaj sta obudili spomin na daljnja desetletja, na številne lepe in grenke trenutke njenega 90 let dolgega življenja. Obe živahni, z jasnim spominom in veliko volje, ki sta jo v življenju še kako potrebovali. Dve Mariji – dve življenjski zgodbi...

»Stara sem bila osemnajst let in v začetku je bilo zelo težko, saj nisem bila vajena mesta. Še hoditi nisem znala po cesti. Mislija sem, da se moram vsakemu izogniti in sem neprestano begala sem

ter tja, dokler mi niso pokazali, da tako ne gre,« se danes smeji Micka, kot ji pravijo sosedje. »Sedaj pa sem že 35 let v pokoju in 'penzija', ki jo dobim, je zame kar dovolj. Sicer pa mi pomaga hčerka

z družino, jaz pa jim skuham in popazim otroka, pa smo vsi zadovoljni.«

Živahna in pri močeh je celo zaplesala na srečanju starejših krajanov na Dobrni, pa pravi, da tisto ni bil

ples, saj tega nikoli ni znala. Zato pa so toliko lepša njena ročna dela, ki se jih še vedno z veseljem loti.

Marija Založnik pa je nekoliko potarnala, da ni več pri močeh in da raje sede v kot pri veliki krušni peči in poklepeta z vnukom Ervinom. Ta je še posebej vesel, kadar se stara mama spomni dogodka iz mladosti ali pa zapoje kakšno že skoraj pozabljeno pesem. Tudi njej ni bilo lahko v življenju. Še najbolj grenki so spomini na čas

med drugo vojno. Iz Mislinje se je pridožila v bližino Vitana, kamor so često prihajali partizani, pa tudi Nemci in še danes se spominja tistih tesnobnih let. »Še sreča, da sem se pridožila na 'grunt', sicer ne vem, kako bi preživela tista leta,« pravi Marija. »Nobenega dela se nisem branila, znala sem vsa kmečka opravila, še najraje sem delala zunaj na polju. Slabo smo jedli in veliko delali in verjetno smo zato dočakali 90 let,« se hudomušno smeji

Živahni in dobre volje sta bili obe 90-letni Mariji. Marija Vanovšek je veselo nazdravila Artanovi mami, ki pa je bila bolj kot vina vesela skodelice kave.

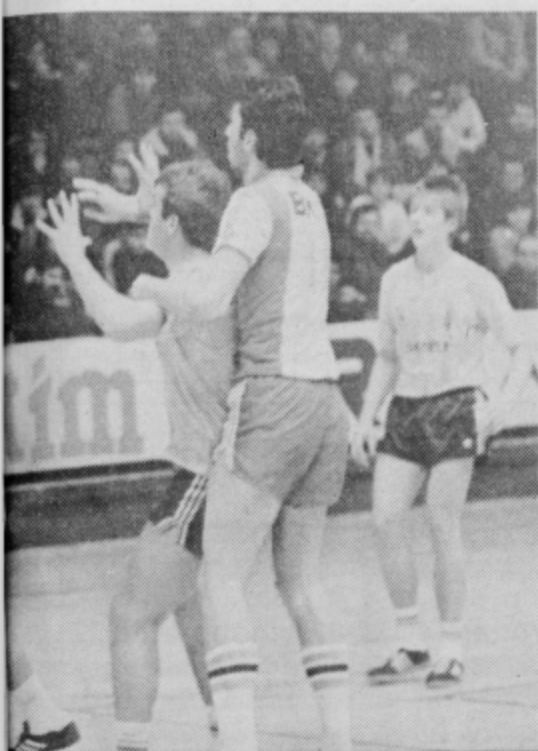
Za praznik sta obema zaželela še veliko let tudi predstni Dobrna Ivanka Petelinšek in Roman Ramšak. 9-letni Ervin pa na peč.

Od »obešalnika« h glasbi

Simona Weiss - pevki, tekstopiski, bivši miss, manekenki in plesalki, popularnost ni zmešala glave

»vojim« fantom pred pričetkom drugega polčasa

ov, ki so uvrščeni na seznam zveznega selektorja tetrita Fezule.

Založnik. »Spomina smo imela dekleta iz žaklovine, na nošene cikle. Na karte so bili pol kilograma, da je bilo komaj za prežganko.«

trajevne skupnosti predtem raje umaknil

me pa potem še druga noga ne boli, saj je prav tako stara?« Sicer pa se nad zdravjem ne pritožuje veliko. Le vidi bolj slabo in verjetno bi bilo z novimi očali bolje. Pa pravi, da se zanjo tako ne splača več kupovati novih, bodo že še stara dobra.

Njuni vnuki danes težko razumejo njune življenjske izkušnje, tudi zanima jih ne preveč. Micka ima dve vnučinki in tri pravnuke, Artanova mama pa 16 vnukov in deset pravnukov. Še največ časa preživi z najmlajšim vnukom Ervinom, ki večkrat z zanimanjem prisluhne stari mami. »Sicer pa, kdo bi zameril današnjim otrokom. Vsega imajo dovolj pa niti ne morejo razumeti, da smo včasih glodali le suhe hruške, pa še veseli smo jih bili,« pravita obe Mariji.

Veselo klepetata s skodelico kave v naročju, brez kate ne moreta. »Kaj devetdeset, zadnjič sem slišala, da jih ima neka ženska 116!« zamahneta z roko, ko sprašujemo, kako sta ob tako trdem življenju dočakali 90. rojstni dan. Nazadnje ju pregovorimo, da bi skupaj zapeli kakšno, skoraj pozabljeno pesem. Marijo Vanovšek glas ne uboga več tako kot včasih, zato pa je druga Marija še vedno dobra pevka. O lepih šentlorenških dekletih poje njena pesem - spomin na mladost in na redke trenutke sreče v njenem življenju.

T. CVIRN
Foto: EDI MASNEC

Tisti torek, ko sva se s Simonom dogovorili za pogovor, sem proti bloku na Resljevi cesti v Ljubljani, kjer Simona stanuje, odhajala z mešanimi občutki. Me bo bivaša miss Slovenije pri vratih sprejela z vzvišenim nasmeškom? Me bo kritično premerila od nog do glave in moji nemanekenski zunanosti naklonila ciničen nasmešek? Ali pa bo, s kilogramom pudra in barve na licu, dala vedeti, da sem ji s svojo prisotnostjo pokvarila večer?

Vnaprej zamišljeni scenarij ni ustrezal resničnosti. Stvari so se zasukale popolnoma drugače. Že pred blokom sem, neinformirana, začudeno strmela v napis nad zvoncem: Šarac-Weiss. Hopa, punca živi s Šarcem in sedaj bo ta bivši Rendez-vous(jevce) ves čas prisluškoval kaj se bova pogovarjali in bo, po možnosti, še dirigiral, kako naj poteka pogovor?! Kar vroče mi je postalo!

No, pa so se stvari zopet zasukale popolnoma drugače. Pri vratih me je pozdravil Goran Šarac, za njim pa se je pozdravu pridružil še Jack (čudovito bel angora muc, ki je bil na mačji razstavi c Celju ocenjen z najvišjo oceno, poziral pa je tudi za ovitek plošče skupine Big Ben). Ko sem sedla v okusno opremljeni dnevni sobi na kavč, sem se s pogledom sprehodila po knjigah, ki so polnile knjižne police, po kupu igračk in, na neopaznem mestu, po nekaj ploščah. Le pianino na levi strani je dal slutiti, da se stanovalci ukvarjajo z glasbo. Medtem se je pogovoru pridružila Simona. Svetlolasa, v kavbojkih, v srcaji iz jeansa, brez pudra, z nekaj modre barve na trepalnicah in s prikupnim nasmehom na ustnicah. In še opazila nisem, kdaj smo se pričeli pogovarjati o povsem vsakdanjih stvareh. Šele čez nekaj minut sem se zavedela, da sem k njima prišla pravzaprav po službeni dolžnosti.

Zato smo za nekaj minut prekinili klepet; Jack se je udobno namestil na pianinu, Goran pa je (brez pripomb) poslušal najin pogovor.

Simona je, novinarjev in njihovih vprašanj že vajena, pričela pripovedovati: »Manekenstvo, fotomodel, ples - to je v bistvu nekaj, kar ostaja le še lep spomin na neko obdobje, v katerem sem nabirala izkušnje, potovala po svetu. Sedaj je glavna glasba. Najprej sem se poizkusila kot tekstopiska. Ker sem precej romantična duša, sem pesmi pisala že ves čas. Pred približno dvema letoma sem začela sodelovati tudi s komponisti in potem je prišlo, čisto spontano, tudi do tega, da sem kakšno pesem sama odpela. Že prej sem pela pri različnih pevskih zborih, tako da sem o petju že nekaj vedela. Poleg tega imam doma najboljšega učitelja (Gorana Šarca), ki mi lahko marsikaj po-

ve in mi tudi pomaga. Rezultat prepevanja pa sta plošča in kaseti, ki sta izšli lani. Moje pesmi so mladostne, zaljubljene, nekatere žalostne. Na moji plošči je v bistvu za vsakogar nekaj. Ker je plošča pripravljala dobra ekipa - glasbeniki kot so Tadej Hrušovar, Goran Šarac, Božidar Wolfand in Dare Petrič ter snemalna tehnika studia Tivoli, je bil rezultat dober sprejem pri občinstvu. Trenutno nastopam tudi po Sloveniji v različnih diskotekah in ostalih zabaviščih,« se je razgovorila.

Simona se je odločila za solistično kariero. Nastopi v živo pa so vendarle nekaj posebnega. Nastopati pred množico sam in ljudi ogreti ni mačji (ali Jackov) kašelj. »O tem pravzaprav sploh še nisem razmišljala. Verjetno je to stvar, ki je v meni. Rada sem z ljudmi, rada se družim z njimi in vedno se moje občinstvo dobro odziva. Tega, kako ustvariti vzdušje, se ne da naučiti. Kajti ljudje niso navjni; dobro vedo, kdaj je nekaj podano na iskren, kdaj pa na prisiljen način. Publika na koncu vedno ugotovi, kdo je kdo. Na mojih nastopih me dobro sprejema tudi ženska publika. Seveda ne vse, ker prihaja tudi do ljubosumnih scen, ampak tega je malo. To so posamezni primeri, ki pa so razumljivi, saj se ženske morda počutijo ogrožene. Povedati moram, da pridem na vsak nastop zato, da zabavam občinstvo, ne pa zato, da bi kakršnikoli punči speljala fanta, kajti čisto dovolj imam svojega. Včasih še preveč.«

Simona je pričela prepevati na festivalih. Njen debut je bil na festivalu Opatija 85. »Skladba, ki sem jo pela na tem festivalu, ni bila nekaj pretresljivega, je pa doživela zelo dober odziv pri publiku. Na festivalih namreč ni vedno najbolj pomembna nagrada, pač pa to, kako ljudje pesem sprejmejo. Tudi sedaj že pripravljamo pesem za Pop delavnico, pa za Vaš šlager sezone, ki je v Sarajevu, za splitski festival in za Makfest v Makedoniji. V Makedoniji je trenutno zelo popularna ena izmed mojih pesmi in

Simona in njen ljubljenec Jack.

moram reči, da me imajo tam zelo radi. Seveda pošiljamo pesmi na vse jugoslovanske in slovenske festivale, potem pa je odvisno od žirije, ali bo pesem izbrala ali ne. Doslej je šlo še vse gladko.«

Tudi v zasebnost sva nekoliko posegli. Pa nisva govorili o tem, kaj z Goranom jesta za kosilo, kdo kuha in kaj kuha... Pukali sva le v tiste redke trenutke, ko je Simona prosta, brez dela. »Teh trenutkov je zelo malo. Veliko časa mi vzamejo teksti, kot vsi normalni ljudje tudi jaz delam, zaposlena sem v združenem delu, pišem pa tudi knjigo o svojih doživetjih, o zgodbah deklet, ki sem jih srečevala pri nas in v svetu. Kadar ujamem trenutek prostega časa, se ponavadi zlekнем na kavč in malo odredmam,« je povedala in se navihano zasmejala.

Simona je bila manekenka in gotovo se v svojem življenju ni mogla izogniti zlobnim natolcevanjem, češ da uspejo samo lepa dekleta, ki lahko, čeprav nimajo poslušala, prepevajo. Kako je to doživljala Simona Weiss? »Nikoli ne moreš pričakovati, da bi te imeli vsi radi. Eni te sprejmejo, drugi te ne marajo. Na to ni treba gledati preveč črno, kajti če se neko dokaže, se pač dokaže, in tisti, ki se spozna na glasbo, lahko

v hipu ovrže takšna natolcevanja.«

Zakaj pa je Simona na široko odprla vrata glasbi, manekenstvu pa je pustila kotiček le med spomini? »Manekenska leta, ko sem delala kot fotomodel, so bila pravzaprav nora. Zame so bila lepa, spoznala sem veliko novih ljudi. Vendar pa - manekenka je v bistvu samo obešalnik. Upam, da ob tej besedi ne bo kdo užaljen. Manekenka ljudem razkazuje le obleko, ne more pa jim dati nič svojega. Je samo objekt, medtem ko lahko jaz, kot pevka, publiko dam tudi svoja občutja, lahko jim dam nekaj iskrenega, tosluhne sama?«

Toliko o manekenstvu. Tudi midve sva ga pustili zanemarjenega neke v ozadju, prostor pa sva prepustila ponovno glasbi. Simona je z mislimi že pri novi plošči. »Aprila ali maja bo že treba razmišljati o novem projektu. Tudi pesmi za novo ploščo že pripravljamo. Vendar delamo to počasi, saj ne bi rada, da bi se mi zgodilo to, kar se dogaja nekaterim, da so pesmi podobne druga drugi, da so torej vse po istem kopitu.«

Skoraj vsak pevec skuša prodreti tudi na tuje glasbene odre. Simona ni izjema, čeprav pravi: »V bistvu je biti lepše popularen doma kot v tujini, zato ker so tu ljudje, ki

me poznajo, ki razumejo kaj pojem. Kljub temu pa je zanimivo oditi tudi na kakšno turnejo. Dobila sem povabilo za mesec in pol dolgo turnejo po Sovjetski zvezi. Sovjetska zveza se je počasi pričela odpirati navzven, veliko zanimanje vlada za pevce, ki prihajajo od zunaj, za pevce zahodnega tipa. Zato je zame velika čast, da so izbrali mene.«

O naši zabavni glasbi nima posebej dobrega mnenja. Pravi, da je jugoslovanska zabavna glasba v zadnjih letih naredila velik korak nazaj, s tem ko je pričela vključevati tudi narodno glasbo. Kakšni glasbi pa rada prisluhne sama?

»Rada poslušam Whitney Huston, ki je zame najboljše pevka, pa Tino Turner in Kim Wilde. Pa še kakšnega Stinga, potem pa že skoraj zmanjka časa. Poslušam tudi našo glasbo, ker jo moram, če hočem slediti dogajanjem na jugoslovanski glasbeni sceni, vendar mi je pri nas zares všeč le Josipa Lisac. Morda še Denis & Denis, vendar v stari verziji, pa morda še Martin Krpan.«

Kje pa je rešilni pas za jugoslovansko zabavno glasbo? »Kaj bi bilo treba narediti, v bistvu ne vem. Zase vem, da sem prvi korak že naredila. Moja glasba namreč ni tipična komercialna, ampak je na meji pop rocka. V bistvu je moja glasba zelo trdi pop in mehak rock. To je kvalitetna, moderna produkcija in mislim, da je to šele začetek. Upam, da bo kdo to posnel. Kako dolgo bom še pela, pa je odvisno od ljudi. Tako dolgo dokler me bodo sprejemali tako dobro kot me sedaj, bom pela, potem... Potem bom pa pela, ampak zase,« je zaključila Simona. In urni kazalci so za nas zopet pričeli drveti dalje; Jack nas je iz udobnega ležišča na pianinu lenobno pogledal z enim očesom, Goran pa je rekel: »A bomo še kaj spili?« In potem smo še nekaj spili in še bolj klepetali! O čem? V tem pa je čar novinarstva, da lahko novinar izve tudi kaj takega kar ni za vsakega. Ampak, bilo je zanimivo in prijetno.

NATAŠA GERKEŠ

lep pozdrav
vsem bralcev
»NOVEGA TEDNIKA«
lu še veliko prijetnih
trenutkov ob poslušanju
voje glasbe!
Obl Simona T
♡

Zdravo, počitnikarji!

Verjamem, da vam ni prav nič dolgčas. Res, da bi bile počitnice še mnogo bolj vesele in zabavne, če bi nam zima prinesla tudi kaj snega, ampak, žal, se moja želja iz prejšnjega tedna doslej še ni uresničila. Pa dajmo snegu še nekaj dni časa, da pade!

Če pa vam kdaj kljub vsemu postane majčkeno, majčkeno dolgčas, obrnite gumb na radijskem sprejemniku in prisluhnite Počitniškemu vrtiljaku na Radiu Celje – vsako jutro od 8.15 do 9.00. V tem času vrtimo glasbo po vaših željah, kramljamo z vami in počnemo še marsikaj zanimivega! V petek, 29. januarja in 4. februarja pa pripravljamo v oddaji za vas tudi majhno avdicijo za vse, ki želite postati naši mladi sodelavci. O vsem vas bomo bolj natančno obvestili na začetku oddaje, zato ne pozabite na zmenek ob 8.15!

Vaša Nadja

Po hlače v tečaj!

Ja, ja punce, kar na šiviljski tečaj, pa tudi fantje bi si lahko sami naredili hlače.

Sama sem že lansko leto obiskovala šiviljski tečaj in ne morem reči, da mi je žal. Lani smo delale krila in bluze, letos pa še hlače. Šivanje kril je bilo v načrtu, medtem ko smo za bluze morale pregovoriti tovaršico Velerje, ki nas vodi, pomaga pa ji tovaršica Ivanka Pučak, ki ima polovico deklet.

Če vas zanima, kako se šiva, berite naprej!

Prvo popoldne smo porabile za spoznavanje šivalnega stroja. Ko smo ga dodobra spoznale, smo dobile liste papirja, na katerih so bile narisane črte, sprva ravne, kasneje v obliki kvadratov, spejlanih od majhnega do največjega in na koncu v obliki krogov, ki se ne stikajo in so med seboj povezani. Drugič smo že risale kroje za svoja krila, vsaka po svojih merah. In naslednjic smo potrebovale blago in postale smo šivilje z vsemi nitkami na obleki, bučikami v ustih in metrom okoli vratu.

To se je ponavljalo iz tedna v teden tako dolgo, dokler niso bila krila dokončana. Ena skupina je imela na voljo tri šivalne stroje znamke Višnja, vendar je tudi navadna šivanka prišla prav. Naše izdelke so lahko občudovali sošolci v solski avli. To je bil začetni tečaj. Letos pa je naš cilj: izdelati hlače.

Tudi fantje bi se lahko priključili, nič se ne zmrdujte! Osupnili bi, kaj vse si lahko naredimo v šiviljskem tečaju.

ANDREJA NOVAK, 8.b
OŠ Vera Šlander
POLZELA

Poezija narave

Mestni človek. Vsak dan v službo. Na poti v službo ali domov mu vsak dan preplavijo ušesa nešteta brnenja avtomobilov. Skozi nosne kanale mu prihaja dim izpušnih in tovarniških plinov, ki mu dušijo pljuča.

Nujno potrebuje oddih in svež gorski zrak. V hribe. Dobra rešitev. Pa kar hitro pot pod noge!

Že smo v gozdu. Kakšen mir in kakšen sveži zrak. V tiste, trenutku globoko vdihnemo sveži zrak. Če dobro prisluhnemo, slišimo petje raznih ptic pevk. Na neki veji žvrgoli kos, v nekem grmu kuka kukavica. Naenkrat mi pade na glavo nekaj trdega. Auu!! In že se mi na glavi pokaže majhna buška. Pogledam gor in vidim razigrano veverico, ki grize lešnike. S sosednje veje pa ji maha nagajivi polh, ki prav tako obeduje. Spet se zagledam v krošnje dreves in naenkrat se mi zazdi, kakor da bi mi drevesa pela uspavanke. Vse to je podobno šumenju krošenj, ki jih pozibava rahel vetrič. Toplo sonce me komaj doseže čez krošnje s svojimi sončnimi žarki.

A me že požgečka po nosu en nagajivček. Ja, ja, življenje v hribih je res lepo. Narava ti igra svojo poezijo. A kaj češ, ko moraš spet domov v »umazano« mesto.

TATJANA DOBRAVC, 7.a
OŠ Bratov Juhart
ŠEMPETER
V SAVINJSKI DOLINI

Tonči me je potisnil pri likovni vzgoji. Pa del sem šel sem tovarišici. Tovarišica je mislila da je na glavi kri. Vstrašila se je. Na glavi pa je bila barva.

Uroš Kren, 1.R. STRANICE

Večerja pri sveči

V četrtek zvečer sva z atijem gledala televizijsko nadaljevanje. Roki se je igral za avtomobilčki na tleh, mama pa je v kuhinji pripravljala večerjo. Nenadoma je zmanjkalo elektrike. Ugasnila je luč izginila je televizijska slika, mama pa se je jezila, ker ji je ugasnil štedilnik. Tudi pralni stroj je nehal prati. Ati je hitro poiskal svečo in roki je lahko nadaljeval igranje. Mama je zakurila v štedilnik na trdo gorivo in tako smo večerjali pri sveči. Midva z atijem sva bila jezna, ker nisva videla nadaljevanke do konca, pa tudi perilo je moralo počakati.

GREGA ŠILEC
OŠ Edvarda Kardelja
ROGATEC

Megla

Megla je skoraj vsakdanji naravni pojav. Pojavi se, ko pride do nenadne ohladitve. Največkrat se pojavi ob rekah, ki se čez dan segrejejo, ponoči pa počasi ohlajajo.

Megla je meglica ali pa redkokdaj tudi oblak, ki se spusti zelo nizko. Ponavadi je umazano bele barve in se vleče čez pokrajno. Od tod pregovor – Se vlečeš kot megla. Pogosto je zgodaj pozimi in zgodaj spomladi. Včasih je megla tako gosta, da ne vidiš prsta pred nosom. Zato ljudje uporabljajo pregovor: Megla je, da bi jo lahko z nožem rezal.

Spomnim se, ko smo se peljali v Zagreb k babici. Čez dan je bilo zelo vroče toda zvečer je postajalo tako hladno, da smo se v avtu vozili v bundah. Megla se je začela počasi spuščati. Vedno manj se je videlo skozi vetrobransko steklo. Kmalu je megla postala tako gosta, da smo se ustavili in

počakali do jutra, da se je megla dvignila in smo odšli naprej.

Megla mi ni všeč, kajti zelo je nevarna za ves promet. Nikdar si ne želim biti zunaj, če je megla. Megla je zelo nevaren pojav, ker ovira promet ter tudi druge stvari.

SAŠO VREČAR, 6.a
COŠ Fran Roš
CELJE

Obisk čarodeja

Obiskal nas je čarodej. Čarodej – kaj je to? Zmeraj sem se spraševala, kaj je to, kdo je to. Prišel je na oder v črni obleki, z velikim črnim klobukom. Imel je čarobno palico, s katero je čaral. Tudi s čarobno voljo si je pomagal. Kaj nam je pričaral? Pričaral nam je čudovitega belega zajčka in goloba. Pričaral nam je še mnogo lepih reči. Polagoma sem razumela, kaj je čarodej. Pokazal nam je čudoviti svet čarovnij. Kljub temu, da je bila predstava zanimiva, je bil v večnamenskem prostoru nemir. Pa ne zato, da nas predstava ni zanimala, temveč zato, ker smo bili vznemirjeni. Po končani predstavi sem še dolgo premišljevala o čarodeju.

TAMARA FIŠTER, 3. a
OŠ Slavko Šlander
CELJE

Barbika

Imam punčko Barbiko. Ime ji je Sara. Prinesla mi jo je prijateljica Karmen. Je punčko Saro še čez dan igran, zvečer pa jo dam spat zraven mene v posteljo. Zjutraj se zbudim in rečem mami, naj jo popazi. Sara pa še vedno spi.

SABINA COKAN, 3. b
OŠ Peter Šprajc-Jur
ŽALEC

Poezija narave

Mestni človek. Vsak dan v službo. Na poti v službo ali domov mu vsak dan preplavijo ušesa nešteta brnenja avtomobilov. Skozi nosne kanale mu prihaja dim izpušnih in tovarniških plinov, ki mu dušijo pljuča. Nujno potrebuje oddih in svež gorski zrak. V hribe. Dobra rešitev. Pa kar hitro pot pod noge!

Že smo v gozdu. Kakšen mir in kakšen sveži zrak. Če dobro prisluhnemo, slišimo petje raznih ptic pevk. Na neki veji žvrgoli kos, v nekem grmu kuka kukavica. Naenkrat mi pade na glavo nekaj trdega. Auu!! Pogledam gor in vidim razigrano veveričko, ki grize lešnike. S sosednje veje pa ji maha polh, ki prav tako obeduje. Spet se zagledam v krošnje dreves in naenkrat se mi zazdi, kakor da bi mi drevesa pela uspavanke. Vse to je podobno šumenju krošenj, ki jih pozibava rahel vetrič. Toplo sonce me komaj doseže čez krošnje s svojimi sončnimi žarki. A me že požgečka po nosu en nagajivček. Ja, ja, življenje v hribih je res lepo. Narava ti igra svojo poezijo. A kaj češ, ko moraš spet domov v »umazano« mesto.

TATJANA DOBRAVC,
7. a OŠ Bratov Juhart
ŠEMPETER

Pred poukom

»Joj, samo še en škorenj dam dol!« je živčno rekla Helena.

»Prosim, počakaj me!«

»Zmigaj se!« sem ji rekla.

Na šoli je vladala strašna zmeda. Hitro sva se zrinili do razreda.

»Joj, kaj vam je?« sem zavpila.

Komaj sem se prerinila do svojega mesta, že so mi »neznani duhovi« odnesli torbo.

»Tovarišice menda ni na šoli!« so mi v en glas odvrnili.

Kje je moja torba?« sem zaklicala. »Tisti, ki je vzel mojo torbo, naj se pazi!« sem še enkrat zavpila. Tedaj me je Sabina poklicala k oknu in rekla, naj pogledam dol. Zgroženo sem pogledala in... Neverjetno! Moja torba je bila spodaj, v travi.

»Kdo je to naredil?« sem vprašala s slišno jezo v glasu. Vsi so se naredili kot nedolžna jagnjeta. Odrzela sem po stopnicah kot burja. Spodaj me je čakala stara znanca, torba. Hitro sem jo dvignila in kot prej »odletela« nazaj v razred.

V razredu me je že čakala tovarišica. Vprašala me je: »Ali si zaspala?« Ves razred se je zasmel. »Da,« sem zadihana dahnila in sedla v klopi.

SILVA ŠKOBERNE, 6. c
OŠ Vera Šlander
POLZELA

Kmetijska zemljiška skupnost občine Šentjur pri Celju, Izvršni odbor

razpisuje
prosta dela in naloge

strokovnega delavca za melioracije in komasacije

POGOJI: Visoka ali višja izobrazba kmetijske smeri ter opravljen vozniški izpit B kategorije. Kandidat je lahko tudi pripravnik.

Prijave z dokazili o izobrazbi naj kandidati pošljejo v 15-tih dneh po objavi razpisa na Kmetijsko zemljiško skupnost občine Šentjur pri Celju, Ul. D. Kvedra št. 2.

ZDRAVSTVENI CENTER CELJE TOZD Center skupne medicinske službe

objavlja
po 126.čl. Zakona o zdravstvenem varstvu ter 83. čl. Samoupravnega sporazuma o usmerjenem izobraževanju in štipendiranju ZC Celje

dve specializaciji iz rentgenologije

Pogoji:
– končana medicinska fakulteta – splošna smer
– opravljen strokovni izpit.

Kandidati naj vložijo prošnjo z dokazili v 8 dneh po objavi na delavski svet TOZD.

Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po odločitvi delavskega sveta.

DO »Zarja« Petrovče

Komisija za delovna in stanovanjska razmerja DSSS

objavlja
prosta dela in naloge

vodja prodaje TOZD Kovinooprema

1 izvajalec

pogoji:
ekonomist – VI. stopnja zahtevnosti s predznanjem – V. stopnje zahtevnosti kovinske smeri, 5 let delovnih izkušenj na podobnih delih in nalogah, 3-mesečno poskusno delo.

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Vsi zainteresirani naj pošljejo pisne prijave in dokazila o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh od dneva objave na naslov:
DO »Zarja« Petrovče – 63301 Petrovče.

Kandidate bomo obvestili o izbiri v 15 dneh po zaključenem zbiranju prijav.

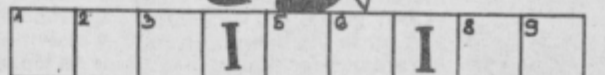
ZA MLADE SODELAVCE

Nekateri boste imeli priložnost preizkusiti svoje sposobnosti že jutri, v petek, 29. 1. v posebni počitniški oddaji. PRISLUHNIITE NAM OB 8.15!

SE SLIŠIMO!

22-009
ŠTEVILKA, KI JO
BOSTE POTREBOVALI
CE BOSTE ŽELELI
SODELOVATI

aero NAGRAJUJE ATKINE IZZREBANCE**Atkina zanka**

Spodaj so nekoliko nenavadni opisi sedmih stvari. Ko jih boš razvozljaj, vpiši začetne črke povrsti v zgornje kvadrate. Dve črki I sta za lažje reševanje že vpišani.

1. lahko jo zapojemo, 2. lahko ga odpremo, 3. lahko ga popijemo, 5. lahko jo izpraznimo, 6. lahko jo obujemo, 8. lahko ga nesemo, 9. lahko jo dobimo v šoli.

Geslo Atkine zanke napiši na dopisnico, to pa pošlji do torka, 2. februarja na NOVI TEDNIK, Trg V. kongresa 3a, 63000 CELJE.

Na enega reševalca čaka lepa nagrada AERA.

Rešitev iz prejšnje številke je: KOLIBA. Nagrado pa dobi: Andrej LUBEJ, Špeglova 20a, 63320 TITOVO VELENJE.

NOČNE
CVETKE

• Emanuel O. rad včasih kaj zmakne. Prejšnji teden je prisedel k Ljubomiru B. v celjskem gostišču Ribič in precej časa prijateljsko razpravljal z njim. Ko pa sta se moza razšla, je Ljubomir pogrešil denarnico. Brž je poklical miličnike, ki so kmalu odkrili dolgoprstega Emanuela. Žepar se je Ljubomiru opravičil z besedami, da je kar fejest fant, da pa mora on (Emanuel) tudi od česa živeti.

• Edi M. iz Ulice Milčinskega se je ponoči peljal z avtomobilom brez luči po Podjavorškovi ulici v Celju. Miličniki so ga poskušali ustaviti, ker pa je bil Edi brez potrebnih dokumentov, je pritisnil na plin in pobegnil. Miličniki so našli njegov avtomobil nekaj kasneje parkiran pred vhodom v stanovanjski blok na Dobojski ulici, Edi pa je uspel pobegniti. Ker je bil avtomobil nepravilno parkiran in ker je Edi vozil brez potrebnih dokumentov, so vozilo prepeljali pred celjsko postajo milice.

• Borko G. iz Okrogarjeve 5 v Celju je ponoči pripravil sosedom pravi disco. Po polnoči so se sosedje naveličali hrupne glasbe, zato so poklicali miličnike. Borku pa je bila glasna glasba tako všeč, da so morali miličniki kar dvakrat posredovati, da so ob tretji uri zjutraj le naredili željeni mir. Borko si bo naslednji mesec kupil kakšno kaseto manj, ker bo moral nekaj odšteti za kazen.

• Prejšnjo soboto so imeli precej dela vulkanizerji v Celju. Neznanci so namreč preluknjali več gum na avtomobilih, ki so bili parkirani v Ulici 29. novembra. Doselej je prišlo na postajo milice že 16 občanov, ki so imeli naslednji dan precej težav, da so zakrpali zračnice, miličniki pa so neznanim »veseljakom«
S.S.

Fanta so še pravi čas našli

Brata Aleš in Tomaž F. sta se izgubila na Rogli – Uspešna akcija sicer slabo opremljenih reševalcev

Brata, desetletni Aleš in sedemletni Tomaž F. iz Vnanjih Goric pri Ljubljani sta prejšnjo sredo povzročila precej skrbi staršem in drugim, ko sta se izgubila na Rogli. K sreči so ju pravočasno našli.

Fanta sta se na tekaških smučeh odpravila od hotela Planja ob približno četrti uri popoldne. Kakšno uro kasneje sta ju starša že pogrešila; zaskrbelo ju je, kaj je z njima in ob šestih zvečer so na pomoč že poklicali miličnike v Slovenskih Konjicah. Dve uri kasneje so že organizirali reševalno akcijo, ki so se je

udeležili reševalci GRS Unior, člani mariborske GRS, gasilci iz Zreč, lovci iz Zreč in Vitanja ter miličniki, na pomoč pa so prihajali še reševalci iz Slovenj Gradca. Akcijo je vodil Rajko Rojs, načelnik GRS Maribor, ki je bil tedaj na dopustu na Pohorju.

Čeprav reševalci niso imeli dovolj, predvsem pa ne ustrezne opreme, se je vse uspešno izteklo – fanta so našli že precej prezebla ob pol enajstih zvečer. Pod smreko blizu prelaza Šiklariča (kakšnih deset kilometrov stran od hotela Planja) ju je

našla skupina, ki jo je vodila Lojzka Šprajc, sicer direktorica zreške tovarne Unior. Lojzka Šprajc ima izreden smisel za hojo in orientacijo, v skupini, ki jo je vodila, pa so bili še Peter Škaza, Slavko Moljk in Milan Jelenko.

Potrebno je povedati, da sta bila tudi brata Aleš in Tomaž precej prisebna. Potem, ko sta se izgubila v megli in ugotovila, da ponoči ne bosta našla poti nazaj do hotela, ampak bosta kvečjemu v tavnala okrog, sta se najprej močno gibala (mahala in poskakovala), potem pa zlezla v zavetje smreke.

Nepremišljene izjave očrnile miličnike

Nepremišljena izjava ima lahko včasih tudi hude posledice. Primer Pave B. s Kersnikove ulice v Celju sicer pa snažilke v Pivnici Koper se je sicer končal brez posledic – Pava je dobila le dober nauk za vnaprej.

Zgodilo se je ob pol štirih zjutraj, ko je Pava hitela v službo. Prečkala je novozgrajeno celjsko magistralo, čeprav je tam prepovedan prehod za pešce. Na njeno nesrečo sta se takrat v bližini znašla dva miličnika, ki sta od nje zahtevala dokumente in jo tudi vprašala, zakaj je

prečkala cesto na prepovedanem mestu. Pava se je izgovorila, da se boji podhoda za pešce, ker naj bi jo enkrat tam že zasledoval neki možki. Ko pa je bilo govora o kazni, se je Pava izgovorila, da pri sebi nima denarja.

V službi se je Pava hotela nekoliko postaviti pred sodelavkami in je izjavila, da sta ji miličnika vzela iz torbice 5000 dinarjev, nista pa ji dala potrdila o plačani kazni. Vest se je hitro razširila (ne samo v pivnici) in Pavina predpostavljena v službi je telefonirala na postajo milice češ, kako lahko miličnik ta-

korekoč ukrade 5000 dinarjev snažilki, ki ima majhno plačo. Pava je ta dan odšla pol ure prej iz službe, ker ji je predpostavljena v službi dogovorila sestanek na postaji milice.

Naslednji dan naj bi Pava v službi izjavila, da so ji miličniki vrnili 3500 dinarjev, za ostanek denarja pa napisali potrdilo o kazni.

Govorice so prišle na uho tudi miličnikom, ki so takoj začeli preverjati zadevo. Če bi se namreč ugotovilo, da je vse skupaj res, bi moral miličnik, ki bi to naredil, takoj iz službe.

Kmalu se je izkazalo, da si je Pava vse skupaj izmislila. Sama je potem na postaji milice trdila, da sploh ni rekla kaj takega pred sodelavkami, medtem ko so vodja pivnice in sodelavci še vedno vedeli za staro Pavino zgodbo, s katero se je postavljala.

Vse skupaj se je tokrat srečno končalo za Pavo, saj so miličniki sklenili, da jo ne bodo ovadili za žalitev javne osebe; nekoliko manj srečno se je končalo za miličnike, ki so jih Pavine izmišljotine vsaj za nekaj časa spravile v slabo luč.

S.ŠROT

Mopedist v avtobus

Na magistralni cesti v Slovenskih Konjicah se je smrtno ponesrečil mopedist, 17-letni Dušan K. iz Škale pri Slovenskih Konjicah. Mopedist se je popoldne okrog pete ure peljal ob bencinske črpalke proti središču mesta, v križišču magistralne in regionalne ceste pa se je zaletel levo prednjo stran Certusovega avtobusa, ki ga je vozil 31-letni Milan Ratej iz Ločne gore pri Slovenski Bistrici in ki je zavil v levo proti Oplotnici. Voznik avtobusa je mopedista, ki je vozil brez luči, prepozno opazil, mopedist pa se je pri trčenju tako hudo ranil, da je umrl na kraju nesreče.

Trčenje na žalski obvoznici

V ponedeljek zvečer, med šestim in sedmim uro je prišlo do hudega trčenja v križišču žalske obvoznice z magistralno cesto. Voznik osebne avtomobila, 50-letni Vincenc Krašovec iz Gotovelj je z osebnim avtomobilom izsiljeval prednost pred 31-letnim voznikom cisterne Joškom Kljunom iz Harij pri Ilirski Bistrici. Prišlo je do hudega trčenja, osebni avtomobil pa je zaneslo v jarek. Voznik Vincenc Krašovec je umrl na kraju nesreče. Cisterna, v kateri je bilo bazno olje, je bila sicer poškodovana, vendar do izliva olja ni prišlo.

Gnojnica v potoku

Potok Trebčica pri Podčetrtku je precej onesnažen v dolžini dveh kilometrov. Kmet iz bližnjega Črešnjevca je namreč na travnik ob potoku zlil 60 kubičnih metrov gnojnice, ki je pritekla tudi v potok, tako da je poginilo precej rib. Škode je za približno milijon dinarjev.

TUDI ČASOPISOV
VEČKRAT
ZMANJKAtoda NIKDAR
v kiosku DELO

v Stanetovi ulici in na Titovem trgu
v CELJU

DELO in vse edicije ČGP Delo
boste tu vedno našli!

NR, JANA, TELEKS, STOP, KIH,
DR. ROMAN, AVTO MAGAZIN,
ZDRAVJE, RADAR, MOJ MIKRO,
NOVI TEDNIK

Tovarna kovinskih izdelkov in
opreme
»ALPOS«
Šentjur pri Celju

na podlagi sklepa

delavskega sveta DSSS

razpisuje
prosta dela in naloge

vodenje službe za razvoj in
investicije

Pogoji:

1. Dipl. ing. strojništva ali dipl. ing. arhitekture
2. Izpit iz varstva pri delu
3. Aktivno znanje enega tujega jezika
4. Štiri leta delovnih izkušenj, od tega dve leti na vodstvenih delih in nalogah

Kandidati naj vlogo in dokumentacijo o izpolnjevanju razpisnih pogojev pošljejo v kadrovsko-spolšno službo DO »ALPOS«, Ulica Leona Dobrotinška 2 v 8 dneh po razpisu.

Izbran kandidat bo imenovan za obdobje 4 let. O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

Delavski svet TOZD CEVARNA

razpisuje
prosta dela in naloge

vodenje orodjarne

Pogoji:

1. Dipl. ing. stroj. ali dipl. ing. metalurgije
2. Izpit iz varstva pri delu
3. Štiri leta delovnih izkušenj, od tega dve leti na vodstvenih delih in nalogah

Kandidati naj vlogo in dokumentacijo o izpolnjevanju razpisnih pogojev pošljejo v kadrovsko-spolšno službo DO »ALPOS«, Ulica Leona Dobrotinška 2 v 8 dneh po razpisu.

Izbran kandidat bo imenovan za obdobje 4 let.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

Komisija za delovna razmerja

TOZD CEVARNA

objavlja
prosta dela in naloge

vodenje nabave

Pogoji:

1. Višješolska izobrazba ekonomske, komercialne ali strojne smeri
2. Vozniški izpit B kategorije
3. Pasivno znanje enega tujega jezika
4. Dve leti delovnih izkušenj – od tega eno leto na podobnih delih in nalogah

Kandidati naj vlogo z dokumentacijo o izpolnjevanju objavljenih pogojev pošljejo v kadrovsko-spolšno službo DO »ALPOS«, Ulica Leona Dobrotinška 2, ŠENTJUR PRI CELJU v 15 dneh po objavi. O izbiri bomo kandidate obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

Zaščitne čelade za mopediste

Proizvodnje čelad se bo lotil velenjski Veplas skupaj z Iplasmom iz Kopra

Osnutek Zakona o temeljnih varnosti v cestnem prometu vsebuje dopolnitev, ki zavezuje tudi voznike koles z motorjem (mopediste), da med vožnjo nosijo ustrezne zaščitne čelade. Takšnega predpisa doslej ni bilo; v veliki meri tudi zato, ker doma nismo imeli proizvajalca, ki bi izdeloval dovolj kakovostne čelade.

Mopedisti sodijo med najbolj ogrožene udeležence prometa, saj so sorazmerno pogosto udeleženi v promet-

nih nesrečah (veliko teh nesreč tudi sami zakrivijo). V zadnjih štirih letih je na slovenskih cestah vsako leto umrlo več kot 50 mopedistov, samo leta 1986 pa se je v nesrečah ranilo 1.281 voznikov koles z motorjem; najpogosteje gre za mlade, še ne polnoletne ljudi. Zaščitne čelade naj bi precej pripomogle k večji varnosti mopedistov na cestah.

Velenjski Veplas je zaščitne čelade uvrstil v svoj razvojni program že pred dve letoma, vse pa kaže, da

bodo čelade, skupaj s koprskim Iplasmom, kmalu začeli proizvajati. Veplas je pobudnik za izpeljavo postopkov za verifikacijo proizvoda v skladu z mednarodnimi predpisi, v skladu s tem pa pri Jugoslovanskem zavodu za standardizacijo v Beogradu že teče postopek za standardizacijo zaščitne čelade. Izdelek Veplasa in Iplasa glede na tehnologijo, kakovost, izbor materiala, trdnost, obliko in ostale zahteve povsem ustreza mednarodnim predpisom o varnosti.

KDOR IŠČE – TA NAJDE

NOVO
V samopostrežbi Soča Celje,
Market Ljubljanska cesta in
Blagovnica Nova vas –
se predstavlja
ARCOMURKA
MESNA INDUSTRIJA n. sol. o.
MURSKA SOBOTA

V petek 29. 1. 1988 od 9–11 ure
DEGUSTACIJA

MERX POTROŠNIK CELJE

Zakaj samo do mladinske selekcije

Samo gol je ločil mlade rokometaše Aera Celje (23:24 za Crveno Zvezdo), da bi se petič povzpeli na najvišjo stopničko zmagovalca na državnem mladinskem prvenstvu v roketu, ki je bilo v Beogradu. Namesto peti naslov, pa so dosegli peto drugo mesto, kar pomeni, da so v finalu igrali devetkrat in to je za ta prvenstva svojevrstni fenomen, ki ga ne pozna nobena mladinska ekipa pa čeprav je njihova lanska (kot npr. Metaloplastika) mednarodno priznana ekipa. Celjani so zadnja dva naslova izgubili v krajih, kjer so zmagali domačini: lani v Banja Luki, letos v Beogradu. Vedno tesno, toliko, da bi na drugem terenu morda ali skoraj za gotovo zadoščalo za najvišje mesto. Štirje mladi rokometaši so povabljeni v mladinsko državno reprezentanco.

Krog uspehov mladih celjskih rokometašev v Sloveniji in Jugoslaviji ter udeležba članov v mladinski državni reprezentanci znova kaže in potrjuje resnično globok izvir nadarjenih domačih igralcev, ki ob vestnem in strokovnem delu zmorejo več, kot sovrstniki v mnogo bo-

lje organiziranih roketnih sredinah. Te so veliko močnejše od celjske in lahko na pol »narejene« igralce kupujejo ter sestavijo dobro člansko ekipo, za lastne mladince pa jim ni kaj dosti mar.

Celjani so drug fenomen. Med mladinci že več kot desetletje spadajo med najboljše v Jugoslaviji, medtem ko se njihova članska ekipa po izpadu iz 1. zvezne lige nikakor ne more otresti nihanja v 2.

KOMENTIRAMO

zvezni ligi in borbe za kvečjemu sredino lestvice. Na tej prelomnici pa se postavlja vrsta vprašanj, najpomembnejše pa je, kje so temeljni vzroki, da imamo odlične mladince pa poprečne člane. Pri slednjih je ob bogatem zalogaju domačih igralcev skoraj že iskati zunanje moči. Ali je res temeljni vzrok odhod v JLA pri dopolnjenih osemnajstih letih, kajti malo fantov se na vrhuncu športne poti pred vojsko nanjo (športno pot - op. p.) uspe tudi

vrtniti po vrnitvi. To ne velja samo za roket, temveč tudi ostale panoge. Drugo: ali je dobro delo samo do mladinske vrste preko pionirske in kadetske, slabše pa s člani. Specifičnost dela je pri slednjih mnogo drugačnejša kot pri mladincih, vendar tako očitna le ne bi smela biti. Pri vseh devetih generacijah (okoli 150 igralcev), ki so se uvrstile v finale, je osip pri prehodu in utrditvi v člansko ekipo le še prevelik. Ko bodo odpravljene tudi ti problemi, bomo znova imeli močno člansko ekipo. Zadnja priložnost je tu, treba jo je izkoristiti. Vemo, da vsi ne morejo zaigrati v prvi članski ekipi, velika večina pa jih lahko. V siceršnji sivini kvalitetnega celjskega športa v zadnjih letih poskušajmo strniti naše želje po tem, da vsaj eni perspektivni ekipi, ki ima zaledje in spredaj cilj, zagotovimo pogoje za vrhunsko delo. Rezultati ne bodo izostali, dvorana Golovec pa bo ob koncu tedna znova nabito polna. Omogočimo mladim, da izkoristijo svoj naravni, s trenerjevim delom pridobljeni talent.

TONE VRABL

Rokometaši Aera z državno reprezentanco

Prihodnjo sredo, 3. februarja, se bodo rokometaši Aera pomerili v prijateljskem srečanju z državno roketno reprezentanco, ki se bo prihodnji teden mudila na pripravah na Rogli. Prijateljsko srečanje bo ob 18,30 v dvorani Golovec. Celjanom, ki se te dni intenzivno pripravljajo za nadaljevanje prvenstva v II. zvezni ligi, ki se bo pričelo 6. februarja, bo ta tekma pokazala, kakšno je bilo pripravljajno obdobje celjske ekipe in kaj lahko pričakujejo v nadaljevanju prvenstva.

N. G.

Trinajsti poraz

Tudi v 17. kolu 1. B zvezne lige košarkarji celjskega Merxa niso bili uspešni. Gostovali so v Subotici in s razmerno visoko izgubo s Spartakom 98:72 (46:35). Med strelce so se vpisali vsi igralci, znova pa je bil najučinkovitejši Pipan 28. S tem porazom so Celjani zdrknili na predzadnje mesto s štirimi zmagami in kar trinajsti mi porazi ter malo upanja, da v nadaljevanju osvojijo toliko točk, da ostanejo med najboljšimi. Zdrži se sicer, treba do konca, vendar realnega upanja je glede na veliko število ekip, ki bodo izpadle, vedno manj.

V 18. kolu v soboto, 30. januarja, bodo košarkarji Merxa igrali doma proti neugodni ekipi Sloboda Dita iz Trzin, ki je na petem mestu.

REKLI SO:

Herman Arlič, predsednik izvršnega odbora NK Rudar v T. Velenju:

»Prvenstvo se začne marca in upam, da se bomo nanj dobro pripravili ter zaigrali bolje, kot v jesenskem delu. Igralcev imamo sicer dovolj, vendar trenutno niso sposobni doseči kaj več, kot igrati v enotni republiški ligi. Zanimanje v T. Velenju za ta šport je in prepričan sem, da bi nas v primeru igranja v II. zvezni ligi na stadionu ob velenjskem jezeru bodrilo okoli 3 do 4 tisoč gledalcev. V pripravljajnem obdobju bomo v glavnem vadili doma ter odigrali nekaj prijateljskih tekem. Več problem je tako kot pri drugih klubih pomanjkanje denarja. Tako se zgodi, da se bolj ukvarjamo z napolnitvijo blagajne, kot z igro samo, kar pa seveda ni prav in dobro.«

TV

Potrjena vrednost v Zagrebu

Edino kegljavke EMO Celje so med vsemi udeleženci moške in ženske kegljaške zvezne lige še vedno nepremagane. V 10. kolu so v Zagrebu pri Tekstilcu dosegle pomembno zmago in dober rezultat.

Z novim rekordom kegljišča 2500 podrtih kegljev (2372:2500) so potrdile, da so

trenutno v izvršni formi. Celjanke vodijo s prednostjo treh zmag pred nevarno Rijeko in Kristalom iz Zrenjanina, s katerim se bodo pomerile prihodnjo nedeljo.

Uspeh proti Tekstilcu so dosegle: Lesjakova 428, Razlag 380, Mikac 418, Gobec 399, Šeško 431 in Nagy 444 podrtih kegljev.

Priznanja kegljavkam EMO Celje

Ob zaključku vsakega leta vse športne zveze opravijo obračun dela in izberejo najboljše. Tako je to storila tudi Kegljaška zveza Slovenije. Tudi za leto 1987 je izbrala najboljši kolektiv, to pa je KK EMO Celje za Osvojitev ženskega naslova državnega in republiškega prvaka, za drugo do četrto mesto moške ekipe v republiški ligi in uvrstitev obeh ekip v I. zvezno ligo. Ob tem je EMO Celje tudi najboljši ženski klub v republiki, najboljši mladinski ženski klub, med posamezniki pa je trojka Marika Nagy, Tanja Gobec in Jožica Šeško na prvih treh mestih. Pri mladinkah je Marta Zupanc na drugem mestu.

Posebno priznanje Zlato značko Zveze telesno kulturnih organizacij Jugoslavije pa je prejel predsednik Vlado Gobec za kvalitetno delo v klubu.

J. K.

NA KRATKO

Derbi Hmezadu

V 6. kolu 2. republiške kegljaške lige vzhod je bil derbi na kegljišču Hmezada v Žalecu. Domačini so premagali Ingrad iz Celja 5162:5092 (70 kegljev razlike). Najboljši pri zmagovalcih je bil z odličnim rezultatom 920 Bertl Ramšak, pri gostih pa Grilanc 884.

Kegljaci Prebolda so doma premagali oslabljeno in nepopolno ekipo mariborskega Branika 5092:3235.

30. januarja bo na sporedu 7.

kolo: nov derbi bo v Celju med Ingradom in Rudarjem iz Trbovelj. Hmezad se bo doma boril z Rudnikom iz Zagorja, Prebold pa mora na neugodno pot k Litiji.

V 2. republiški ligi za ženske je EMO II doma premagal Fužinarja 2359:2318. Sentjur pa je izgubil s Slovenj gradcem 2320:2357.

TV

Premagali Bosno

V nadaljevanju zvezne hokejske lige za uvrstitev od 7. do 10. mesta so hokejisti Cinkarne gostovali v Sarajevu in premagali Bosno 1:3. Strelci so bili Režek, Strašek in Grabler, tekmo pa si je ogledalo 500 gledalcev (včasih je bilo v dvorani po 6 in več tisoč gledalcev). Celjski hokejisti so si s to zmago že zagotovili 7. mesto. Srečanje je bilo izenačeno in na visoki kvalitetni ravni, predvsem pa vseskozi napeto in odprto do konca. Bosna je povedla in imela še šest lepih priložnosti, da bi vodstvo še povečala, vendar je bil vedno na mestu celjski vratar Sodja, ki je bil junak tekme v olimpijski dvorani Zetra.

Uspeh in neuspeh pionirjev

Mlajši pionirji HK Cinkarna so doma izgubili prvenstveno srečanje s Slavijo iz Vevče 4:5 (0:0, 3:2, 1:3). Strelci so bili Ramšak, Trbojevič, Naraks in Kelgar, sodil pa je Zorko iz Celja.

Stari pionirji cinkarne pa so bili prav tako v prvenstvenem srečanju uspešnejši od Slavije Vevče, saj so zmagali 20:2 (9:1, 7:1, 4:0). Strelci: Brankovič, Mauh in Kelgar po 4, Milidragović 3, Ločnikar in Weber po dva ter Pirc en zadetek. Sodila sta Zorko in Pinter iz Celja.

Trener celjske ekipe Peter Podsedenešek: »Tokrat so bili najboljši Kelgar, Kolar Jeram, Sinkovič in Milidragovič.«

Po povrnitvi iz Zagreba je Jožica Šeško povedala: »Bila je to izvršna tekma v kateri nas je najbolj presenetila Metka Lesjak z izvršnimi 428 keglji. To je tudi zmedlo gostiteljske, ki v prvih dveh tekmovalkah niso iztržile toliko kot teden dni v Celju. Sicer pa so po srečanju kegljavke Tekstilca same priznale, da smo pokazale na njihovem kegljišču do sedaj največ. V soboto in nedeljo ponovno gostujemo. Najprej proti Spartaku v Debeljači. To naj bi bil lažji dvoboj, sledi pa srečanje proti Kristalu iz Zrenjanina, ki je presenetljivo skupaj z Reko na drugem do tretjem mestu. Tudi tu želimo pokazati svojo vrednost.«

Moški so izgubili v Skopju. Kegljali so mnogo bolje kot kolo prej. Toda domače kegljišče je le odločilo. V soboto in nedeljo pa gredo v Zagreb v goste najboljšim Medveščaku in Grmošičici. Ponovno žal ne bo točk.

J. KUZMA

Rekreacija za starejše

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje vsako zimo pripravi telovadbo za starejše žene. V prostorih telovadnice OŠ XIV. divizije v T. Velenju vadijo vsak ponedeljek zvečer, razvseljivo pa je, da je telovadnica vedno polna žensk želnih rekreacije in razgibavanj. Telovadbo obiskuje v poprečju po štirideset žena, med katerimi je tudi mnogo takšnih, ki so stare več le sedemdeset let. Vodi jih Rozika Frankovič, ki je z vadbo žensko zadovoljna, saj so izredno resne.

LOJZE OJSTERŠE

Turnir v odbojki

V laški občini so pripravili turnir v odbojki, katerega organiziral sindikalna organizacija OŠ Primoža Trubarja Laško. Sodelovalo je 10 ženskih in osmoških ekip. Med ženskimi ekipami je zmagala Papirnica Rače pred Prevzgojnim domom Rače in OŠ Rimske Toplice. Med moškimi pa OŠ Primož Trubar pred TIM Laško in Ingrad Laško.

METOD TREBIČN

Občinsko prvenstvo v kegljanju

Kegljaški klub TIM Laško organiziral na kegljišču Golovca v Celju občinsko prvenstvo v kegljanju za Osnovne organizacije sindikata in telesno kulturnih društev občine Laško. Ekipni pri osnovnih organizacijah s katerimi je zmagala ekipa Tovarne pirja Radeče, pri telesnokulturnih društvih KK TIM Laško med starejšimi člani pa DUŠKO. Med ženskimi ekipami zmagal Prevzgojni dom Rače v kategoriji starejših članic i sindikati SIS Laško, med mlajšimi pa Partizan Radeče. Med pomeniki je pri članih iz sindikata organizacij zmagal Janez hrastnik iz PD Radeče, pri mlajših pa Anžin iz KK TIM Laško pri starejših članih Anžin Smauc iz TIM Laško in Janez Mrežar iz TVD Partizan Rače. V kategoriji članic je bila I Meta Podbreznik iz Zdravil Laško, med starejšimi članic Marina Smauc SIS Laško, i TKD pa Majda Gospodarič Pzan Radeče.

V finalu posameznikov, k februarja prav tako na keglji Golovca, se bo pri članih v kategorijah pomerilo 32 najših tekmovalcev in 20 tekvalk.

VLADO MAJ

Prvak nogometaši Partizana Žalec

Medobčinska nogometna zveza Celje je pripravila polfinalni turnir v malem nogometu, kjer je nastopilo enajst ekip, ki sicer nastopajo v republiški, vzhodni območni in medobčinski nogometni ligi. Tekmovanje je bilo v telovadnici Tehnične šole v soboto, 23. januarja in je trajalo ves dan od 8. do 18. ure. Proti vsem pričakovanjem je zmagala ekipa Partizana Žalec, ki je v finalnih bojih premagala Odred Kozje 3:1 in Dravinjo iz Slovenskih Konic 4:0. Kot zmagovalci so se člani Partizana Žalec uvrstili v finale, ki bo 7. februarja v Ljubljani in kjer bo nastopilo osem najboljših slovenskih ekip s predhodnih kvalifikacijskih tekmovalcev.

Milan Hočevar, tehnični sekretar pri Medobčinski nogometni zvezi Celje: »Videli smo lepe dvoboje, disciplina je bila na višini, sodnika Edo Vranjek in Jože Janežič pa sta dobro

sodila vseh osemnajst srečanj. V začetku smo po dobrem startu računali na uspeh Dravinje, potem Odreda, končno pa je zmagal Partizan Žalec pred Odredom in Dravinjo. Razočarani so člani republiške lige Ingrad Kladiivar, ki so že na startu doživeli nekaj nepotrebnih porazov s sicer slabšimi ekipami.«

Franc Šarlah, tehnični vodja Partizana Žalec: »Takšnega uspeha nismo pričakovali. Blagajna je prazna in fantje trenirajo samo zaradi veselja in z lastnim denarjem. Upam, da bo ta uspeh, zbudil odgovorne in nam odobril nekaj sredstev, da se bomo lahko bolj intenzivno pripravljali ter uspešno nadaljevali nastop v vzhodni območni ligi. Če denarja ne bo, pa bomo izstopili. To bi bil prevelik polom za žalski nogomet, ki je še enkrat dokazal, da je dober, samo pomagati mu je treba.«

T. VRABL

Z igro sem zadovoljen pa čeprav nekoliko škriplje še v obrambi. Do konca prvenstva bomo prikazali še več dobrih iger in potrdili, da nam doma raste nov rod perspektivnih hokejistov.«

Zmagi Kovinotehne in Zlatarne

V 2. kolu občinske sindikalne lige so hokejisti Kovinotehne presenetljivo, vendar zaslužno premagali Grofijo 7:5, Zlatarna pa Konus 7:2. Prosta je bila ekipa GD Lokovec.

MARJAN SORŠAK

Praznik v lepi rečički dolini

Člani strelske družine Rečica pri Laškem so izvedli družinsko tekmovalstvo za zlato puščico, kjer so nastopili skoraj vsi krajanji, katere je organizator razdelil v tri kategorije: pionirje, ženske in moške. Najboljši pionirji: Marko Novak, Robi Jakopič, Boštjan Šmerc, Vesna Lavrinc, Damjan Šmerc in ostali, ženske: Gabriela Jeran, Zora Lavrinc, Jožica Jeran, Majda Gozdnikar, Silva Miklavc itd. ter člani: Andrej Brunšek (tretja zapored osvojena družinska zlata puščica), Branko Goluh, Damjan Pader, Vinko Lavrinc, Stane Brečnik itd. Tisti, ki so izpolnili norme, bodo nastopili na občinskem prvenstvu za zlato puščico.

Malec in Kovinar znova odlična

V predzadnjem 8. kolu republiške lige vzhod so prijetno presenečenje pripravili strelci Kovinarja Štore, ki so zmagali na gostovanju v Hrastniku v postavi Dečman, Hočevar, Kočevar in Malec, ki je bil s 377 krogi daleč najboljši posameznik in najzaslužnejši za dragoceno zmago. Z njo so štorski strelci osvojili drugo mesto in se bodo v finalu med štirimi ekipami iz

obeh lig vzhod in zahod borili za naslov republiškega prvaka. Razočarani so Celjani, ki so na Gričku izgubili s SD Franc Lešnik-Vuk iz Hotinje vasi. Za Celjane so nastopili Seršen, B. in T. Jager ter Jeram.

V 2. republiški ligi vzhod je bil derbi v T. Velenju, kjer je Žalec premagal SD Mrož v postavi Pukmajster, Škodnik Smrkolj in Melanšek odličnih 373, medtem ko se je pri Mrožu izkazal samo. Trebše.

SD F. Štekljč iz Škofje vasi je nastopila v Straži in se z domačini borila neodločeno. S tem rezultatom so si strelci Škofje vasi povečali možnosti za obstanek v ligi.

V Reticci pri Laškem pa je bil dvoboj med domačini in Steklarjem iz Hrastnika. Domačini so nastopili v postavi Pader, Matek, Sašek in Brunšek, v ligi pa bodo verjetno osvojili 2. mesto za zmagovalcem Žalcem, ki bo prihodnjo sezono znova streljal v prvi republiški ligi.

TONE JAGER

Badminton v treh krajih

V celjski regiji je badminton najbolj razvit v Braslovčah, na Polzeli in pri Partizanu Gaberje v Celju. Tako so člani sekcije za badminton pri Partizanu Braslovče organizirali prijateljski dvoboj med SSD Polzela in SSD Braslovče v moški in ženski konkurenci. Pri ženskah je zmagala Simona Klokočevnik pred Alenko Kralj in Aleksandro Predovnik med moškimi pa K. Hanjšek pred R. Hanjšek in A. Galjotom, vsi Braslovče.

Za najmlajše v Gaberju

Med šolskimi počitnicami je Partizan Gaberje pripravil tečaj za ljubitelje badmintona, ki ga vodi državni prvak Sašo Zrnc. Tečaj je vsak dan od 25. januarja do 3. februarja od 16.30 do 17.30 v telovadnici srednje šole za eko-

Športna rekreacija lani v Celju

Prejšnji tork so se v dvorani Golovec zbrali športniki-rekreativci, ki so prejeli priznanja za uspehe, ki so jih dosegli v sindikalnih športnih igrah v preteklem letu. Bronaste oziroma srebrne plakete pa so prejeli udeleženci akcije »Celjski kerlic«, v katero se je lani vključilo več kot sto posameznikov. Srebrno plaketo je prejelo kar dvaintrideset udeležencev akcije, kar pomeni, da so se je udeležili že drugič zapored.

Po besedah Bogdana Povaleja, strokovnega tajnika pri ZTKO, je akcija Celjski kerlic uspela. V letu 1988 akcije ne bodo spreminjali in bo kot lani potekala v petih športnih panogah: hoja, tek, kolesarjenje, smučarski tek in plavanje. Tudi norme bodo enake. »V Celju je športna rekreacija dobro razvita. Pomanjkljivost je le v tem, da vedno nimamo vseh podatkov o tem, kaj se dogaja v posameznih delovnih organizacijah. Večje delovne organizacije namreč niso poslale internih poročil o tem, kaj so delali na področju rekreativne dejavnosti, zato priznanja, ki smo jih podelili na prireditvi »Telesna kultu-

ra 87« niso bila pravi odraz dela v letu 1987. Žal smo tekmovanja množičnosti morali prekiniti prav zaradi tega, ker je bil odziv slab in ker večina delovnih organizacij ni pošiljala poročil. V delovnih organizacijah rekreacija praktično zares leži na ramenih enega samega človeka in če je ta zaspal, delavci niso krivi. Zato

Celjski kerlic 87: bronasto plaketo (udeleženci, ki so v akciji sodelovali prvič) so prejeli Miran Vengust, Zoran Lipar, Črtomir Kos, Valentin Govek, Oton Planko, Drago Perkovič, Stane Odlazek (vsi Emo), Zdenka Slatav, Helena Umek, Cvetka Lukanc, Nevenka Lipovšek (vsi Cinkarna), Marjan Lorber, Tatjana Debeljak, Dragica Hliš, Milena Likovič (vsi Zdravstveni center), Franc Inkret, Marjan Bernjak (oba Klima), Martin Ojsteršek, Vojko Brežnik (oba Obnova), Željko Poljski (Avto Celje), Tatjana Bernjak (Tkanina), Vojko Dobovičnik (Komunala), Marija Speglič (Aero), Ivan Zaberl (UNZ), Elizabeta Poljski (Merx MPI); Srebrno plaketo (udeleženci, ki so v akciji sodelovali že drugič) so prejeli Vera Zupanc, Andrej Žnidar, Mitja Lamper, Ivan Ručigaj, Hinko Kožar, Slavko Kajtner, Štefan Gaberšek, Jože Ašenberger, Adi Vrečar, Tatjana Nezman, Darinka Spacapan (Cinkarna), Alojz Vehovar, Ečo Šepc, Janez Novak, Hubert Ravtar, Igor Goléman (PTD), Tomaž Polak, Blaž Črepinšek, Aco Ibrahimov, Igor Nuntič (Aero), Gorazd Lešničar, Terezija Jeršin, Tatjana Rizmal (Zdravstveni center), Marjan Kolar, Emil Hrnavač (Železarna) Emil Brečko (Komunala), Viktor Herle (Klima), Ivan Juhart (TDO Center), Srečko Audič (Emo), Edvard Stepišnik (Merx MPI), Jana Snoj (Merx potrošnik), Ervin Seršen (Gorenje).

moram reči, da nekateri rekreatorji svojega poslanstva ne opravljajo tako kot bi ga morali,« je povedal Bogdan Povalej.

Blaž Črepinšek, eden izmed udeležencev akcije Celjski kerlic: »Srebrna plaketa, ki sem jo prejel, mi pomeni veliko, kajti rekreacija je v današnjem času zelo pomembna. Celjski zrak nas duši; posebno takrat, kadar je megla, zato je vsak

trenutek prostega časa treba izkoristiti za rekreacijo. Akcija Celjski kerlic je dobro izpeljana, le včasih se mi zdi, da smo premalo obveščeni o tem, kdaj se bo odvijala kakšna panoga. Zato ne bi bilo slabo, če bi v bodoče še večkrat objavili datum in uro v časopisu in na radiu. Sam se z rekreacijo ukvarjam že od leta 1948, še iz šolskih let, ko smo tekmovali za Športni znak. Takrat nas je za to navdušil pokojni profesor Kokot. Tista tekmovanja so bila približno podobna današnjim tekmovanjem za Celjskega kerlica. Prosti čas izkoristim za obisk hribov. Vsako leto se

odločim, da bom nek vrh obiskal čim večkrat. Tako sem lani prehodil Celjsko kočo in Grmado kar stokrat, letos pa bom izbral kakšen drug hrib in ga bom poskušal osvojiti še večkrat.»

Rudi Štante, rekreator v Železarni Štore: »Da smo lani dosegli dobre rezultate, je zasluga vseh športnikov v Železarni. Pri nas imamo tudi izredno dobre razmere, saj imamo na voljo športne objekte, pa tudi vodilna struktura v Železarni ima posluš za rekreacijo. Železarna je bila pred leti tudi ena izmed prvih slovenskih delovnih organizacij, ki je imela zaposlenega rekreatorja, ki je skrbel za dobro počutje delavcev. V Železarni imamo dve vrsti rekreacije: tekmovalnega značaja, v katero so vključe-

ni zaposleni, ki so nekoliko bolj večiči v posameznih panogah, in množično, kjer tekmujejo po tozidih razne skupine delavcev. Nogomet, odbojka, košarka, balinanje, kegljanje, streljanje, ribolov in smučanje so najbolj popularne športne panoge v naši delovni organizaciji. Letos bi radi zadržali vsaj to kar smo imeli lani. Ne vemo še, koliko denarja naj bi bilo namenjenega rekreativni dejavnosti. Obljubili so nam, da bodo namenili približno toliko sredstev kot lani, vendar pa imamo pred drugimi delovnimi organizacijami to prednost, da imamo svoje športne objekte in da lahko s tem nekaj sredstev prihranimo.»

NATAŠA GERKEŠ
Foto: EDI MASNEC

Športnik leta pri šestnajstih

V dvorani Narodnega doma je bilo prejšnji ponedeljek živo. Športniki in športnice s Celjskega so se zbrali, da bi prejeli priznanja za delo v letu 1987 in, ne nazadnje, da bi pozdravili športnika in športnico leta. Kristine Jazbinšek ni bilo, zato je toliko večji aplavz pripadel šestnajstletnemu Gregorju Juraku, plavalcu Celjskega plavalnega kluba Klima Neptun. Gregor se je lani udeležil mladinskega evropskega prvenstva v plavanju in zasedel peto mesto, postal pa je tudi balkanski mladinski prvak.

Kljub komaj šestnajstim letom si je Gregor priplaval naslov najboljšega športnika, čeprav, kot je rekel sam, tega naslova ni pričakoval. »Nisem niti pričakoval, da me bodo izbrali v ožji krog, ker nisem poznal razmer v Celjskem športu, pomeni mi pa veliko, ker potrjuje moj vsakdanji trud, ko treniram.«

In kakšen je delovni dan Gregorja Juraka? »Zjutraj vstanem ob petih, nato nas avtobus odpelje na trening. Ob petnajst minut do šestih pričnemo skakati v vodo, nato plavamo do petnajst minut čez sedem, potem pa nas avtobus razvozi do šol. Po končanem poku pogledam malo v knjige, ob treh in deset minut se zopet odpravim na trening, ki se prične ob pol štirih. Treniram do šestih, včasih pa še dlje, po treningu pa sem navadno tako utrujen, da potrebujem kar

nekaj časa za odpočitek. Nato je na vrsti še učenje. V šoli me učitelji obravnavajo kot vse ostale dijake na Pedagoški srednji šoli. Opravičim se lahko samo, če sem bil v soboto in nedeljo na tekmovanju, če pa me v šoli ni ves teden, pa se lahko opravičim za dva ali tri dni.»

Takole poteka Gregorjev vsakdan že kar lepo število tednov in mesecev. Pa se tega nikoli ne naveliča, mu ni nikoli takšen tempo odveč? »Večkrat mi treningi presedajo, sploh kadar so le-ti zelo naporni, na pripravih na primer, tako da velikokrat pomislim, zakaj sploh treniram. V takih trenutkih sem popolnoma izgubljen. Krizo mi največkrat pomagajo prebroditi starši, včasih pa jo premagam tudi sam,« je priznal.

Mladi celjski plavalci že nekaj časa dosegajo vidne rezultate. Pa je to le odraz njihove prizadevnosti, nadarjenosti ali pa k temu pri-

pomorejo tudi dobri pogoji? »V Celju imamo dobre pogoje v zimski sezoni, vendar nimamo petdesetmetrskega pokritega bazena, zato moramo na pripravo izven Slovenije. Zelo slabe pogoje pa imamo poleti, ko se moramo na treninge voziti v Titovo Velenje. To seveda otežuje delo.»

Kljub precej slabim razmeram, ki vladajo v Celjskem plavalnem športu, pa očitno mladi plavalci lahko dosegajo lepe rezultate. Toda kako dolgo? Kako dolgo se bo na primer Gregor Jurak, če bo še v bodoče dosegal tako dobre rezultate, še vozil na treninge v Titovo Velenje, poleg tega pa mora obiskovati še srednjo šolo in se zato tudi precej učiti? Se bomo čez nekaj let zopet čudili in si zastavljali vprašanja o tem, kam plove celjski šport in kje končajo mladi, nadarjeni športniki?

NATAŠA GERKEŠ
Foto: EDI MASNEC

Blaž Črepinšek se je akcije Celjski kerlic udeležil že drugič in prejel srebrno plaketo.

Zadnja kasetna Marjana Smodeta »Zapoj mi stari muzikant« gre zelo dobro v prodajo, saj so prodali že okoli sto tisoč primerkov. Glasovanje za Lojtrco domačih bo letos nekoliko drugačno kot prejšnja leta. Razen bralcev časopisov bodo glasovale tudi žirije lokalnih radijskih postaj. ŠIK iz Titovega Velenja zadnje čase igra tako pogosto v tujini, da člani tega ansambla ne najdejo časa za nove posnetke. ŠKUC Ljubljana pripravlja nove nastope v okviru »priporočeni koncertov«. Prvi bo prav na slovenski kulturni praznik v Kulturnem domu Poljane. Nastopila pa bo skupina »Buga up«, ki jo sestavljajo ameriški, kanadski in francoski glasbeniki. Ljubljanska televizija je z novim letom štartala z novo narodnozabavno oddajo Videomeh. Za naslednjo, ki bo na sporedu 7. februarja, so posneli tudi eno od vaj Celjskega instrumentalnega kvinteta. Diskoteka Ciby iz Štor bo v nedeljo gostila ansambel Don Juan. Še ena iz sveta diskotek. V Rubinu Žalec bodo poslej namesto diskoteke imeli zopet bar. Roman Jurček pa si je za večje nastope izposloval Hmezdovo dvorano v Žalecu in kot prvi bo v njej gostoval ansambel Agropop.

Slovinci sramežljivo skrivamo narodnozabavno glasbo

Že več kot dvajset let zabavajo člani ansambla Vilija Petriča poslušalce širom po Sloveniji. Začeli so v šestdesetih letih, mnogo odrov so že obredili, mnogo ljubiteljev narodnozabavne glasbe so razveselili, njihov »zaščitni znak« pa je pevka Majda Renko.

V ansamblu nastopajo danes Vili Petrič, ki igra harmoniko (drugače pa igra pri radijskem simfoničnem orkestru tobrento), klarinetist je Valter Petrič, tobrentač Joško Jerina, kitarist Jani Martinc, Alojz Kristl igra bas kitaro in poje, Majda Renko pa je, kot smo že zapisali, pevka.

»Leta 1960, ko sem ustanovil ansambel, smo začeli štirje, kasneje smo zasedbo razširili. Približno takrat je nastal tudi ansambel Avsenik, od katerih sem jaz prevzel zasedbo, po drugi strani pa sem želel, kolikor se je dalo, delati še drugače. Vedel sem, da se da za isto zasedbo pisati drugačne viže, da se da drugače aranžersko oblikovati. Imeli smo izredno srečo, da smo imeli dobro pevko, to je Majda Renko, ki je

tudi moja žena. Ona je pojem dobrega petja na Slovenskem. Trenutno imam še enega dobrega vokalista, to je Jani Martinc. Vsi v našem ansamblu smo profesionalni glasbeniki, tako da imamo glasbo že dovolj v službah. Ampak, če nas kdo kam povabi, radi gremo. Lani smo se odpravili tudi čez mejo, v Avstrijo,« se je razgovoril Vili Petrič, ki je zelo simpatičen in skromen mož. O uspehih svojega ansambla govori stvarno in ne prevzetno, z grenkobo v glasu pa odgovarja na vprašanja o položaju slovenske narodnozabavne glasbe: »Na vseh plesih v Sloveniji ponujamo ljudem angleško, ameriško glasbo, našo, slovensko glasbo, pa le tu in tam sramežljivo zaigrajo. V bistvu bi se s to zvrstjo glasbe lahko šli tudi neke vrste turizem. Pogledajte samo Madžarsko! Če pride tja, ti bodo v restavracijah igrali madžarsko glasbo na uho in se je nihče ne sramuje. Pri nas pa igramo vse ostalo, slovenske muzike pa ne.«

Ker so vsi člani ansambla glasbeno izobraženi, dajo veli-

ko na kvaliteto. »Izdali smo že precej plošč, seveda pa manj kot drugi ansambli, ker se držim tega, da snemamo samo toliko, kolikor imamo dobre glasbe. Ne nazadnje bi lahko izdal vsak mesec ploščo, vendar to ni cilj. Treba je gledati, da je glasba dobra. Kmalu bomo izdali novo kaseto z naslovom »Še en liter«. V tej zvrsti glasbe je kvaliteta zelo pomembna. V ansamblih, ki so po znanju igranja instrumentov izredno kakovostni, igrajo vrhunsko. Včasih pa najdemo pri kakšnem čisto »levem« ansamblu tako vižo, da te tudi kot glasbenika dvigne in reče: »Glej, tako bi bilo treba! Jaz namreč gledam le na muziko. Tehnična dovršenost le ni bistvena. Tudi z manjšimi sredstvi se da igrati dobro glasbo.« Člani ansambla Vilija Petriča pa se po več kot dvajsetih letih še niso izpeli. Vili Petrič si tako kole zamišlja prihodnost ansambla: »V bodoče bom dodajal še nove melodije, ne bom pa več spreminjal zasedbe. Časi, ko sem eksperimentalni in dodajal ansamblu rogove, pa Hammond orgle, so mimo. Sedaj so na vrsti le še vedno nove viže.«

NATAŠA GERKEŠ
Foto: EDI MASNEC

Izletnik Celje

TOZD TURISTIČNA AGENCIJA, Stanetova 2
Tel. (063) 22-311, 21-533, 22-841, 23-051

Lestvici Radia Celje

Zabavne melodije:

1. SAMO MILIJON NAS JE - AGROPOP (6)
2. BRILLIANT DISGUISE - BRUCE SPRINGSTEEN (5)
3. ZDRAVLJICA - LAČNI FRANZ (4)
4. YOU WINN AGAIN - BEE GEES (7)
5. LOVE IN THE FIRST DEGREE - BANANARAMA (3)
6. OKRENI SE, IDI - NOVI FOSILI (10)
7. ANJA - PARNI VALJAK (4)
8. THEY DANCE ALONE (GUECA SOLO) - STING (3)
9. ONCE UPON A LONG AGO - PAUL McCARTNEY (2)
10. MARJETKA POČAKAJ DO PETKA - ČETRTRA DIMENZJA (5)

Lestvica zabavnih melodij je na sporedu Radia Celje vsako soboto ob 17.15 uri.

Domače melodije:

1. SAMO ENKRAT SE ŽIVI - AVSENIK (10)
2. JOŽETU - ZAJC (4)
3. POET LJUBEŽNI - SLAVČEK (9)
4. RODNA VAS - ŠTAJERSKIH 7 (4)
5. ŠE EN LITER - PETRIČ (5)
6. VSAKO VINO - DOBRO VINO - ALPSKI KVINTET (4)
7. EKS VELJA - KLAVŽAR (5)
8. VSI IMAMO ŽELJE - KLINC (6)
9. IMEJMO SE RADI - VINIČARJI (8)
10. NA SONČNI STRANI ALP - RUPAR (9)

Lestvica domačih melodij je na sporedu Radia Celje vsak ponedeljek ob 17.15 uri.

KUPON

lestvica zabavnih melodij

izvajalec

lestvica domačih melodij

izvajalec

ime in priimek

naslov

Nagrajenca: Mateja Glavnik, Polzela 22
Mojca Rozman, Jelovo 45, Radeče

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje,
Trg V. kongresa 3a, 63000 Celje
Vsakič nagrada - velika plošča, ki jo izžrebanci izberejo
v prodajalni MELODJA v Celju.

Hmezd - AGRINA
TOZD MALOPRODAJA ŽALEC

bodeči NOVI TEDNIK

Za vsak primer

Marsikje so že bili naši vodilni – zdaj gre do še v Vatikan.

Kaj hočemo – treba je izkoristiti vse možnosti.

Pravijo, da smo pri nas končno le prenehali s priznavanjem borcev za nazaj.

Seveda – mi bolj potrebujemo take borce za naprej.

LE KAKO BO KAJ S KAKŠNIMI VESTMI – KO SE RAZČISTI VSE Z OBRESTMI!

Žalski P

V Žalcu so se končno le odločili, da bodo resno začeli s prestrukturiranjem gospodarstva. Toda ob tem nekateri le še sprašujejo, zakaj zdaj, ko jim gre slabo – zakaj ne bi počakali boljših časov.

Očitno je še tudi v tej občini nekaj optimistov.

(Le) malo povezana naslova

Vse poti peljejo v Prisljni dopust

BOGRAD, LJUBLJA, vinskoga partnerija. V času se- no le včas.

Brez pomote

Pravijo, da so stvari v šmarskem kmetijskem kombinatu krenile tako dobro, da bodo v njem verjetno kmalu odpravili ukrep družbenega varstva.

Upajmo, da si tega kdo do ne bo razlagal širše: da kmetijstvo ni več potrebno družbene skrbi!

Zaskrbljujoče

V zdravstvu se obetajo veliko večji prispevki bolnikov – najhuje pa bo v zobozdravstvu. Tako se lahko črnooglede napovedi nekaterih, da ne bo kaj dati pod zob, uresničijo na drugačen način.

V usta bo kaj dati, a ne pod zobe – ker jih ne bo.

Nekaj koristnega

V Gorenju imajo že nekaj časa akcijo z naslovom: predlagaj nekaj koristnega.

Potrošniki pravijo, da je njihov zadnji najkoristnejši predlog tisti, ko so predlagali prodajo na kredit in s popustom.

Za letošnji slovenski kulturni praznik, naj bi se vsa naša mladež naučila Zdravljico.

Mnogo pa bo tudi takih, ki bodo tudi ob tem prazniku le nazdravljali.

Pogled naprej

V zreškem Uniorju so že lani kupili računalnik. Toda očitno so že ob nakupu gledali naprej.

To je namreč računalnik, ki »ima v sebi« tudi vse za potrebe občine.

Ostreje

Za nedovoljen ribolov smo pri nas pripravili ostreje kazni. Nič pa nam ni znanega o tem, če bomo ostreje nastopali tudi proti takim, ki ribarijo v kalnem.

Ni dovolj, da nas zadevajo že številni pretresi. Zda so se nas lotili še pravi potresi.

Pastirji so takoj povedali, da so videli otroci čudnega dečka, ki je prišel k ognju. Otroci pa so zbežali, in ko so se vrnili do ognja, je deček izgubil in z njim vred repa iz žerjavice.

Radovan je obstrmel ob tej povesti in se razveselil.

»Jutri me vedete do ognja in potem ga poiščemo. Če mi pomorete, ha, srečo vam začaram med živino, da vam bodo kotile ovcé po troje mladičev, krave po dva, kozé pa kakor zajklje! To vam napravi čarodej, če dobimo dečka!«

Pastirji so se klanjali do tal Radovanu, ženske so mu ponujale dojenca, da zaroti z njih zlobne uroke, moške so se mu nudili v službo, ga gredo do Hema in čez z njim iskat dečka.

Radovan je zadovoljno legel na ovčjo kožo.

Pred zarjo se je zbralo vse selo in spremljalo godca k ognju, kjer se je bila pojavila Ljubinica. Od ondod so se razkropili po gozdu in iskali konjskih sledi. Po kratkem se je oglasilo veselo hukanje, vsi so se okrenili za glasom in Radovan je potrdil, da je tod jezdil njegov sinček.

Vsa tolpa jo je udrla po sledi, ki se je v gozdu gubila in le tu in tam je zlomljena suhljad pokazala smer Ljubinici. Čine ježe. Ali divjim prebivalcem svobodne narave ni ušel noben sled. Kosali so se med seboj, kdo ga prvi najde. Zakaj vsakdo je želel od čarodeja čim največ sreče za živino. Radovan je ponosno jezdil za njimi, izpregovoril zdaj pa zdaj modro besedo, pohvalil vsakega, ki je našel sled in napovedal nedosežno bogastvo, ki ga pričara v čredo.

Blizu poldneva pa se razleže po gozdu žalosten vek. Od vseh strani so drli pastirji proti kraju, kjer se je oglasilo vekanje. Tudi Radovan je spodbodel konja in drl skozi goščo. Ko je došel na mesto, so zijali z razprtimi ustmi divjaki na tla in kazali z rokami na ostanke jermenov, sedla, oglodanih kosti, razmetanih daleč nao krog.

FRAN SALEŠKI-FINŽGAR

54

II. del

Pod svobodnim soncem

Radovan je užival čast in slavo in strežbo z visoko dostojnostjo. Buča se mu je neprenehoma polnila z vinom, njegov jezik je govoril čuda ošuplim Hunom, da je godec skrivoma razmišljal o sebi, od kod zajema njegova pamet to nedosežno modrost. Zakaj odkar cestuje po črni grudi, še nikdar ni lagal s tako izvirnostjo kakor ta trenutek. Njegovo veselje je kipel do roba in čez v pozno noč. Samo ena, edina kaplja ga je kalila: Napil bi se bil rad dosita, pa si ni upal. Trikrat se je ugriznil v jezik do krvi, ker je na pol vinjen hotel blekniti nepremišljeno besedo. Zato se je dostojanstveno zahvalil popolnoči in omenil mimogrede Balambaku:

»Bridko mi je, ker moram žaliti tvoje gostoljubje in odkloniti vino. Toda, če je mogoče popraviti žalitev, uklonim se in dovolim, da obesi meh vina na sedlo mojemu konju!«

Takoj sta privlekla dva Huna rejen meh in ga privezala na Radovanovega konja.

Godec je legal ob konju v travo in težko čakal zarje. S prvim svitom se je ozrl potuhnjeno na speči tabor, zlezal v sedlo, pobobnal z veliko slastjo po napetem mehu in oddirjal skozi sotesko.

Zaljubljen sam v svojo modrost in veliko ukano, je zibal z glavo in gonil ob hribu, dokler ni prišel do kraja, ki mu ga je opisala Alanka. Tam je ustavil, zlezal s konja in iskal sledu v travi. Kmalu je izsledil vtiske zavihnjenega kopita, premeril je nekaj korakov in določil natančno smer, kamor je krenila Ljubinica. Nato se je lotil vina in golcal kakor riba, če jo vržeš s suhega nazaj v vodo.

»Na bogove, da ima kravjerepnik tako pijačo! Edina dobra lastnost, ki se drži tega smrdljivca. Na Peruna, da se mu ognem in mu prizanesem, če se srečava. Zato, ker sem se tako pokrepčal ob njegovih troških.«

Skrbno je zavezal meh, ga pritrdil varno ob sedlo in oddirjal po stepi.

Sonce je pripekalo, vino ga je kuhalo in rad bi bil legel za grm. »Toda ne boš,« je preudaril. »Če držiš srečo za rep, ga ne izpuščaj! Sicer ne dobiš glave.«

Vztrajno je jahal ves dan. V mokro zemljo vtisnjena trava mu je bila zanesljiv kažipot. Še prd nočjo je došel do suhe struge in našel cajnico, ki jo je bila Ljubinica v strahu popustila na tleh.

»Njeno brašno,« je vzradovano pogledal godec s konja. Skobalil se je iz sedla in segel po cajnici. Zagoma-

zelo je od mrčesa, ki se je naletel krog jedi. Radovan je iztrepal oglodano jed v travo, cajnico pa je vzel s seboj.

»Zakaj je popustila brašno? Nerazumljivo! Morda jo je kdo pregnal. Pastirji so od besa. Če jo je kdo napal? Sirotka. Boj se Radovana, kdor si se drznil! Prekletstvo tvojim pasjim obistim! Pretipljem te!«

Godrnjal je nejevoljno in se kretal in zibal po travi in iskal sledov. Razgrnil je bičje in ril skozi do struge. V ilovici je zasledil vtisnjene stopinje konja in Ljubinice. Starec se je sklonil k drobni nožici, ki je bila vdrt v blato. S prsti je tipal po obrisih, kakor bi božal živo nogo.

»Revica, sirotka, golobičica drobna, oj, Radovan gre za teboj! Le dobro se drži; Še dva dni. Dobim te. Zakaj moj nos poseka pasji smrček, če hočem, seveda. Za vsakogar bi se sledil po stepah kakor volk za izgubljeno ovco, toda zate – prisegel sem.«

Za godcem je priril do mlake konj in srebal skozi stisnjene zobe gosto kalužo.

»Le napoji se! Tudi ona je napajala konja in sebe. Jaz pa ne pijem take vode. Še čista studenčnica mi nikoli ni koristila. Obleži mi v želodcu kakor kamen.«

Počakal je konja, da se je napil, ga zavrnil nato iz struge in previdno snel z njega meh.

Ko se je nalokal vina in zavezal meh, se je obližnil po širokih ustnicah in ponavljal hvalo Tunjušu.

»Čudno! Ni ga garjevca na svetu, da bi ne imel dobre lastnosti. Celo Tunjuš ni brez nje. Kakor sem sklenil, tako se zgodi: prizanesem ti zaradi vina!«

Ko je natovoril meh, se je ozrl po soncu in po krajini.

»Do ljudi moram pred nočjo! Ne bojim se volkov, ampak ne ljubi se mi nocoj, da bi se pretepala s pasjimi čeljustmi.«

Pogledal je še enkrat po sledu in zdirjal ob strugi proti jugu. Ko se je zmračilo, je bil v pastirskem selu. Utaboril se je predrzno in pogumno ob ognju, kjer so pekli večerjo. Spočetka so ga mračno gledali divji obrazi mešanice Obrov, Herulov in Slovenov. Toda Radovan je dobro poznal ta ljudstva. Očaral jih je z veliko zgovornostjo in modrostjo. Obrazi so se ujasnili in pastirji so stregli miroljubnemu gostu, kakor bi prišel mednje knez ali sam obrski kakan. Celu njegovemu konju so dali snop še neomlačenega ječmena. Ko se je dodobra ugnezdil in pregnal vsak sum, je začel poizvedovati po Ljubinici. Pravil je, da je zablodil njegov sinček, ki bo velik pevec in čarodej, in da ga išče.

ZRCALO

Riše Bori Zupančič

KOVINSKA INDUSTRIJA VRANSKO p.o.
63305 VRANSKO

Proizvodni program:

1. Kotli na tekoča goriva in plin moči od 0,15 do 7 MW
2. Kotlarne na lesne odpadke in žagovino (suho-mokro) od 0,15-7 MW (od pnevmatskega transporta – silosa doziranja – zgorevanja do dimnika)
3. Trajnožarni kotli za centralno ogrevanje moči od 7-10 KW
4. Naprave za uporabo odpadne toplote in sežig
5. Trajnožarni štedilniki za centralno ogrevanje od 7-100KW
6. Sobne peči – kamini, moči od 3-75KW
7. Ekonom kotli (brzoparilniki) velikosti do 220 litrov
8. Kotli za žganjekuho
9. Odsesovalne in odpraševalne naprave
10. Kovinske konstrukcije in procesna oprema
11. Hidrofori in škripci za ladje

TV SPORED

NEDELJA, 31. 1.

7.50-23.35 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 8.05 VIDEO STRANI; 8.20 ŽIV ŽAV; 9.15 SUPER STARA MAMA, ponovitev 13. dela angleške otroške serije; 9.40 PROPAGANDNA ODDAJA; 9.50 Morzine: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU - VELESALOM (M), prenos 1. teka; 10.25 Maribor: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU - SLALOM (Z), prenos 1. teka; 11.30 PROPAGANDNA ODDAJA; 11.40 DOMAČI ANSAMBLI - ANSAMBEL RŽ; 12.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 12.20 Morzine: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU - VELESALOM (M), prenos 2. teka; 13.10 Maribor: SVETOVNI POKAL V ALPSKEM SMUČANJU - SLALOM (Z), prenos 2. teka; 14.00 VIDEO STRANI; 14.00 M. Laurence: VRNITEV V PARADIŽ, ponovitev 14. dela avstralske nadaljevanke; 15.00 J. Janicki-A. Mularczyk: HIŠA, 11. - zadnji del poljske nadaljevanke; 16.35 SLOVENSKI LJUDSKI PLESI, folklorna oddaja; 17.05 PRISLUHNI MO TIŠINI; 17.45 TV KAVARNA; 18.45 RISANKA; 18.55 VIDEO STRANI; 19.00 VREME; 19.01 KRATEK FILM; 19.16 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.19 TV OKNO; 19.24 ZRNO; 19.28 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.59 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 M. Vitezović: VUK KARADŽIĆ, 13. del nadaljevanke TV Beograd; 21.05 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.10 ZDRAVO; 22.40 DP V NAMIZNEM TENISU, reportaža z Jesenic; 23.10 VIDEO STRANI

Oddajniki II. TV mreže:

8.55 POROČILA; 9.00 DANES ZA JUTRI in POTI SLAVE, ameriški film; 12.00 KMETIJSKA ODDAJA TV SARAJEVO (samo za LJ 2) (do 13.00); ... ŠPORTNO-ZABAVNO POPOLDNE, Titograd: DP V ROKOMETU - BUDUČNOST - JEDINSTVO, Trebevič: EP V BOBU ČETVEROSEDU; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 DOBA NEGOTOVOSTI, poljudnoznanstveni film; 20.45 POROČILA; 21.00 MALI KONCERT; 21.15 ŠPORTNI PREGLED (do 22.15) OPOMBA: 14.50 LJ emitira PESEM DANAŠNJEGA TRENUTKA, glasbeno oddajo (tudi za JRT 1)

PONEDELJEK, 1. 2.

8.45-13.55 in 17.00-22.45 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 9.00 ZIMSKI POČITNIŠKI SPORED; 9.05 BISKVITKI; 9.30 KAM, KJE, KAKO MED POČITNICAMI; 9.40 OGRŹENI PANDE, poljudnoznanstveni film; 10.05 RISANKA; 10.10 EX LIBRIS: Petdesete s T. Domiceljem; 11.15 OTROCI ROCKA; 12.20 DVORNI NORČEK, ameriški film (do 13.55); 17.15 VIDEO STRANI; 17.30 RADOVEDNI TAČEK: Stol; 17.45 SOBA 405, otroška serija TV Beograd, 5. del; 18.15 POTOPIŠI IN REPORTAŽE; 18.45 RISANKA; 18.55 VIDEO STRANI; 19.00 VREME; 19.01 OBZORNİK; 19.13 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.19 TV OKNO; 19.24 ZRNO; 19.28 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.59 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 J. Krantz: MISTRALOVA HČI, 5. del ameriške nadaljevanke; 21.00 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.05 DINAR; 21.45 TV DNEVNIK; 22.00 KONCERT KITARISTA TOMAŽA RAJTERIČA, glasbena oddaja; 22.30 VIDEO STRANI

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK; 17.30 OTROŠKA ODDAJA; 18.00 BEOGRAJSKI TV PROGRAM; 18.55 PREMOR (samo za LJ 2); 19.00 INDIREKT, oddaja o športu; 19.30 TV DNEVNIK; 20.00 UMETNIŠKI VEČER: POLDE BIBIČ IN «LUKA D» (samo za LJ 2); 22.40 GLASBENA ODDAJA (samo za LJ 2); 23.10 KRONIKA FESTA (do 00.10)

TOREK, 2. 2.

8.45-14.35 in 17.05-23.10 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 9.00 ZIMSKI POČITNIŠKI SPORED; 9.05 BISKVITKI; 9.30 KAM, KJE, KAKO MED POČITNICAMI; 9.40 TUJCI NAŠEGA PLANETA; 10.05 RISANKA; 10.10 EX LIBRIS: O vinu in vinarstvu; 11.20 ENAJSTA ŠOLA, 2.; 12.10 OTROCI ROCKA; 12.35 CYRANO DE BERGERAC, ameriški risani film (do 14.35); 17.20 VIDEO STRANI; 17.35 PAMET JE BOLJŠA KOT ŽAMET: Jabolčnik; 17.45 EX LIBRIS, ponovitev 1. oddaje; 18.45 RISANKA; 18.55 VIDEO STRANI; 19.00 VREME; 19.01 OBZOR-

NIK; 19.13 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.19 TV OKNO; 19.24 ZRNO; 19.28 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.59 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 I.S. Turgenjev: ZATIŠJE, sovjetska drama, 1. del; 21.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.15 OSMI DAN, oddaja o kulturi; 21.55 TV DNEVNIK; 22.10 VIDEO GODBA; 22.55 VIDEO STRANI (do 23.10)

SREDA, 3. 2.

8.45-13.55 in 16.35-23.55 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 9.00 ZIMSKI POČITNIŠKI SPORED; 9.05 BISKVITKI; 9.30 KAM, KJE, KAKO MED POČITNICAMI; 9.40 NEMOGOČI PTIČ; 10.05 RISANKA; 10.10 EX LIBRIS: Koncert v Portorožu; 11.25 ENAJSTA ŠOLA, 3.; 12.15 OTROCI ROCKA; 12.40 DECKA IN VRABČKI, japonski film (do 13.55); 16.50 VIDEO STRANI; 17.05 ZBIS: RIŠEM SONCE; 17.20 L. Suhodolčan: FIGOLE-FAGOLE, 2. del predstave SLG Celje; 18.15 NADARJENI OTROCI: GLASBA JE RES LEPA, poljudnoznanstvena serija; 18.45 RISANKA; 18.55 VIDEO STRANI; 19.00 VREME; 19.01 OBZORNİK; 19.13 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.19 TV OKNO; 19.24 DOBRO JE VEDETI; 19.28 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.59 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 FILM TEDNA: NEBEŠKA VRATA, ameriški film; 22.25 TV DNEVNIK; 22.40 PROPAGANDNA ODDAJA; 22.45 DP V ALPSKEM SMUČANJU - SMUK (M + Ž), posnetek iz Maribora; 23.00 PLESNI NOKTURNO: Samota; 23.10 DOKUMENTARNA TV IGRA, POZDRAV IZ...; 23.40 VIDEO STRANI

ČETRTEK, 4. 2.

8.45-14.15 in 17.00-23.55 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 9.00 ZIMSKI POČITNIŠKI SPORED; 9.05 BISKVITKI; 9.30 KAM, KJE, KAKO MED POČITNICAMI; 9.40 ČUDOVIT PTIČ JE PELIKAN; 10.05 RISANKA; 10.10 EX LIBRIS: O Arnoldu Tovorniku; 11.15 ENAJSTA ŠOLA 4.; 12.25 OTROCI ROCKA; 12.50 KRIK DIVJINE, kanadski film (do 14.15); 17.15 VIDEO STRANI; 17.30 PISMA IZ TV KLOBUKA; 18.15 SLOVENSKI LJUDSKI PLESI: Primorska; 18.45 RISANKA; 18.55 VIDEO STRANI; 19.00 VREME; 19.01 OBZORNİK; 19.13 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.19 TV OKNO; 19.24 DOBRO JE VEDETI; 19.28 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.59 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.05 TEDNIK; 21.05 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.10 T. Kennedy-Martin: NA ROBU TEME, 3. del angleške nadaljevanke; 21.15 ZMAGOSLAVJE ZAHODNE CIVILIZACIJE, 5. del dokumentarne serije; 22.10 TV DNEVNIK; 22.25 DP V ALPSKEM SMUČANJU - SUPERVELESALOM (M + Ž), posnetek iz Maribora; 22.45 JUBILEJNA TEVETKA; 23.45 VIDEO STRANI (do 23.55)

PETEK, 5. 2.

8.45-14.05 in 17.05-00.20 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 9.00 ZIMSKI POČITNIŠKI SPORED; 9.05 BISKVITKI; 9.30 KAM, KJE, MED POČITNICAMI; 9.40 DOTIK METULJEV, poljudnoznanstveni film; 10.10 RISANKA; 10.15 EX LIBRIS: Rezbarstvo; 11.20 STUDIO JE VAŠ; 12.30 LASSIE - NOV ZAČETEK, ameriški film (do 14.05); 17.20 VIDEO STRANI; 17.35 KLJUČKEVE DOGODIVŠČINE: Ključek kot pestunja, 24. del; 17.50 GRIZLI ADAMS, 1. del ameriške serije; 18.15 R. BOŠKOVIČ: DUBROVČAN IN SVETOVLAN; 18.45 RISANKA; 18.55 VIDEO STRANI; 19.00 VREME; 19.01 OBZORNİK; 19.13 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.19 TV OKNO; 19.24 DOBRO JE VEDETI; 19.28 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.55 VREME; 19.59 ZRCALO TEDNA; 20.14 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.20 J. Jakes: SEVER IN JUG, 19. del ameriške nadaljevanke; 21.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 21.15 ZMAGOSLAVJE ZAHODNE CIVILIZACIJE, 5. del dokumentarne serije; 22.10 TV DNEVNIK; 22.25 DP V ALPSKEM SMUČANJU - VELESALOM (Z), posnetek iz Mežice; 22.35 GOSPOD ABEL, francoski film; 00.50 VIDEO STRANI (do 00.20)

SOBOTA, 6. 2.

7.35-12.25 in 15.35-01.05 TELETEKST RTV LJUBLJANA; 7.50 VIDEO STRANI; 8.05 RADOVEDNI TAČEK: Stol; 8.20 PAMET JE BOLJŠA KOT ŽAMET: Jabolčnik; 8.30 Z BESEDO IN SLIKO: Rišem sonce; 8.45 SOBA 405, 5. del serije TV Beograd; 9.15 EX-LIBRIS M&M, ponovitev 1. oddaje; 10.15 PISMA IZ TV KLOBUKA; 11.00 SLOVENSKI LJUDSKI PLESI: PRIMORSKA; 11.30 DINAR, ponovitev; 12.10 VIDEO STRANI (do 12.25); 15.35 VIDEO STRANI; 15.50 DOGODIVŠČINE NA OTOČKIH, sovjetski film; 17.00 Reka: KOŠARKA - JUGOSLOVANSKI POKAL - JUGOPLASTIKA: PARTIZAN, v odmoru...; 18.25 DA NE BI BOLELO: KONTRACEPCIJA; 18.45 RISANKA; 18.55 VIDEO STRANI; 19.00 VREME; 19.01 KNJIGA; 19.11 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.16 TV OKNO; 19.24 ZRNO; 19.28 PROPAGANDNA ODDAJA; 19.30 TV DNEVNIK; 19.51 VREME;

19.55 NAŠ UTRIP; 20.10 PROPAGANDNA ODDAJA; 20.15 SOBOTNI VEČER: ZREBANJE 3x3; 21.00 M. Laurence: VRNITEV V PARADIŽ, 15. del avstralske nadaljevanke; 22.45 TV DNEVNIK; 23.00 DP V SMUČANJU - VELESALOM (M) posnetek iz Mežice; 23.10 NESPOSOBNA STRAST, avstralski film; 00.50 VIDEO STRANI

Oddajniki II. TV mreže:

14.35 KAKO BITI SKUPAJ; 15.05 GOSPODAR PRSTANOV, ameriški mladinski film; 16.35 KAPELSKI KRESOVI, dramska serija; 17.35 OBTOŽENI VOLK, predstava za otroke; 18.40 DALLAS, ameriška nadaljevanke; 19.30 TV DNEVNIK; 20.15 GLASBENI VEČER: R. Wagner: TRISTAN IN IZOLDA, opera; 21.35 POROČILA; 21.50 VINODOLSKI ZAKONIK, oddaja iz kulture; 22.20 ŠPORTNI SOBOTA; 22.50 KRONIKA FESTA (do 23.50)

RADIO CELJE

Četrtek, 28. 1.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.15 Počitniški program, 10.00 Poročila, 10.40 Srečanje z leti; Popoldanski spored: 14.00 Napoved, informacije, 15.00 Poročila, obvestila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Kronika, 17.00 V živo «Ustavne spremembe» 18.00 Zaključek sporeda.

Petek, 29. 1.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.20 Petkov mozaič (vmes ob 10.00 poročila in 10.10 Žveplometer); Popoldanski spored: 14.00 Napoved, informacije, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Šport na koncu tedna, 17.00 Kronika, 17.30 Turizem nas bogati, 18.00 Zaključek sporeda.

Sobota, 30. 1.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.15 Dopoldne z varno, 9.20 Kuharski kotichek, 10.00 Poročila, 10.15 Koledar prireditelj, 10.30 Filmski sprehodi; Popoldanski spored: 14.00 Napoved, informacije, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 18.00 Zaključek sporeda.

Nedelja, 31. 1.: 9.00 Napoved, informacije, 9.10 Poročila, 9.30 Obvestila, 10.00 Onkraj srebrne črte, 11.00 Žveplometer, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.15 Literarni utrinek, 12.30 iz domačih logov, 13.00 Poročila, 13.05 Čestitke in pozdravi.

Ponedeljek, 1. 2.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.15 Počitniški program, 10.00 Poročila; Popoldanski spored: 14.00 Napoved, informacije, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica domačih melodij, 17.45 Športni pregled, 18.00 Zaključek sporeda.

Torek, 2. 2.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.15 Počitniški program, 10.10 Poročila; Popoldanski spored: 14.00 Napoved, informacije, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.30 Naši zbori, 18.00 Zaključek sporeda.

Sreda, 3. 2.: 8.00 Poročila, obvestila, 8.15 Počitniški program, 10.00 Poročila, in ob 10.15 Koledar prireditelj; Popoldanski spored: 14.00 Napoved, informacije, 15.00 Poročila, 15.30 Dogodki in odmevi, 16.00 Čestitke in pozdravi, 16.30 Rezerviran čas, 17.00 Kronika, 17.30 Za mlade, 18.00 Zaključek sporeda.

Radio Celje oddaja na UKW frekvenci 100,3Mhz in na srednjem valu 963Khz.

SODBA
V IMENU LJUDSTVA!

Temeljno sodišče v Celju, Enota v Celju je v senatu pod predsedstvom sodnice Irene SAGADIN in sodnikov porotnikov Ivana Drogenika in Danice Hribernik, kot članov senata, ob sodelovanju zapisničarice Darje Krajnc, v gospodarsko-kazenski zadevi zoper obt. pravno osebo SOZD HMEZAD, DO AGRINA, TOZD Maloprodaja in odgovorno osebo RAZBORSEK Martina, zaradi gospodarskega prestopka po 1. odst. 37. člena Zakona o temeljnih poslovanja OZD na področju blagovnega prometa in storitev v blagovnem prometu ter o sistemu ukrepov, s katerimi se preprečuje spodbopavanje enotnosti jugoslovanskega trga na tem področju, po obtožnem predlogu TJT v Celju, Enote v Celju, opr. št. K1-I 236/85 z dne 20. 11. 1985, v navzočnosti predstavnika obt. pravne osebe SAVINEK Marka, odgovorne osebe RAZBORSEK Martina ter nam. TJT Celje Irene DOBRAVC, na javni glavni obravnavi dne 11. 6. 1987

razsodilo:

I. Obt. pravna oseba SOZD HEMZAD, DO AGRINA, TOZD Maloprodaja

je prekršila določilo 4. točke II. odstavka 16. člena ter III. do V. odstavka 16. člena Zakona o temeljnih poslovanja OZD na področju blagovnega prometa in storitev v blagovnem prometu ter o sistemu ukrepov, s katerimi se preprečuje spodbopavanje enotnosti jugoslovanskega trga na tem področju s tem, da je dne 30. 3. 1984 kupcu GUMILAR Štefanu vsaj molče postavila pogoj za prodajo prikolicice NRP 16-16, da vnaprej plača znesek 210.000 din, pri čemer je določila rok za dobavo blaga maja ali junija 1984, na to pa maja 1984 zahtevala, da doplača še 40.000 din, po dobavi prikolicice dne 25. 7. 1984 pa mu od zneska 250.000 din ni obračunala 7,5% obresti, v znesku 5266 din,

torej je storila dejanje špekulacije v prometu blaga.

II. Obd. odgovorna oseba RAZBORSEK Martin,

stan. Jagorče 13/a, p. Laško, Slovenec, drž. SFRJ, ekonomist, zaposlen pri Sloveniji avto, DO Avtoimpex v Ljubljani, kot referent v zunanji trgovini v OD 250.000 din, že kaznovan za gospodarske prestopke, v drugem postopku pri tuk. sodišču, je kot vodja TOZD Maloprodaja odgovoren za v točki I. opisano kršitev, ker ni poskrbel, da bi kupec GUMILAR Štefan pri dobavi prikolicice dobil izplačane ustrezne obresti. S tem sta storila obd. pravna in obd. odgovorna oseba vsak gospodarski prestopok po 1. odstavku 37. člena Zakona o temeljnih poslovanja OZD na področju blagovnega prometa in storitev v blagovnem prometu ter o sistemu ukrepov s katerimi se preprečuje spodbopavanje enotnosti jugoslovanskega trga na tem področju in se

obsodita:

I. Obd. pravna oseba SOZD HMEZAD, DO AGRINA, TOZD Maloprodaja

po I. odstavku 37. člena Zakona o temeljnih poslovanja OZD na področju blagovnega prometa in storitev v blagovnem prometu ter o sistemu ukrepov s katerimi se preprečuje spodbopavanje enotnosti jugoslovanskega trga na tem področju na denarno kazen 250.000 (dvestopetdeset-tisoč) din,

plačljive v roku 15 dni po pravnomočnosti sodbe.

II. Obd. odgovorna oseba RAZBORSEK Martin,

po II. odstavku 37. člena Zakona o temeljnih poslovanja OZD na področju blagovnega prometa in storitev v blagovnem prometu ter o sistemu ukrepov s katerimi se preprečuje spodbopavanje enotnosti jugoslovanskega trga na tem področju na

denarno kazen 20.000 (dvajsettisoč) din,

plačljive v roku enega meseca po pravnomočnosti sodbe.

III. Po čl. 39. Zakona o temeljnih poslovanja OZD na področju blagovnega prometa in storitev v blagovnem prometu ter o sistemu ukrepov s katerimi se preprečuje spodbopavanje enotnosti jugoslovanskega trga na tem področju v zvezi s čl. 31 in 33. Zakona o gospodarskih prestopkih se obd. pravni in odgovorni osebi izreče varstveni ukrep javne objave sodbe v izvelčku v Novem tedniku.

IV. Obd. pravna oseba je dolžna plačati stroške gospodarsko-kazenskega postopka in sicer povprečnino v znesku 120.000 din.

Obrazložitev:

Obdolženca sta zanikala storitev očitane-ga gospodarskega prestopka.

V zakonu o temeljnih poslovanja OZD na področju blagovnega prometa in storitev v blagovnem prometu ter o sistemu ukrepov s katerimi se preprečuje spodbopavanje enotnosti jugoslovanskega trga na tem področju (v nadaljevanju Zakona o blagovnem prometu) je v 4. točki določeno, da stori OZD špekulacijo v blagovnem prometu zlasti če izrecno ali molče kupcu kot pogoj za prodajo blaga, da mu vnaprej plača določeni denarni znesek, po dobavi blaga pa mu pri dokončnem obračunu ne prizna oz. ne obračuna ustreznih obresti od plačanega zneska. Z ustreznimi obrestmi pa so po III. odstavku tega člena mišljene vsaj tolikšne obresti, kolikšne banke plačujejo občanom za hranilne vloge na vpogled oz. vsaj tolikšne obresti kolikšne banke dajejo za sredstva deponirana na vpogled na žiro računi, če so kupci organizacije združenega dela in druge pravne osebe. Ta obveznost plačevanja ustreznih obresti se nanaša tudi na plačane akontacije in jih OZD niso dolžne plačati le, če blago dobavijo v 15 dneh od kupčevega plačila.

Po oceni vseh izvedenih dokazov je sodišče kot nesporno ugotovilo, da je obt. pravna oseba dne 30. 3. 1984 v Blagovnici Hmezad - Poslovni enoti obd. pravne ose-

be prodala prikolicico RNP 16-6 z odloženim rokom dobave, za katero je kupec takrat plačal znesek 210.000 din, nato pa dne 18. 6. 1984 še 40.000 din, prikolicica pa mu je bila dostavljena šele 25. 7. 1984, ne da bi mu bile pri tem obračunane in izplačane obresti. Te je obd. pravna oseba kupcu izplačala po pisni zahtevi kupca šele v novembru 1985. Zato je obd. pravna oseba kršila citirana določila zakona o blagovnem prometu in storila gospodarski prestopok, ki je sankcioniran po I. odstavku 37. člena istega zakona.

Za storitev tega gospodarskega prestopka je kot odgovorna oseba odgovoren Razboršek Martin vodja TOZD maloprodaje pri obt. pravni osebi, ki je med drugim dolžan organizirati in uskladiti delovni proces v skladu z internimi in externimi predpisi. Sodišče mu očita storitev dejanja z event. naklepom. Po členu 10 ZGP je za prestopok odgovorna tudi pravna oseba, saj je do njega prišlo z ravnanjem njene odgovorne osebe.

V Zakonu o blagovnem prometu je za ta gospodarski prestopok predpisana za pravno osebo denarno kazen od 20.000 do 1.000.000 din, za odgovorno osebo pa od 3000 do 30.000 din. Posebnih olajševalnih okoliščin pri obt. pravni osebi sodišče ni našlo, pri odgovorni osebi pa je upoštevalo skrb za družino. Kot obteževalne okoliščine je pri obeh obdolženih upoštevalo, da je bilo dejanje storjeno na škodo kupca, predvsem pa visoko stopnjo družbene nevarnosti tega dejanja ter dejstvo, da sta oba že bila kaznovana za gospodarski prestopok.

Pri odmeri kazni je upoštevalo tudi gospodarsko moč pravne osebe in premoženjske razmere odgovorne osebe.

Izrek o varstvenem ukrepu temelji na določilu člena 39 Zakona o blagovnem prometu v zvezi s členom 31 in 33 Zakona o gospodarskih prestopkih. Povprečnina pa na določilo člena 98 v zvezi s členom 60 ZGP.

Temeljno sodišče v Celju Enota v Celju dne 11. 6. 1987

Predsednica senata: Irena Sagadin

GREMO V KINO

KINO UNION
Od 28. do 31. 1.: PIRAMIDA STRAHU – ameriški film
Od 1. 2. naprej: ONA HOČE NAJBOLJŠE – ameriški film

KINO MALI UNION
Do 30. 1.: LJUBEZEN V RIU – ameriški film
Od 1. 2. naprej: POD VULKANOM – ameriški film

KINO METROPOL
Od 28. do 31. 1.: VELIKA GNEČA V KITAJSKI ČETR-TI – ameriški film
Od 1. 2. naprej: MUHA – ameriški film

Matineje ob 10.00 uri
28. in 30. 1.: POLICIJSKA AKADEMLJA II. del – ameriški film
29. 1. in 1. 2.: ONA HOČE NAJBOLJŠE – ameriški film
2. 2.: OBRAČUN NA ZLATI JADRNICI – italijanski film
3. 2.: SKRIVNOST ČUDEŽ-NEGA GRMA – ameriški risani film

KINO DOM
Od 28. do 31. 1.: KOMAN-DOS – ameriški film
Od 1. 2. naprej: ČISTO PRA-VI GUSAR – slovenski film
Od 1. 2. naprej: DOMISELNI MORILEC – ameriški film

KINO VOJNIK
31. 1. – matineja: ČISTO PRAVI GUSAR – slovenski film
31. 1.: LINK – ameriški film

KINO LJUBEČNA
30. 1.: LINK – ameriški film

KINO ŠTORE
29. 1.: LINK – ameriški film

KINO ŽALEC
28. 1.: ŽENSKA Z RDEČIM KLOBUKOM – ameriški film
29. 1.: BESNI FANTJE
30. 1.: ŽANDARJI IN ŽAN-DARKE – francoski film
31. 1.: BESNI FANTJE

KINO PREBOLD
28. 1.: DRUGA ŽIKINA DI-NASTIJA – jugoslovanski film
29. 1.: OREL PRAVICE – ameriški film
31. 1.: BERLINSKA AFERA

KINO POLZELA
28. 1.: BERLINSKA AFERA
30. 1.: ŽENSKA Z RDEČIM KLOBUKOM – ameriški film
31. 1.: OREL PRAVICE – ameriški film

KINO LIBOJE
30. 1.: BESNI FANTJE

KINO GRIZE
31. 1.: ŽANDARJI IN ŽAN-DARKE – francoski film

KINO VRANSKO
31. 1.: ŽENSKA Z RDEČIM KLOBUKOM – ameriški film

REDNI KINO TITOVO VELENJE
28. in 29. 1.: KUŠTRAVE PO-ŠASTI – ameriški film
30. in 31. 1.: ZALJUBLJENA MELODY – nemški film
1. 2.: LABORATORIJ ZLO-ČINA – italijanski film
2. 2.: SUPER AGENTA – ita-lijanski film
3. 2.: VRNITEV TRINITE – italijanski film
V rednem kinu v Titovem Velenju pričenjajo z nočnimi predstavami erotičnih fil-mov. Na sporedu bodo vsak petek ob 22. uri, otrokom in mladoletnim osebam ogled

filmov ne bodo dovolili. Jutri bodo ob 22. uri vrteli nemški film VROČE NOČI JOSEFI-NE MUCENBACHER.

KINO DOM KULTURE
1. 2.: V programu filmskega gledališča bodo vrteli ameriški film BEAT STREET.

KINO ŠOŠTANJ
30. 1.: VROČA CECILJA – francoski film
31. 1.: KUŠTRAVE POŠA-STI – ameriški film
1. 2.: ZALJUBLJENA ME-LODY – nemški film
3. 2.: SUPER AGENTA – ita-lijanski film

KINO ŠMARTNO OB PAKI
29. 1.: ZALJUBLJENA ME-LODY – nemški film
2. 2.: VRNITEV TRINITE – italijanski film

KINO KONOVO
3. 2.: SUPER AGENTA – ita-lijanski film

KINO DOM MOZIRJE
28. 1.: PLESALCI IZ PRVE VRSTE – ameriški film
30. in 31. 1.: MOJA AFRIKA – ameriški film
2. 2.: SMRTNOSNI LASER – ameriški film

KINO JELKA NAZARJE
30. in 31. 1.: MESO IN KRI – ameriški film
3. 2.: LOČITEV ZA DOLO-ČEN ČAS – jugoslovanski film

POČITNIŠKI SPORED – KINO MOZIRJE
29. 1.: SMRKCI – ameriški risani film
1. 2.: UČNA LETA IZUMI-TELJA POLŽA – slovenski film
3. 2.: POVEST O DOBRIH LJUDEH – slovenski film

POČITNIŠKI SPORED KINO NAZARJE
30. 1.: SMRKCI – ameriški risani film

KINO ŠENTJUR
30. in 31. 1.: PET ZMAJEVIH KREMLJEV – hongkonški film

KINO ŠMARJE PRI JELŠAH
28. in 29. 1.: HITRONOGI KOLESARJI – ameriški film
30. in 31. 1.: KLOŠAR IZ BE-VERLY HILLSA – ameriški film

KINO ROGAŠKA SLATINA
28. in 29. 1.: MOJSTER IN KREMNA REZINA – jugo-slovanski film
29. in 30. 1.: HUDA PAPRI-KA – ameriški film – NOČNI KINO
30. in 31. 1.: NOČ KOMETOV – ameriški film

KINO SLOVENSKE KONJICE
28. 1.: ELIMINATOR – ame-riški film
29. 1.: SUŽNJA GREHA – italijansko-ameriški film
30. in 31. 1.: ODHOD BOJEV-NIKOV BRONXA – ameriški film

KINO LAŠKO
27. in 28. 1.: ISKALCI – ame-riški akcijski film
30. in 31. 1.: ZAKON MOLKA – ameriški akcijski film in POLICAJ Z BEVERLY HILLSA – ameriška kome-dija

KINO RADEČE
31. 1.: MASKA – ameriški film

ZAHVALA

V 77. letu je došlo srce našega dragega

JOŽETA KRULEC

iz Prekorij 15, Škofja vas

Vsem sosedom, prijateljem in sodelavcem, ki ste v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami in ga v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot, iskrena hvala.

Prisrčna hvala delovnim kolektivom KOVINOTEHNA CELJE, TE-KO CELJE, ASTRA (Čevlji) CELJE, ETOL-IFF CELJE, ZS TRIGLAV CELJE, Ribiški družini Celje, Lovski družini »KAJUH« Šmartno v Rožni dolini.

Posebej se zahvaljujemo pevskega zboru iz Vojnika za zapete žalostinke, govorniku KS Škofja vas VINKU ISKRAČU in LD Šmartno v R.d., OTMARJU ODARJU za poslovlne besede ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči:

žena Fanika, sinova Vanči in Lojzi, hčere Minka, Marinka, Kristina, Angelca in Stanka – z družinami

ZAHVALA

Ob boleči izgubi nepozabne drage žene, mame, stare mame

TEREZIJE ROJC

roj. Kuder iz Žalca, Kardeljeva 23

se iskreno zahvaljujemo predstojniku gastro oddelka Celjske bolnišnice Petru Dr.med.Vovšku, dr.med.Jurkoviču, dr.Med.Grilu in dr.med.Glavniku, glavni sestri Pavli Brežnikovi in vsem ostalemu osebju oddelka za lajšanje boleznin in vsem, ki ste darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Posebna hvala duhovnikom za izrečene ganljive besede, gotovljskim pevcem za odpete žalostinke, kolektivu ONA-ON za udeležbo na pogrebu in vsem, ki ste nam izrekli sožalje.

Mož Ivan, hčerki Milica, Ljuba z družinami, vnuki: Igor z ženo Mileno, Gregor, Andrej, Erik, Ricard in Viljem.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, brata, strica in dedija

FRANCA BELAKA

iz Zadobrove 86

se iskreno zahvaljujemo za pomoč vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami, nam izrazili sožalje, podarili cvetje in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Prisrčna hvala medicinskemu osebju poškodbeno intenzivnega oddelka.

Posebna hvala dr.RADU PILIHU in dr.MAJDI BIZJAK. Hvala DO EMO CELJE, DO LJUBEČNA, TDO Center Celje, združenju ZB NOV, Krajevni skupnosti Škofja vas, pevskega zboru iz Vojnika za zapete žalostinke, godbi na pihala EMO CELJE, govornikom za tople poslovlne besede ter duhovniku za opravljen obred.

Vsem in vsakomur še enkrat prisrčna hvala.

Žalujoči:

VSI NJEGOVI

ZAHVALA

Pretresena ob nenadni izgubi najinega

JANKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spoštovali in cenili ter ga v tako velikem številu spremili k preranemu grobu. Posebna hvala KUMPERGERJEVIM in Jožetu GOBCU za izkazano pomoč in pozornost.

Ohranite ga v lepe in trajnem spominu!

ŠTEFKA, DUŠAN

ZAHVALA

Zapustil nas je dobri mož, ata in dedek

AVGUST OFENTAVŠEK

iz Tomaža nad Vojnikom

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in vsem, ki so sočustvovali z nami v težkih trenutkih. Hvala za darovano cvetje in ostalo, izrečeno sožalje ter številno spremstvo na zadnji poti.

Zahvala tudi kolektivu Prevoznništva in sodelavcem Aera – obrata AC za vence.

Prisrčna hvala zdravniškemu osebju internega oddelka v Celju in Topolšici za zdravniško pomoč, pevcem iz Ljubecne, duhovnikom za lepo opravljen obred in govorniku KS za poslovlne besede.

Žalujoči:

Vsi njegovi

V SPOMIN

Zemljica mila, kaj si storila, zakaj si dobro srce in pridne roke našega očeta prekrila.

29. januarja mineva 10 let odkar nas je mnogo prezgodaj zapustil dragi mož in skrbni oče

STANKO VERDEV

iz Ponikve pri Žalcu

Z bolečino v srcu se te spominjamo. Vsem sorodnikom in znancem, ki obiskujete njegov grob in prižigate svečke prisrčna hvala.

Žalujoči njegovi najdražji.

SPOMIN

Minilo je pol leta odkar naju je zapustila draga, zlata, nepozabna žena in mama. Zaman je bil tvoj trud, vsi dnevi huđega trpljenja – bolezen je bila močnejša od življenja

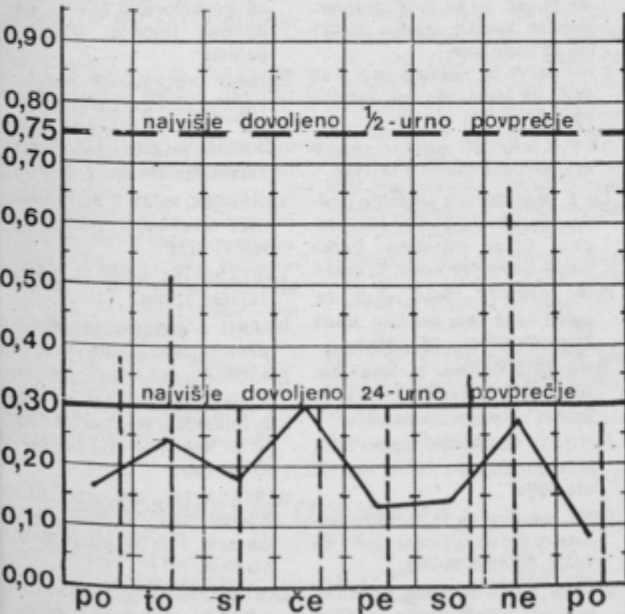
LOJZKA KLAJNE

iz Laškega

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki postojite ob njenem grobu, darujete cvetje in prižigate lučke.

ŽALUJOČA:

MOŽ FRANJO IN SIN FRANC z družino.

Zrak v Celju

V preteklem tednu je bila onesnaženost zraka z SO₂ v Celju relativno nizka. 24-urne in 1/2-urne povprečne koncentracije SO₂ v zraku niso presegle najvišjih dovoljenih mej. Najvišjo 24-urno povprečje smo izmerili v četrtek in sicer 0,30 mg SO₂/m³ zraka. Najvišje 1/2-urno povprečje SO₂ v zraku pa smo v preteklem tednu izmerili v nedeljo med 11.00 in 11.30 in sicer 0,67 mg SO₂/m³ zraka.

PRODAM

stanovanja

NOVO trosobno stanovanje v Žalcu prodam. Šifra: BLOK.

V CENTRU ŽALCA prodam takoj vseljivo stanovanje - 21 m², centralna kurjava. Telefon po 19. uri (063) 714-731.

akustični aparati
- glasbila

VIDEOREKORDER, popolnoma nov, prodam. Telefon 778-052.

PRENOSNI radiokasetofon Hitachi (42 W, ločljivi zvočniki, equalizer) prodam. Telefon 33-614.

SYNTHESIZER »Korg« Poly six prodam. Telefon 28-586.

VIDEOREKORDER SHARP prodam. Telefon 27-856.

STOLP Hitachi prodam (nasproti kovinarske šole). Franc Zupanc, Kovinarska 2, Štore.

TELEVIZOR TELEFUNKEN, pal color, stereo, teletext, star 5 mesecev, prodam. Ogleđ vsak dan od 15. do 19. ure. Novak, Nušičeva 14, stanovanje 5.

VIDEOREKORDER Fisher VB 7500 prodam. Telefon 31-836 zvečer.

PRENOSNI črnobeli TV prodam. Pokličite telefon 26-846 po 20. uri.

posest

ZIDANICO v bližini Zdravilišča Laško prodam. Cena 13 milijonov. Telefon 32-027.

HIŠO in 2 ha obdelovalne zemlje - voda, elektrika (3 faze), centralna, velika delavnica, primerne za obrt, prodam ali menjam za enako ali podobno ob železnici. Ponudbe pod SAVINJSKA DOLINA.

HIŠO zgrajeno do prve plošče z vrtom prodam ali zamenjam za trosobno stanovanje ali starejšo hišo v Žalcu ali na relaciji Petrovče-Šempeter. Vse ostalo po dogovoru. Jože Marn, Gotovlje 39, Žalec.

8 km IZ CELJA prodam parcelo s hišo zgrajeno do prve plošče, voda in elektrika. Kamnik, Ronkova 9, Celje.

1641 m² ZEMLJE, primerno za vikend, prodam. Gradišče 3 pri Ljubčani, telefon 21-120-488 Marjan.

ZEMLJIŠČE za vikende cca 9000 m² prodam, menjam za rabljen avto. Telefon 34-666 Korez.

PARCELO v izmeri 55 a prodam na sončni legi, 10 km iz Celja. Informacije dopoldan 776-311 int. 58.

POLOVICO HIŠE z vrtom na Otoku prodam. Ponudbe pod: OB SAVINJI.

V OKOLICI CELJA prodam staro hišo z velikim zidanim gospodskim poslopjem, ki ima vodo in

trofazni tok. Šifra: PRIMERNO ZA OBRT.

STANOVANJSKO HIŠO prodam. Mariborska 24a, Celje.

ENO ALI DVE PARCELI za vikend prodam. Stanko Koštomaj, Šentjungert pri Šmartnem v Rožni dolini.

ZAZIDLJIVO PARCELO 2000 m² v okolici Vranskega prodam. Rudi Cigler, Polzela 209.

PARCELO 1300 m² z lokacijskim dovoljenjem v bližini Šentjurja prodam. Stane Horjak, Badovinčeva 2 (Debro), Laško.

DVOJČEK v izgradnji, pokrit in zastekljen, 100 m² stanovanjske površine, prodam v Šentjurju. Telefon 741-181.

HIŠO DVOJČEK v Celju, solidno grajeno, centralna, garaža, vrt, telefon, smer Ljubljanska cesta, prodam za gotovino. Ponudbe na Novi tednik pod šifro: TAKOJ VSELJIVO.

BLIZU ATOMSKIH TOPLIC prodam gradbeno parcelo 800 m², elektrika in voda na parceli. Cena po dogovoru. Ivica Kunšič, Selski vrh 13, Loče pri Poljčanah.

gradbeni material

SIPOREX 25 x 30 x 60, plošča (nosilci polnila), korita-žlebi za hlev - glina prodam. Drago Pfeifer, Podvin 5, Polzeja, telefon 721-318 med 6. in 7. uro.

oprema

BAR (šank) s 3 stoli ugodno prodam. Telefon 31-836 zvečer.

KOTNO SEDEŽNO garnituro prodam. Muhič, Pod kostanji 24, Celje.

ZELO ugodno prodam spalnico in jedilnico, oboje odlično ohranjeno. Telefon 853-145 med 17. in 19. uro.

NOVO KUHINJO prodam. Telefon 821-090.

RABLJENO dnevno sobo, hladilnik in pralni stroj Gorenje prodam. Telefon 776-222.

TROSED in dva fotelja za 40 SM prodam. Ogleđ možen po 13. uri vsak dan. Marija Mastnak, Ulica Valentina Orožna 8a, Šentjur.

SKRINJO GORENJE 2101, malo rabljeno, prodam za 200.000 din. Vengust, Prežihova 44, Celje.

PLINSKI štedilnik in plin. pečica, hladilnik Gorenje, vse staro 3 leta, prodam. Telefon 21-636.

SEDEŽNO GARNITURO in italijansko otroški voziček ugodno prodam. Telefon 26-568.

RABLJEN HLADILNIK Gorenje 130 I prodam zaradi nakupa večjega. Cena 12 M. Telefon 712-422.

NOVO SKRINJO 100 I prodam. Ivan Gobec, Vrbno 31 b, Šentjur.

TRAJNOŽARNO in plinsko peč, dobro ohranjeno, prodam. Jurhar, Medlog 44.

RABLJEN pralni stroj Gorenje poceni prodam. Hrovat. Telefon 821-682.

PRALNI STROJ EI NIŠ, star 4 leta, prodam. Telefon 26-119.

SEDEŽNO GARNITURO, odlično ohranjeno (kavčpostelja, dva fotelja, podnožnik, prodam. Možno na posojilo. Telefon 741-306 zvečer.

OTROŠKO POSTELJICO-zibelko prodam. Gorica 17a, Polšak.

PRALNI STROJ Gorenje generalno obnovljen prodam. Ivan Mihič, Podlog 36, Šempeter v Savinjski dolini.

ELEKTRIČNE škarje za tekstil in taine obloge, nove, ugodno prodam in starejši črnobeli TV z novim ekranom. Kranjc, Valentinčeva 39, Laško.

HLADILNIK GORENJE 170 I prodam. Telefon 714-223.

PEČ PLINSKO in 3 KW termoakumulacijsko prodam. Telefon 714-223.

OTROŠKO POSTELJICO z jogljem (do dveh let) prodam. Telefon popoldan 063 31-542.

ZAMRZOVALNO SKRINJO prodam. Telefon 36-869.

KUHINJSKI JEDILNI kot in črnobeli TV Gorenje po ugodni ceni prodam. Fric, Prebold 100. Telefon 722-086 popoldne.

ŠEST MESECEV staro omaro regal, višina 2.40 m, dolžina 3.20 m, prodam. Dam na 3-4 obroke. Informacije popoldan na telefon 063 741-270.

PRALNI STROJ Gorenje, 14 programov, star leto dni, malo rabljen, prodam za 380.000 Telefon 856-318.

350 L zamrzovalno skrinjo LTH ugodno prodam. Pavel Ocvirk, Japljeva 25, Celje.

MALO RABLEN štedilnik Gorenje na trdo gorivo ter staro spalnico ugodno prodam. Ogleđ popoldan. Franc Jager, Vrbno 17, Šentjur.

ELEKTRIČNI ŠTEDILNIK, dodatni hladilnik jedilni kot, pomivalno mizo, kredenco, omaro, kavč, vse ugodno poceni, prodam. Breg 24, Pozela.

motorna vozila

MALO KARAMBOLIRANO školjko Jugo 55 A prodam. Telefon 741-439.

F 126 komplet ali po delih prodam. Telefon 831-621 int. 33.

WARTBURG caravan, letnik 1974, reg. do 28. 1. 88, prodam. Cena po dogovoru. Stanko Ločnikar, Trnovlje pri Socki 11, Strmec.

ZASTAVO 850, letnik 81, prodam. Informacije po telefonu 36-604.

JEEP VILUŠ z diesel motorjem prodam. Telefon 0601 81-954 popoldan.

TAM 6500 kiper, letnik 1976, prodam za 500 SM. Kovačič, Lesično 26 a.

KOSILNICO BCS diesel prodam po ugodni ceni, staro eno leto. Slavko Božnik, Lemberg 26, Strmec.

TRAKTOR ZETOR 4712 v obnovljenem stanju ugodno prodam. Frideo Lah, Šmarje pri Jelšah 140.

NOV PLUG, enobrazdni, obračalni, za traktor Tomo Vinkovič, po zelo ugodni ceni prodam. Štefan Bercko, Ločen dol 24, Rogaška Slatina.

TRAKTORSKO KABINO, plug, škropilnico in zadnje gume s platišči poceni prodam. Habot, Studence 45 b; blizu glavne ceste za T. Velenje.

Z 750, reg. do novembra 88, prodam za 58 M. Telefon 821-688.

INVALIDSKI AVTO BMW ISETA prodam. Ivan Vidmar, Gornja vas 86, Prebold.

NOVE ROKE za Yugo in Z 101 prodam. Telefon 711-276 zvečer.

IMV COMBI 2200 D, 5 oseb in tovor, prodam. Drago Pfeifer, Podvin 5, Polzela, telefon 721-318 med 6. in 7. uro.

MOTOR APN 6, skoraj nov, prodam. Ogleđ možen vsak dan. Marko Strojanshek, Braslovce 9.

ZASTAVO 750, 74, obnovljen, reg. do decembra 88, prodam. Kodre, Polzela 232.

VW 1200, letnik 1975, prevoženih 67.000 km, reg. do 15. januarja 1989 in Z 750, registriran do 28. 5. 1988, oba dobro ohranjena,

vsak dan kaj novega

VELIKA IZBIRA:

smuči, vezi, smučarskih čevljev in drugih pripomočkov za smučanje.

PRI NAKUPU:

koles, tekstilnih izdelkov, bele tehnike, akustike, šivalnih strojev in še posebej pohištva

UGODNOSTI PRI PLAČILU.

Dostava na dom po želji kupca.

v veleblagovnici **nama** Zalec in Prodajnem centru Levece

Popravljam

pralne stroje in štedilnike Gorenje

na območju Savinjske doline. Naročila sprejemam na telefon 25-187 ali na naslov Toni Kitek, Servis gospodinjstkih aparatov, Kasaze 107 g, Petrovče.

GOLF D, letnik 84, prodam. Telefon (063) 721-129 od 16. do 18. ure.

KARAMBOLIRAN RITMO 65, letnik 80, prodam. Telefon 34-306 od 16. do 20. ure.

RENAULT 4, karamboliran zad po delih prodam. Matjaž Rez Ločica 24, Polzela.

Z 101 C, letnik 1981, in GOLF letnik 1978, prodam. Šolinc, Z teče 1, Šentjur pri Celju.

JUGO 55, letnik 1984, prodam. Telefon 741-802.

ŠKODO v voznem stanju za rezervne dele, letnik 1975, cena 200.000 din, prodam. Ogleđ v Kidričevju 6, Celje.

FIAT 126, 40.000 km prevoženih, karamboliran, po delih prodam. Telefon 36-924 popoldan.

OKLEP in nosilec MF za Jawo 350 starejši tip po ugodni ceni prodam. Miakar, Šmiklavž 4d, Celje.

PO UGODNI CENI prodam Passat LS 1300, letnik 1984, zadnji pokrov malo karamboliran. Telefon 063-35-046.

R 4 TL, letnik 82, prodam. Zorin, Prešernova 7, Celje po 14. uri.

TOVORNI AVTO Zastava 640, letnik 78, reg. do 22. 9. 88, prodam. Bogdan Kopitar telefon 33-421 int. 48 dopoldan.

Z 101, letnik 86, menjam za R 4 ali Jugo 45 staro dve leti. Telefon 23-579.

R 4 TLS, letnik 81, pravkar registriran, prodam. Telefon 741-181.

126 E, star dve leti, dodatno izoliran, garažiran, 15.500 km, prodam. Ogleđ popoldan. Darko Sukič, Savinjska cesta 5, Žalec.

OPEL KADETT 1200, letnik 79, ogleđ vsak dan, prodam. Irena Železnik, Strmca 86, Laško.

GOLF JX dizel, star 15 mesecev, 14.000 km, moder, prodam. Jože Železnik, Laško, Strmca 86.

AVTO CITROEN GS, letnik 1972, prodam. Telefon 264-17 od 15. ure dalje.

BMW, registracija 14. 1. 1989, prodam. V račun vzamem vozilo do 1,5 M. Telefon 34-749.

R 4 TLS, letnik 1978, reg. do februarja, cena 70 M, prodam. Kličiče popoldan 21-516.

TG Buldožer 50 v dobrem stanju prodam za 200.000 din z nekaj rezervnimi deli. Franc Založnik, Selce 2, Strmec pri Vojniku.

126 P, letnik 1980, reg. avgust 1988, poškodovan, prodam. Informacije dopoldan 741-343 Kladnik.

servis

SLAVKO DEBELAK
Prešernova 8
PTUJ 62 250

izolacije

če vam zamrzovalna skrinja toči, rosi ali od zunaj ledeni, se vam priporočam! Popravilo na vašem domu, 4-letna garancija z uvoženimi materiali

tel. (dopol. - zvečer) (062) 775 335

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje
TOZD Trgovina gostinstvo Mozirje
Komisija za delovna razmerja

objavlja prosta dela in naloge

vodja DE Obrtna kooperacija

Poleg splošnih pogojev zahtevamo končano višjo ali najmanj srednjo šolo ekonomske, komercialne, strojne ali lesne stroke z dvoletnimi oz. triletnimi delovnimi izkušnjami na odgovornih delih, vsaj pasivno znanje nemškega ali angleškega jezika in vozniški izpit B kategorije.

Poskusno delo je tri mesece.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev najkandidati dostavijo do 7. februarja 1988 kadrovske službi naslovne zadruga.

Izbira bo opravljena v roku 10 dni po poteku oglasa in bodo o rezultatih izbire kandidati pisno obveščeni.

MERX

ŠAVINJSKI MAGAZIN
ŽALEC

na vsakogar nekaj

LJUBITELJI DOBRIH JEDI NE ZAMUDITE

DNEVOV PIZZ

V RESTAVRACIJI BLAGOVNICE POLZELA

Od 2. do 5. februarja 1988

PIZZA ŠTUDENT

PIZZA BLAGOVNICA

PIZZA SADNA

PIZZA PIKANT

K VSAKI PIZZI VAM PODARI SLOVIN, TOZD ŽALEC COCA-COLO!

SIMCO 1301 S, rabljen, registriran do junija 88, potreben manjšega popravila, prodam. Cena zelo ugodna. Ogled vsak dan od 15. ure dalje. Franc Lavbič, Miloša Zidanška 9, Šentjur.

PRIKOLICO za osebni avto, Tomos Avtomatik ugodno prodam. Telefon popoldan 33-960.

VEČJO KOLIČINO sladkega sena in detelje prodam. Marija Kovač, Proseniško 40, Šentjur pri Celju.

DVA PARA železnih stopnic, dolžine 2.12 m, ugodno prodam. Medlog 21, Celje.

DVE GUMI s platišči 155/12 za Kadetta B prodam. Telefon 821-090.

SUŠILNICO za les za (5 m³) prodam. Telefon (063) 28-160 v nedeljo od 13. do 15. ure in 2 m³ lesa, smreka, rezan 5 cm.

1 t betonskega železa 10 Ø po 400 din prodam. Franc Založnik, Selce 2, Strmec pri Vojniku.

ZRAČNO PUŠKO Anschütz prodam. Telefon (063) 730-933, 730-943 od 7. do 14. ure.

GLOBOK otroški voziček Tribuna, smuči dolžine 160 in 180 cm z avtomati, ter pancarje št. 37 prodam. Milica Gorenšek, Vojnik, Škoflekova 4.

GARAŽO v Škapinovi ulici ugodno prodam. Informacije telefon 35-713.

SEMENSKI KROMPIR desire, sejalnica za vrtnice prodam. Drago Pfeifer, Podvin 5, Polzela. Telefon samo med 6. in 7. uro 721-318.

KUPIM

STANOVANJE, staro, neveljivo, v Celju ali Zalcu, kupim. Ponudbe pod šifro: 422.

ZA LADO 1200 Standard kupim sprednji pokrov in hladilnik. Telefon 36-928.

KABINO UNIVERZAL 445 DT kupim. Anti Košir, Lokarje 2 a, Šentjur.

STAREJŠO HIŠO za rušenje z 1 ha zemlje ali parcelo za gradnjo na dostopnem kraju v bližini Laškega kupim. Šifra: SONČNA LEGA.

MANJŠO HIŠO na deželi v ravnini v okolici Celja kupim. Šifra: NOVI DOM.

STANOVANJA

ZAMENJAM dvosobno stanovanje s centralno za manjše. Ogled v ponedeljek popoldan. Selčan, Tomšičev trg 8.

MLAD par nujno išče stanovanje v okolici Celja. Telefon 778-086.

MLADA samska uslužbenka najame opremljeno sobo. Nudi lahko pomoč v gospodinjstvu. Šifra: SAVINJSKA DOLINA-ŽALEC-CELJE.

ZAPOSLENA DELAVKA išče najemno stanovanje v Celju. Šifra: 1. FEBRUAR.

ZAPOSILITEV

POTREBUJEMO pomoč pri čiščenju prostorov v stanovanjski hiši v neposredni bližini Celja. Pokličite na telefon Celje 27-554.

HONORARNO delo nudimo komunikativnim osebam. Telefon (063) 39-058.

IŠČEM žensko za varstvo enoletnega otroka v Laškem. Ponudbe pod: NUJNO.

ZAPOSILIM strojnika na Buldožerju TG75C. Marija Kovač, Proseniško 40, Šentjur pri Celju.

RAZNO

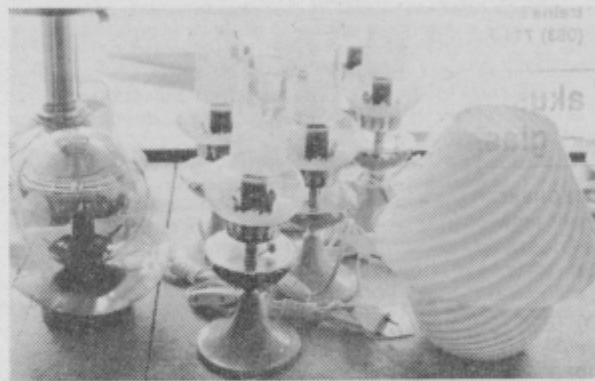
IZVAJALCA zidarskih del iščem. Telefon 28-944.

Poiščite v...

TEHNIKI

Si lahko zamislite stanovanje brez namizne svetilke? Ne morete? To je nujen del pohištva, ki ima poleg praktične uporabe tudi estetsko vrednost. Običite TEHNIKO in ne boste razočarani.

kovinotehna tozd tehnična trgovina

IŠČEMO mlačjo upokojenko ali študentko za varstvo dveh otrok na našem domu. Gologranc, Celje, Mariborska 70, telefon 35-016, nastop takoj.

STE iz Celja, ostareli brez naslednikov, potrebni pomoči? Ogledati se pod šifro: »POMOČ«.

KITARISTI POZOR! Bi se radi naučili igrati klasično kitaro? Ali morda katero drugo vrsto (po želji) glasbe s pomočjo kitare? Ponudbe pod šifro: PROFESIONALC.

50 m² pokritega prostora z elektriko v Celju ali okolici potrebujem za mirno dejavnost. Lahkočasno. Telefon 28-944.

ROLETE vseh vrst in barv izdelujem in montiram. Telefon 33-275.

ROLETE plastične in lesene izdelujemo, montiramo ter zapiramo balkone. Telefon 27-742, 27-225.

V POPOLDANSKEM času popravilam pipe, ventile in izplakovalne WC kotličke. Čas in kraj obiska sporočite na telefon 28-650 med 12. in 14. uro.

ROLETE plastične in lesene, izdelujemo in montiramo v vseh izvedbah. Telefon 24-296.

KMETOVALCI. Popravilam vse vrste motornih žag in drugo kmetijsko mehanizacijo. Popravila kmetijske mehanizacije Pavel Ocvirk, Japljeva 25, Celje.

DOBRO plačilo nudimo upokojenki, ki bi v dopoldanskem času pomagala starejši osebi. Informacije 36-218.

ROJSTVA

Celje
Rojenih je bilo 26 dečkov in 32 deklic.

POROKE

Celje
Poročilo se je 7 parov: Rajko JEROVŠEK in Dušanka GOSTOJ, oba iz Celja, Janez SKAMEN iz Dobrove in Danijela JOST iz Svetelke, Peter TOFANT iz Kompol in Nives ORTER iz Škofje vasi, Alojz ROBNIK in Nadja KOROŠEC, oba iz Celja, Ivan PUŠNIK iz Dobrne in Irena KOCIJANČIČ iz Prekorja.

Velenje
Poročili so se: Matej KUGONIČ, elektrotehnik iz Topolšice in Brigita POTOČNIK, konfekcionarka z Topolšice.

Žalec
Poročila sta se: Franc ŽGANK iz Griž in Ivica POZNIČ iz Kasaz.

SMRTI

Celje
Umrli so: Jože DEVETAK, 54, Gradišče, Srečko POLAJZER, 52, Polzela, Franc ROJČ, 72, Štore, Franc BELAK, 61, Zadobrova, Milan ZUPANEK, 75, Celje, Jože KRULEC, 76, Prekorje, Ana GREGORC, 51, Žalec

Bezenškovo Bukovje, Janez KOLAR, 68, Lindek, Jožefa HUDOKMET, 91, Celje, Franciška DROFELNIK, 84, Žiče, Ema RATMAJER, 79, Celje, Alojz GOLEŽ, 75, Platinovec, Marija BOBNIČ, 79, Debro, Janko ULAGA, 51, Štore, Miroslava PLANINŠEK, 36, Šmatevž.

Šentjur pri Celju
Umrli so: Anton HROVAT, 79, iz Primoža, Albert GRACNER, 58, iz Brda, Terezija NADOŠAN, 77, iz Beograda, Julijana GABER, 72, iz Marije Dobja, Anton FIDLER, 85, iz Boletine, Marija KOLANDER, 86, iz Hotunja.

Šmarje pri Jelšah
Umrli so: Jožefa JAGODIČ, 89, iz Rjavice, Vincenc FIDLER, 66, Sp. Gabernik, Jožef VREČKO, 81, Šmarje pri Jelšah.

Velenje
Umrli so: Štefan POZNIČ, upokojenec iz Šoštanja, Anton ŠTEHARNIK, Upokojenec iz Tolstega vrha pri Ravnah, Marija KOTNIK, upokojenka z Florjana, Avgust OFENTAVŠEK, kmetovalec iz Tomaža, Neža KAŠ, upokojenka iz Gaberka, Neža ADRINJEK, upokojenka iz Kasaz.

Žalec
Umrli so: Marija ZLATEČNIK, 98, inv. upokojenka iz Polzele, Anton, Jelen, 74, socialni podpiranec, iz Založ, Jovo MAČINKOVIČ, 34, delavec iz Kasaz.

TRŽNICA

Dražji krompir, zelje in hruške

Celjsko tržnico v teh dneh obnavljajo oziroma gre za redno vzdrževanje. Vso bodo očistili in železni skelet prepletkali z zeleno barvo, ki bo takšna, kot zeleni obrabi kupcev pri vse dražjih pridelkih. Krompir se je vzadnjem času podražil od 400-500 na 500-700, kisló zelje in repa od 1000 na 1200 in hruške od 1000 na 3000!

Zelenjava: cvetača 1400, čebula 800-1000, česen 6000-8000, fižol 2000-3000, koleraba 500-600, korenje 500, peteršilj 1000, pesa 800-1000, por 1400, presno zelje 1000, brstični ohrovt 2500 in hren 2000.

Solata: radič 4000-5000, endivija 1200, mehka 2500 in regrat 3000-5000.
Sadje: grozdje 1500, jabolka 600-1200, banane 2500, grenivke 2000, limone 2500, pomaranče in mandarine 1800-2500, suhe slive 1800-2000 in orehova jederca 9000-10.000.

Mlečni izdelki: domača smetana 2000, sir 3000, kajmak 10.000 in srbski sir 5000.

P.s.: v Novem tedniku pripravljamo feljton o vseh štirih celjskih tržnicah. Kdo kaj ve o njih ali ima kakšne fotografije, nam naj to pismeno ali osebno čimprej sporoči.

Dežurstva trgovin

V mesecu februarju bo dežurna samopostrežna trgovina Soča v Stanetovi ulici. Odprta bo vsak dan, razen ob nedeljah, od 7.30 do 20 ure. Ob nedeljah bodo dežurale naslednje trgovine: od 7. do 11. ure prodajalna Štručka v Prešernovi ulici, stojnica na celjski tržnici in mesnica v Linhartovi ulici, od 13. do 15. ure pa bo odprt kiosk pri celjski bolnišnici.

Dežurstva zdravstvenih domov

Zdravstvena služba je v vseh zdravstvenih domovih na našem območju organizirana v dopoldanskih in popoldanskih ordinacijah, v zdravstvenem domu v Titovem Velenju pa je zdravnik popoldne dežuren v sprejemni pisarni. V Zdravstvenih domovih v Celju, Šentjurju, Zalcu, Šmarju in Rogiški Slatini ter izmenoma tudi v zdravstvenih postajah Kozje, Bistrica ob Sotli in Podčetrtek je dežurna zdravstvena služba med 19. in 7. uro zjutraj naslednjega dne, v Slovenskih Konjicah, Titovem Velenju in Laškem pa zdravniki dežurajo med 20. in 7. uro zjutraj naslednjega dne.

Telefoni: Celje: 22-334, Šentjur: 741-511, Slovenske Konjice: 751-522, Šmarje: 821-021, Rogiška Slatina: 811-621, Žalec: 711-138, Rogatec: 826-016, Kozje: 770-010, Podčetrtek: 882-018, Bistrica ob Sotli: 784-110, Titovo Velenje: 856-711 in Laško: 730-078.

Veterinarska dežurstva

VETERINARSKA POSTAJA CELJE: Na veterinarski postaji v Celju je delovni čas veterinarjev od 6.30 do 14.30 ure. Redna dopoldanska ambulanta za male živali je od 8. do 10. ure, sicer pa imajo neprekinjeno dežurstvo v popoldanskem in nočnem času. Telefon: 34-233.

VETERINARSKA POSTAJA ŽALEC: Delovni čas veterinarjev na veterinarski postaji v Zalcu je od 6. do 14. ure, neprekinjeno dežurstvo za celo občino pa je od 14. do 6. zjutraj naslednjega dne. Dežurstvo je organizirano tudi ob koncu tedna in ob praznikih. Telefon: 714-144.

VETERINARSKA POSTAJA MOZIRJE: Delovni čas veterinarjev na veterinarski postaji v Mozirju je organiziran v rednem delovnem času od 7. do 14. ure vsak dan razen ob nedeljah. Redna dopoldanska ambulanta za male živali je od 7. do 9. ure. Do 31. januarja bo dežural dipl. vet. Marjan Lešnik, Ljubija, telefon: 831-219, od 1. februarja dalje pa bo dežural dipl. vet. Ciril Kralj, Ljubno, telefon: 840-112.

VETERINARSKA POSTAJA ŠENTJUR: Na šentjurski veterinarski postaji je veterinarsko delo organizirano v dopoldanskem času od 7. do 15. ure vsak dan, od 15. do 7. ure zjutraj naslednjega dne pa je organizirana dežurna služba. Danes bo dežural dipl. vet. Jože Pangerl, na veterinarski postaji, telefon: 741-041, od jutri, 29. januarja dalje pa bo dežural mag. Janez Hrovat, na veterinarski postaji, telefon: 741-041.

VETERINARSKA POSTAJA SLOVENSKE KONJICE: Na veterinarski postaji v Slovenskih Konjicah je delo veterinarjev organizirano v rednem delovnem času od 7. do 12. ure, od 15. do 7. ure naslednjega dne pa je organizirana dežurna služba. Do 1. februarja bo dežural dipl. vet. Stanko Golčer, Škalska c., telefon: 751-701, od 2. februarja dalje pa dipl. vet. Irena Šmigovec, Vešeniška c., telefon: 751-961.

VETERINARSKA POSTAJA LAŠKO: V občini Laško je veterinarska služba organizirana v veterinarskih postajah Laško in Radeče v rednem delovnem času od 7. do 15. ure. Dežurna služba je organizirana za celo občino na veterinarski postaji Laško od 15. do 7. ure naslednjega dne. Telefon: 730-068. V primeru odsotnosti veterinarja v času dežurstva, lahko pustite sporočilo pri vratarju Pivovarne, telefon: 730-030.

NOVI TEDNIK

Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, tel. 23-105, 22-369. Glavni urednik in direktor TOZD Boris Rosina. Odgovorni urednik Novega tednika Branko Stamejčič. Odgovorni urednik Radia Celje Mitja Umnik. Redakcija: Marjela Agrež, Tatjana Cvirn, Violeta Vatovec Einspieler, Ivana Fidler, Nada Kumer, Edi Masnec, Brane Piano, Rado Pantelič, Mateja Podjed, Milena Brečko Poklič, Franček Pungertič (pomočnik odg. ur. RC), Zdenka Stopar, Srečko Šrot (pomočnik odg. ur. NT), Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi.

Izhaja vsak četrtek. Tisk: ČGP Delo, Ljubljana. Cena posameznega izvoda je 350 dinarjev. Individualna letna naročnina je 11.750 dinarjev, polletna 5.875 dinarjev. Za tujino je letna naročnina 26.000 dinarjev, za delovne organizacije pa 13.000 dinarjev. Št. ziro računa 50700-603-31198 - ČGP Delo Ljubljana, TOZD Novi tednik Celje. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

CENA MALIH OGLASOV

- do 10 besed 4.500 din
- vsaka nadaljnja beseda 350 din

Hkrati obveščamo bralce Novega tednika, da bo mali oglas objavljen v tekoči številki v primeru, da ga naročite najkasneje do ponedeljka do 9. ure dopoldne.

Naslovov oglaševalcev, ki so objavljeni pod šifro, v uredništvu nimamo. Vsi zainteresirani morajo oddati v pisemni ponudbi, skladno z vsebino oglasa in navedbo šifre v oglasni oddelek.

Naročniki Novega tednika imajo pravico do enega brezplačnega oglasa, do deset besed, na leto.

NOVINARJEV VSAKDAN

Nič novega

Včasih imam občutek, kot da smo novinarji na svetu le sami sebi v veselje in ponos, in da le za lastno zabavo, ali pa zato, ker nimamo početi nič pametnejšega, stikamo za podatki, informacijami, beležimo dogodke. O zlonamernosti takšnega početja je bilo že veliko povedanega – od zveznih vrhov navzdol. Skratka: ve se, da nimamo za bregom nič dobrega.

Oni dan sem nič hudega sluteč poklicala v krajevno skupnost Rimske Toplice, da bi izvedela, kaj je v kraju novega in se dogovorila za morebiten obisk. Kot bi dregnila v osir! Name se je vsula ploha besed, da po telefonu ne dajejo nikakršnih informacij, ker imajo z novinarji slabe izkušnje, ker je bila nekoč napačno zapisana neka izjava, ker... v Rimskih Toplicah pa ni nič novega.

«Če lahko z RTV Ljubljana pridejo v naš kraj, se boste tudi vi potrudili priti sem!» je še pribil razjarjeni tovariš, ki sem ga v svoji osuplosti popolnoma pozabila pobarati za ime.

Ker, seveda, nihče od kolegov, ki jih poznam, nima navade, da bi dežural pred krajevnimi uradi in čakal na dogodke (saj je to celo teoretično popolnoma nemogoče), je najobičajnejša in tudi najhitrejša pot do prvih informacij preko telefona. Aparat je namreč namenjen komuniciranju med ljudmi, ne pa ponarejanju podatkov, kot je zmotno prepričan moj sogovornik s slabimi izkušnjami. Da pa njegovo mnenje o nepotrebnosti obelodanjanja zanimivosti iz kraja ni reprezentativno za vse krajane, priča prijazno pismo, ki ga je iz Rimskih Toplic le nekaj dni kasneje poslal Andrej Marinšek, in ki govori o Klubu ljubiteljev Avenika.

Prijetljaj bi bil sicer komajda omembe vreden, če se ne bi novinarji večkrat znašli v položaju, ko moramo dobesedno prosjačiti za informacije in čakati na milost odgovornih »za stike z javnostjo«, ki pa imajo ponavadi še cel kup drugih, seveda, pomembnejših opravkov. Ni čudno, če se novinar ob takšnih neprijetnostih še sam vpraša o svoji potrebnosti in koristnosti v tej družbi. Vendarle: tudi hitra in jasna informacija v javnem mediju in ne le računalniški sistemi so značilnost sodobne, informacijske družbe. Pa saj od nje smo še daleč, kajne?

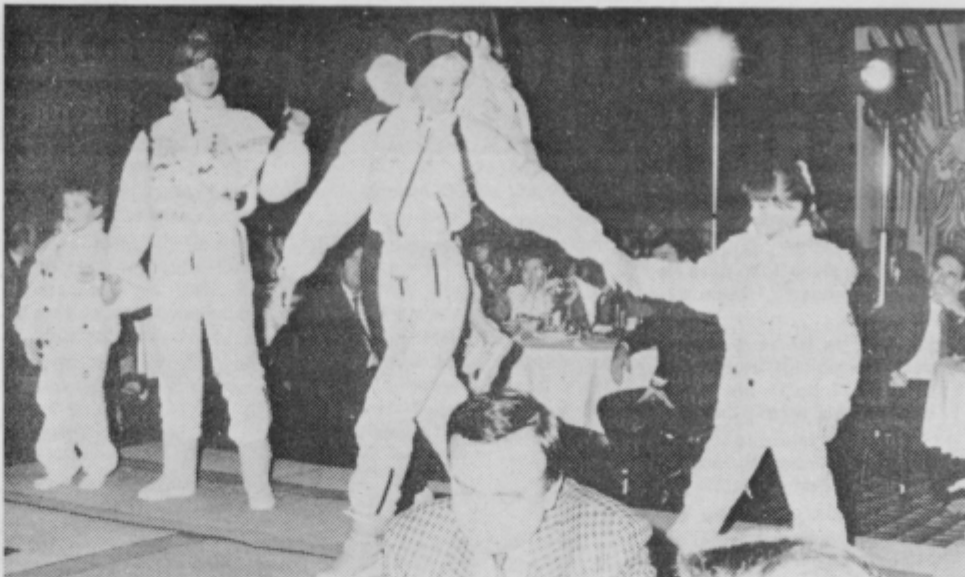
NADA KUMER

Iščemo stare obrti, poklice, običaje

Verjamemo, da je pri nas še precej ljudske obrti in poklicev, ki jih le poredko kje še vidimo. Uredništvo Novega tednika pripravlja za naslednje leto barvni koledar, ki naj bi te poklice in obrti pa tudi običaje prikazal.

Zato vabimo k sodelovanju vse, ki se s tem ukvarja, da nam pošljejo svoje naslove in jih bomo seveda obi-

skali. Prav tako prosimo tudi tiste, ki s tem nimajo neposrednih stikov, da nas opozorijo, če morda v njihovem kraju ali okolici poznajo takšne ljudi. Vse, ki jih bomo obiskali, bomo predstavili tudi v Novem tedniku ter seveda v velikem barvnem koledarju. Naslove in kratek opis poklica in dela nam čim prej pošljite na naslov Novega tednika, Trg V. kongresa (Edi Masnec), 63000 Celje.

Toprova modna revija tudi v Beogradu

Nov športni program Topra je požel veliko zanimanja in pritegnil številne poslovne partnerje iz domovine in tudi iz tujine. Veliko zanimanja pa so pozele tudi modne revije, ki so jih pripravili na Dobrni, v Sarajevu in Beogradu. Prikazali so več kot 140 modelov, posebnega aplavza pa je bila deležna nova kolekcija Yety, ki je izdelana iz posebnega nepremočljivega materiala, prepušča pa znoj. Izdelana je v izredno živih, pisanih materialih.

Poleg Yetyja so veliko pozornosti vzbudili še novi programi Puha in Polar. V Beogradu, od koder je tudi naš posnetek, je veliko zanimanja pokazala tudi beograjska televizija (kljub temu, da jih niso posebej vabili), ki je posnela del revije. Na reviji sta se poleg številnih poslovnih partnerjev pojavila tudi dva grška trgovca, ki sta bila nad Toprovimi izdelki izredno navdušena. Vse kaže, da bo prišlo tudi do večjega nakupa.

EDI MASNEC

Trojna sreča

Minulo nedeljo so se člani ribiške družine Šempeter Drago Vrečar, ki je sicer gospodar družine, Bruno smrekar in Rajko Jevšenak odpravili na Savinjo loviti sulca. Lov je trajal, kot so povedali srečni ribiči, dobre pol ure. Iz Savinje so potegnili vsak svoj plen in sicer sulce dolge po 80 cm in težke več kot 5 kilogramov. Že en tak uplen pomeni lepo trofejo, trije na enem mestu pa so dokaz, da je Savinja še vedno bogata z ribami.

T.TAVČAR

Obadji piki

Nekateri toliko govorijo o poštenosti kot da doslej ni bilo nič poštenega.

Prizadevanjem za demokracijo pravijo nekateri demokracija na samopostrežni način. Vzameš je toliko, kolikor ti je všeč.

Veliko govorimo o volitvah. Ponavadi pa opravimo samo glasovanje.

Ker ne cenimo dela, lahko na hitro obogatijo tudi tisti s culami.

Proti verskim praznikom so samo tisti, ki od njih nimajo koristi.

Še sreča da nam je od Bratstva in Enotnosti ostalo še bratstvo.

Naš največji kapital je, da siromaki pomagajo še večjim siromakom.

Nekateri stari komunisti tako cenijo svojo organizacijo, da plačajo le tolikšno članarino, kot sami hočejo.

Veliko »veljakov« je še vedno takih, da raje jemljejo, kot da bi dajali vsaj toliko kot »režeži«.

Nekaj je narobe! Le še redki revolucionarji trdijo da smo na pravi poti.

Smer izgubljajo tudi tisti, ki so »zamegljivali« situacijo.

Veliko jih je, ki bi raje počasi nazaj, kot hitro naprej.

OBAD

Partizanske domačije

Piše Milenko Strašek

V zimskih dneh, snega v teh burjastih pustotah vselej nameče čez meter, enainštirideseto se je prevesilo v dvainštirideseto, so spodaj pri Belšaku poslušali radio, neko zavezniško postajo. Ko je postalo sumljivo, so se premaknili pod Raduho, k Francu in Mariji. Hči Marija je stala na straži, tu in tam jo je zamenjala že sestra Kristina. Fantje so se stiskali k majhni napravici in željno vpijali novice: Jakob Kebrov, obratovodja na žagi v Rogovlucu, ki so ga pozneje, leta 1942 ustrelili v celjskem Starem piskru, Belšak, Ošepov Franci, dva učitelja iz Solčave, Cvetko Grgič in Tončka Antloga.

Zgodaj poleti 1943 so na zgornji njivi sadili krompir, ko sta prišla prva partizanska domačija. Alojz Prek-Alojoša, Mihelički poba in Lovro Prek-Fric, Lučan in Solčavan. Nekaj malega sta dala pod zob, srknila za spoznanje in odšla. Za njima so se zagrizli v hrib pod Raduho Zavrački pa Tolstovršnikova, Janez in Jože in še kdo.

»Jej, si je trla premrle roke mati Radušnica v živahnem pomenku, na jesen 1943 se je na Solčavskem močno razpletlo. Prihajali so vosovci, večkrat je prišel Bole, drugi partizani, imen niso povedali, vpraševali pa tudi nismo. Kaj bi bil človek radoveden, čas je bil takšen.«

Ne le Solčavsko, vsa Štajerska je ob prihodu Štirinajste divizije doživljala svojo drugo partizansko pomlad – in tako tudi Raduha z Radušniki. Skupaj z velikimi pisarki, iz katerih se je končno smelo vabljivo kaditi, so se brigade preselile na domačije, na pustote, kjer so mulili sočno travo gamsi in se je pasla srnjad. Proti koncu avgusta 1944, morda v začetku septembra, zgodovinski spomin že blede, kadar ima opravka z meseci in dnevi, se je na Radušnikovem naselila premična partizanska bolnišnica, v kateri je bil intendant Tone Slivnik, vodil pa jo je Ferdinand Kotnik-Jožko, Zdravniške usluge je ranjencem nudil dr. Savo Vrtačnik-Krn skupaj z dr. Milo-

radom Hadžićem iz Kragujevačka (morda bolnice?). Bolnišnica je zavzeto opravljala svoje delo vse do decembrske ofenzive.

Vse to pa je seveda tudi pomenilo, da je bilo mater Radušnico skoraj vsako noč na vse kriplje strah in da se ji je temeljito zalezal pod kožo. Nekoliko bolje je bilo Zgornja Savinjska dolina osvobojena.

Na ognjišču prasketa, sence ognja se sprehajajo po stenah, v toplem, nekoliko temačnem in majhnem prostoru pa je, kljub preprostosti, kakor pri sveti maši. Besede, izgovorjene skozi ljubezen, vsakršna narejenost je odripana, ljudje tod še znajo nositi dušo na odprtih, mogočnih dlaneh.

Nehote sem se spomnil prejšnjega dne in izkušnje nešteti tja nazaj. Dejal mi je znanec: Najbolj me boli, da danes v tej družbi ni nikakršnega zaupanja več, nobene iskrenosti in da sta narejenost in laž tisti, lahko bi rekel nujno potrebni »vrlini«, če se hoče človek preriniti

skozi to materialistično in egoistično džunglo...

Zaverovanost v svoj lastni jaz bi gorjane drago stala – takšnega posojila si ne morejo privoščiti!

In ogenj prasketa...

»Je pa bilo živo takrat, veste, ko je bila bolnišnica pri nas. Fantje so mi pomagali lupiti krompir. Mariji je hotel nek Primorec pomagati kravo pomolzti, pa ni znal,« se je muzala v krirlo mati Radušnica, hči Marija pa se je ob vsesplošnem mnenju v izbi seveda strinjala, da je podjetet neža mikalo vse kaj drugega, kot za nevedneža in nespretna ničkaj lahko opravilo!

Nekateri so bili pravi kuhinjski mački, se je ljubo zarisalo okoli nagubanih črt pri očeh matere Radušnice.

Zemlja je zahtevala svoje, vojna tudi, izbire ni bilo, človek se vendarle ni mogel živ vdreti v žalost. In Radušniki so se zapodili po njivah, med pustote, vlačili so kamenje v košarah in trebili svet, trgali naravi zemljo. Pod Raduho še slive ne dobiš zastoj, ma-

ti narava ti jo krepko zaračuna.

»Zadnje leto vojne, petnajstega aprila je menda bilo, govori mati, s pogledom, uprtim v krušne drobtinice, s sklenjenimi rokami, počivočimi na mizi...

Zarohnelo je in potem so po nebu zaplavali beli oblaki, padala. Kmalu so se po drevju povesili kaj čudni sadeži, Solčavsko je strmelo. Padalci, kaj takega?

Eden se je ubil v skalovju, enega, ki so ga Nemci pripeljali k Radušnikom, so ubili, preostali štirje pa so se rešili. Tudi ti so bili pri nas. Spali so na seniku. Bili so tako živčni, da so kadili cigarete za cigaretom. Belšak jih je pozneje peljal na Koroško, v Koprivno, kjer je bil štab koroškega odreda, od koder so jih spravili v zavezniško bazo v Italiji. Med njimi je bil tudi Donald O'Hender, bržkone komandant eskadrilje.

Saj, pri Belšaku so še nedolgo tegameli ruto z zemljevidom,« je mati nenadoma utihnila odločno vstala in se nekako samoumevno odpravila k očetu, ki je, brez očal, brkljal po reviji Lovec.

Sedla je za kolovrat in nitka se je začela zvijati pod prsti. Prizor, vreden mojstra Gasparija. Resnično, tako se človek ne počuti vsak dan.

Mojstra Gasparija seveda ni, a trmasto živi v zgodovinskem spominu slovenskega

človeka, kot tudi tale pripoved živi v ljudeh pod Raduho – nenapisana, nekak brez konca, nedorečena, na izpeta pesem. Zdaj vedo z njo že vnuki. Donald iz Ohia se ni nikoli oglašil, tudi njegovi tovariši ne, koroški partizani pa še pridejo. Tudi me spremljevalec, Tone Ikoški, ki je bil svoje dni kurir v te krajih, se kajkrat spušča med gamsi, med te pustote.

Ko se zrinemo v tesno vajo, najmlajši Radušnik, Darčič, prime s skrbno, ljubeč kretnjo telefonsko slušalko z veliko natančnostjo, ve imeniten in ponosen, zavrt številčnico. Kako tudi ne, je velik dogodek. Dolina prihaja naprot.

Odprem vrata v »štible« mati Radušnica vrti kol preja se ji mota med prsti Radušnik maha z Lovcem glejte, a ni lep?!«, kaže žival na sliki.

Z Ikovicem sva stopila na sneg. Na stopnišču je bila zbrana družina in še dolgo mahali za nama, ki sva z njo tila njihov planinski mir.

Ikovic, ki je partizanil pod Raduho, se je na smrti kjer je na ozki poti prostole za enega, ustavil in dejal prstom mahaje proti med njami skriti Radušnikovi bil je to zadnji pogled na domačijo:

»Kakšne ljudi smo imeli. Še jih imamo!«